

DEVİRİMCİ YOL

SAYI:11 28 KASIM 1977

500 KURUŞ

**Soframızdaki bir dilim ekmeğin yarısını alanlar,
yediğimize içtiğimize, herşeye
zam üstüne zam yapanlar, bizi işsizliğe pahalılığa
ve sefalete mahkum edenler
emperyalistlere uşaklık edenler
ürünlerimize yok pahasına el koyanlar
ŞİMDİ BİZDEN OY İSTİYORLAR**

**Gecekondumuzu başımıza yıkanlar bizi aç-açık
ve karanlıkta bırakanlar fabrikalarda, okullarda,
tarlalarda, sınır boylarında kurşunlayanlar
ŞİMDİ BİZDEN OY İSTİYORLAR**

**Halkın, yoksulluğun-zamların ve sefaletin altında
inletilmesine, emekçi halklara zulmedilmesine
seyirci kalanlar, yardım edenler
ŞİMDİ BİZDEN OY İSTİYORLAR**

**Sömürüden ve zulümden kurtuluşumuz
kendi güçlü kollarımızla kuracağımız, tüm
emekçi halkın demokratik iktidarıyla olacaktır**

**ZAMCILARA OY YOK
ZALİMLERE OY YOK
FAŞİSTLERE OY YOK**

- Kampanya çalışmaları ve yerel seçimler
- Faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyası sürüyor.
- Ecevit ve "taktikleri"
- İşçiler lokavtlara karşı direnmelidir
- Ortadoğu sahnesinde bir Amerikan oyunu
- "Solun durumu ve Cephe" forumu üzerine
- Küçük üretici köylüler ve kooperatifler
- Akın Birdal, Masis Kürkçügil, Mihri Belli (TEP), Mustafa Timisi (TBP), Hatice Yaşar (Rızgari), Cenan Bıçakçı (SDP), Emil Galip Sandalcı, Tanju Akad (TİB), M.Ali Yılmaz (DGDF)'in Devrimci Yol'un mülakat sorularına cevapları

ECEVİT ve "TAKTİKLERİ"

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit son günlerde Ege'de yaptığı bir seçim konuşmasında şöyle diyor:

"CHP yıllardan beri... barışı savunmuştur. Yurtta barışı sağlamak için uğraşmıştır. Onun için şimdi MHP'den gelen ve HENÜZ içtenliği davranışlarıyla ve olaylarla kanıtlanmayan barış çağrılarının muhatabı CHP olamaz.

Bütün dileğimiz MHP'nin bu çağrısına içtenlik kazandırması ve yıllardır silahlı eylem için yetiştirdiği yandaşlarının ve militanlarının bu çağrıya uymalarını sağlamasıdır (...)

Gelecekteki bir yaklaşım konusunda da şunu söylemek isterim. Ne zaman kurtları insanlardan önemli saymazlar, ne zaman çocuklarımızı kurtlara yedirtmekten vazgeçerler durumu ancak o zaman başka türlü değerlendirilebilir." (Hürriyet, 21.11.1977)

Son Meclis Başkanlığı olayından sonraki eleştiri ve tep-

kiler üzerine Ecevit'in savunması böyle oldu. Ecevit bu konuşmalarında faşizme karşı tutumundaki bütün sekatlığını ortaya koyuyor. Ona kalırsa faşistler samimiyetlerini HENÜZ kanıtlayabilmiş değiller. Eğer biraz daha gayret ederler de samimiyetlerini kanıtlayabilirlerse onların çağrılarını göz önüne alabilir, örneğin faşistlerle bir ortaklığa, bir koalisyonla yanaşabilir. Örneğin, faşistler eğer bir dönem için saldırılarını durdurursalar (ki bunu pekala yapabilirler) Ecevit onların barış çağrılarının samimiyetine inanarak kollarını uzatabilecektir.

Ecevit'in bu tutumunun en büyük tehlikesi sadece "gelecekteki bir yaklaşım"ı kapı açıyor olması değildir. Asıl önemli olan Ecevit'in bu konuşmaları ve ifadeleri faşistlerle (şu veya bu şartla) şu veya bu konuda işbirliği yapabileceği şeklindeki anlayışın yaratacağı tehliktir. Bu anlayışın halk yığınları içinde faşistleri tecritten kurtaracak bir anlayış olmasıdır. Faşistlerle

hiçbir zaman ve hiçbir şart altında işbirliği yapılamayacağı kesinlikle bilinmelidir. Faşistler belli bir süre taktik planda saldırılardan vaz geçebilirler. Kurt bir süre kuzu postunun içinde gizlenip, kuzuya taze ve yeşil otlar sunabilir. Ama bu hiç bir zaman faşistlerin emekçi halklarımızın can düşmanı olduğu gerçeğini değiştirmez. Çünkü HER ZAMAN faşistler bir avuç para babaşının, bir avuç soyguncunun halkı soymasına hizmet eden unsurlardır. Faşizmle hiçbir zaman uzlaşılmaz, işbirliği yapılamaz.

Meclis Başkanlığı sorunu ile ilgili olarak da Ecevit'in söylediği sözler tamamen tutarsızdır. Bu konuda CHP şu veya bu şart altında faşistlerle anlaşabileceğini kabul eden bir tutum ortaya koymuştur ki bu emekçi halkımıza karşı bir ihanetten başka bir şey değildir.

Burada bir soru akla gelebilir. Meclis Başkanlığı seçimi, başkan CHP'den seçilmekle CHP kazançlı çıkmış mıdır? Burada bir başka

sorun da ortaya geliyor. Meclis Başkanı oir süre daha seçilmesene olurdu? MC hükümeti bütçeyi çıkartmak için Meclis Başkanını seçtirmek zorunda idi. Yoksa bütçeyi çıkartamayacaktı. MHP ile anlaşarak Meclis Başkanını seçtiren CHP sadece faşistlere yardım etmemiş, aynı zamanda AP'yi ve MC'yi de bir çıkmazdan kurtarmıştır.

CHP ve onun Genel Başkanı Ecevit son dönemlerde yaptığı "taktik hata"larla (ki bunların hata olmamasının üzerinde ayrıca duracağız) tam bir çıkmazın içine giren mevcut sömürü düzeninin tam bir kurbanı haline gelmiştir. MC geçen yaz başlarında büyük bir çıkmazın içine girmişken, bu çıkmazdan kurtulmak için IMF ve emperyalist güçlerin dayattığı erken seçimi kabul ederek MC'nin imdadına yetişmiştir.

Seçimlerden sonra tekeli parabalabalarının taleplerine uygun siyasetleri ile MC güçlerinin bir araya gelebilmesine yardımcı olmuştur. Zamlar ve

devallasyon konusunda da "sorumlu ve dikkatli" (1) tutumıyla faşist güçlerin en büyük yardımcısı olmuştur. Meclis başkanlığı konusundaki tutumu da sadece faşistlerin işine yaramıştır.

Ecevit'in bu tutumunu nasıl değerlendireceğiz? Ecevit'in bütün bu tutumlarını taktik hata olarak değerlendirmek tabii ki doğru olamaz. Ecevit bu tutumıyla egemen sınıfların işine girdiği derin bunalımdan çıkmasına bilerek yardımcı olmaktadır. Kendisini iktidara getirmesini beklediği tekeli burjuvaziye yeterli güvence verebilme uğruna yapmaktadır bütün bunları.

Ecevit şimdi, hala seçim meydanlarında halkın umudu bayrağını sallamaya devam ediyor. Oysa farkında değil ki elindeki bayrağı bezi tamamen yok oldu. Şimdi o, halkın umudu bayrağı diye elinde kalan sopayı sallıyor halka.

UMUDUMUZ ECEVİT

Sarıkamış'ta faşist baskılar sürüyor

Karşın Sarıkamış ilçesinde ne bağı Orman İşletmesi bir grup faşist ve onların ağababası sömürücüler tarafından yağma edilmektedir. Ormanların bu şekilde yağma edilmesine karşı çıkan, vazifelerini namuslarıyla yapan orman memurlarının kiyma uğraması ve sürülmesi de bu faşist çeteler tarafından teşahlanmaktadır.

Ormanları yağma edenlerin başında, etrafında bir grup faşisti toplayan Orman Mühendisi Ömer Akkaba bulunmaktadır. Bu faşist sömürücünün durumu Meclis'e ve bütün partilere bildirildiği halde hiçbir önlem alınmamıştır. Hatta MHP yanlısı olan Ömer Akkaba terfi ettirilerek mühendislikten müdür vekilğine atanmıştır. Sarıkamış halkı bu faşist yağmacılara karşı direnişlerini sürdürmektedir.

Suluova'da devrimcilere atmak için hazırladıkları bomba faşistlerin elinde patladı

19.10.1977 günü Arnavutluk'ta Suluova ilçesinde MHP ve Ülkü Ocaklarının düzenlediği geçim toplantısında bir bomba patladı. Basın ve TRT olayı, salona dışarıdan bir bomba atıldı. Etkinlikte katılımcıların bir kısmı yaralandı. Olay sırasında asetik asitlerin tersi bir biçimde olmuştur. Salona, devrimciler tarafından bomba atılmaması, tam tersine faşistlerin saldırıdaki bomba kaizen patlamıştır. Faşistlerin ortaya bombayı ne maksatla getirmiş olabileceğini de anlamak zor değildir. Daha önce Divriği'de uyguladıkları biçimde toplantı sonrasında yapılacak bir saldırıya hazırladıkları ortadadır. Bombanın kendi ellerinde patlamasından sonraki girişimleri saldırılarda, Suluova'ın dışından getirilmiş çakıl taşlarının kullanılması da ortada önceden bir saldırı hazırlanmış olduğunu kanıtlar.

Faşistler bombanın devrimcilere karşı kullanılmadan kendi ellerinde patlaması üzerine, dışarıdan bomba atılmış havasını yaratarak saldırı planlarını sahnelenme çalışmalarıdır. Ne var ki Suluova

halkı, faşist ve devrimciler faşist saldırılara karşılıkla direnmesini bilmelidir. Faşistler gerek hemen olaydan sonra, gerekse bombanın patlamayla olan faşistin cenazesini babamı ederler, girişimleri saldırılarda hep gerekli şekilde derinleşti. Ne var ki her zaman olduğu gibi onların en büyük koruyucusu resmi faşist güçler oldu.

Polis ve sivillik olaydan sonra faşistlerin saldırılarıyla tahrip edilen demokratik ve ilerici kuruluşların yöneticileri hakkında soruşturma açtı. Bu olay nedeniyle yörede etkinliği olan devrimci kişi ve kuruluşlar üzerinde baskılara girişti. Ölen faşistin cenazesi sırasında, Ladik'te polislerin koruyuculuğu altındaki yüzlerce faşist üç devrimci arkadaşımızla saldırdı.

Olaylar sırasında yöredeki devrimci kuruluşlar ortaklaşa bir bildiri yayınlayarak faşistlerin oyunlarını halka anlatmışlar ve faşist saldırılarına karşı çıkartacak şekilde kararlı bir mücadele sürdürmüşlerdir. Dağıtılan ortak bildirim tam metni yandırdı.

HAKİMİZE

Dışa bağımlı ve en son sömürü altında gelişen işbirlikçi tekeli sermaye son günlerde içine düştüğü bunalımlardan kendisini kurtarmak, bu en büyük emekçi halkımıza ödemek için baskı terör ve zulme başvurmaktadır.

Hakim sınıflar yabancılara sermayeden (IMF) kredi sağlamak için onların her istediğini yapmak zorunda kalmıştır. Mahbul taban fiyatları düşük tutulmuş, işçi ve memur maaşları düşürülmüş, üstüste zamlar yapılarak fiyatlar halkımızın kaldıramayacağı kadar yükseltilmiştir.

Taban fiyatları, ücretler ve zamlara karşı halkımızın tepkisini bastırılabilmesi için hakim sermaye kendisinin koruyuculuğunu yapan MHP'ye KONTROL GERİLLA ve faşist ülkü ocakları-MHP'li belediye komandoları vasıtasıyla Türkiye'nin her yerinde baskı zulüm ve şiddeti uygulamaktadır.

Bu baskı, zulüm ve şiddetin bir parçası da cumartesi gecesi ilçemiz SULUOVA'da yaşanan MHP'nin eğlence gecesi maskesi altında önceden hazırlanan plana göre uygulandığı izlenimi uyandırmıştır.

Önceden hazırladıkları senarın patlayıcı madde sinema içerisindedir patlatmıştır. Burada bulunanları tahrik ve teşvik ederek önceden planlanmış belli olan şekilde kendilerinden olmayan iş yerlerini ve ilerici demokratik dernekleri tamamen tahrip ve yağma etmişlerdir. Yetkilileri ötmek ve suçu halkımıza yüklemek için birlik yalanlarına başvurmuşlardır. Ancak halkımızın uyanıklığı olayları iyi görüp kavraması bu yalanları ortaya çıkarmıştır. Halkımız artık barış çağrılarıyla kandırılmayacaktır.

Hakim sermaye soğuk ve sömürsüzlük devamı için bu tür eylemlerine devam edecektir. Bu sefer olduğu gibi her seferinde de halkımız gerekleri iyi değerlendirecek, uyanık olacak ve onlara gereken derisi verecektir.

**KAHROLSUN EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ
KAHROLSUN FAŞİZM
YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ**

YERALTI MADEN - İŞ TÖB-DER DIĞK-DER HALKEVİ

Suluova Şube Bşk. Suluova Şube Bşk. Suluova Şube Bşk. Suluova Şube Bşk. Suluova Şube Bşk.

28 KASIM 1977

Kampanya çalışmaları ve yerel seçimler

Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası'nın son döneminde, yerel seçimler ortamına giriyoruz. Süren ekonomik kriz, siyasal planda yoğunlaşan çalkantı ve çatışmalar, egemen sınıf kilitlerinin ve emperyalist mihrakların siyasal müdahaleleri ve özellikle Ecevit'in gayretli çabalarının da katkısı ile oluşan vede çeşitli yeni siyasal gelişmelerle açık-hatta gebe- bir "denge" ortamı, toplumsal yaşantımızın değışmeyen unsurları zamlar ve faşist baskıların da sürdüğü böyle bir ortam içinde yerel seçimler yapılacak. Bugüne kadar, ülke çapında sürdürülen kampanya çalışmalarımız önümüzdeki günlerde yerel seçimler çalışmaları ile birleşerek sürecek.

oOo

Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası'nın bir genel değerlendirilmesi (şüphesiz ki mücadelenin kampanyanın ortaya koyduğu doğrultuda devam edeceği) yerel seçimler sonrasında yapılacak. Bugüne kadarki kampanya çalışmalarında faşist zulüm ve pahalılık ülke çapında, çok geniş kapsamlı bir şekilde teşhir edilmeye çalışılmıştır. Ülkemizin çeşitli bölgelerindeki devrimciler bu doğrultuda aktif bir şekilde çaba sarfetmişler, çeşitli gösteri yürüyüşleri, protesto eylemleri, tartışmalı kahve toplantıları ve benzeri eylemler düzenlemişlerdir. Belki de ülkemiz solunda ilk kez yüzelli bine yaklaşan sayıda basılan iki özel sayı ülke sathına yayılmış, faşist zulmü ve pahalılığı teşhir eden yazıları ayrıca yüzbinlerce sayıdaki bildirilerle ülkemizin en uzak köşelerine kadar dağıtılmıştır.

Kampanya çalışmalarımız bu doğrultuda, yerel seçimler çalışmalarımızı da içine alarak ve yoğunlaşarak sürecektir. Kampanyamızın yerel seçimlere kadar süreceğinin belirlenmesi bazı sorulara neden oldu. "Yerel seçimlerden sonra pahalılık ve zulüm bitecek mi? Direniş mücadelemiz duracak mı?" şeklinde sorular ortaya atıldı. Kuşkusuz faşist zulüm de, pahalılık da ne yerel seçimlerden sonra ne de daha başka bir kısa vadede sona ermeyecek, emekçi halklarımızın kurtuluşu uzun ve çetin bir mücadele sonunda gerçekleşecek. Ve yine kuşkusuz direniş mücadelemiz emekçi halkları-

mızın nihai zaferine kadar sürecek. Ne var ki bütün bunlardan, mücadelemizin sonuna kadar tek ve düz bir çizgi halinde gelişeceği ve ara dönemlere ayıramayacağı sonucu çıkarılamaz. İçinde bulunduğu müddet partileşme süreci boyunca da mücadelemizi belirli dönemlere ayırarak, bu dönemler içinde tüm gücümüzü belirlenen hedeflere yönelterek, bu çalışmalar içinde tespit edeceğimiz eksiklik ve hatalarımızı gidererek yeniden ve kendi gücümüze göre mücadeleye atılarak ilerlemeliyiz. Şüphesiz ki bütün dönemlerde hedeflerimiz sınıf mücadelesinin nesnel koşullarına uyumlu olacaktır.

Yerel seçimlerden sonra kampanyamızın ortaya koyduğu doğrultudaki mücadelemiz sürdürülmekle birlikte kampanya çalışmalarımızın geniş bir değerlendirilmesi ve eleştirisi yapılmalıdır. Ortaya koyduğumuz hedefler doğrultusunda ne yaptık? Yapmak istediğimiz şeylerin ne kadarını yapabildik? Daha başka neler yapabildik? Eksikliklerimiz, hatalarımız, sevelerimiz nelerdir? Bütün bunları geniş bir değerlendirme çalışması içinde ortaya koymalıyız. Bütün bunları yaparken öznelcilğe asla yer verilmemelidir. Bunu geniş bir eleştiri-özeleştirici çalışması haline getirmeliyiz. Bu arada ve bütün bunlarla birlikte yine en geniş bir şekilde somuta ilişkin teorik sorunlarımızla ilgili olarak geniş bir teorik tartışma ve eğitim kampanyasını da örgütlemeliyiz. Bu da, teorik görüşlerimizi derinliğine kavramayı bu konudaki eksiklik ve hatalarımızı düzeltmeyi esas almaktadır. Birlik-eleştiri-birlik şiarının ışığındaki tüm bu çalışmalarımız kampanya çalışmalarımızı tamamlayacak, eksikliklerimizi ve hatalarımızı tespit etmemize, onları düzeltmemize ve yeniden daha ileri hedeflere doğru hareketimizin ileri atılmasına olanak sağlayacaktır.

YEREL SEÇİMLERDEKİ SİYASETİMİZ NE OLMALIDIR?

Bu konuda, öncelikle şu noktayı ortaya koymak gerekir. Genel olarak "yerel yönetim kurumları", özel olarak "belediyeler" (görel ve sınırlı bir özerklikleri olması yanında belirleyici yanılarıyla) mevcut sömürü düzeninin birer parçasıdır. Bu bakımdan yerel yönetim kurumlarına bakışımız mevcut devlet yapısının diğer

kurumlarına bakışımızdan öz olarak farklı değildir. Mevcut sömürü çarkı sürdükçe, egemen sömürücü sınıfların elindeki devlet çarkı parçalanıp, siyasal iktidar işçi sınıfının (ve emekçi sınıfların) denetimine geçmedikçe reform niteliğindeki bütün kazançlar emekçi sınıfların yaşamlarında son derece sınırlı ve kısmi bir "düzeltme" yaratmaktan öteye gidemez. Yerel yönetimler kanalıyla buraların devrimci yönetimlere kavuşturulması yoluyla emekçi halka kazandırılacak şeyler de tümüyle bu reformlar kapsamında ele alınması gereken şeylerdir.

Bu genel değerlendirmelerin ışığında tipki reformlar için olduğu gibi yerel yönetimler için de mücadele veriyoruz. Fakat asla mücadeleyi doğrudan yada dolaylı olarak bununla sınırlama hatasına düşmeyiz.

Yerel seçimlerdeki çalışmalarımızın da temel yönelimi, bağımsız bir Devrimci Hareket'in yaratılması, mevcut düzene karşı devrimci bir alternatifin ve onun unsurlarının yaratılması olacaktır.

Bu doğrultuda, Haziran seçimlerinde olduğu gibi, her hangi bir burjuva partisini, özellikle CHP'ni desteklemek gibi bir tutumumuz söz konusu değildir. Erken seçimler sırasında CHP'nin desteklenmemesi şeklindeki tutumumuz bazı soru ve tereddütlere neden olmuştu. Bugün gelişen olaylar karşısında bu konu yeterince açıklık kazanmış sayılabilir. Yalnız bu konuda şunu da (yine) eklemek gerekir: CHP'nin desteklenmemesi demek CHP'ye kaybettirmek için ne lazımsa yapmak anlamına gelmez. Bugün esas hedefimiz başta MHP ve AP olmak üzere faşist MC çetesidir. Geniş kitleler içinde CHP'yi teşhir etme görevimizi sürdürmekle birlikte esas çabamızı bu faşist güçlerin halk içinde tecriit edilmesine yönelteceğiz.

Devrimciler genel olarak bağımsız devrimci adayların (bulunduğu bölgelerde) seçilmesi için çaba sarfetmelidirler. Subjektif konumumuz nedeniyle bu şekilde bağımsız belediye başkan adayının çıkarılabildiği yerler sınırlıdır. Başta büyük iller olmak üzere genellikle şehirlerde devrimci adaylar konuşulmamıştır. Buralarda çabalarımızı özellikle devrimci muhtar adayları, belediye meclisi ve encümen üyelerinin seçimine yönelteceğiz.

Yerel seçimler çalışmalarımızı, faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş mücadelemizin bir parçası haline getirmeli, mücadelemizi bu doğrultuda yükseltmeliyiz.

Yurtsever basın susturulamaz

●Kürtçe yayın engellenemez

Bütün ulusal ve demokratik hakları gaspedilmiş bulunan KÜRT ulusuna kendi dilinde konuşması, yayın yapması da yasaklanıyor. Kürtçe-Türkçe yayın yapan ve demokrasi muhteva-daki ROJA WELAT gazetesi ve RIZGARI dergisinin yayını engellenmek için olmadık baskılara başvuruluyor. ROJA WELAT gazetesi sorumlu müdürü göz altına alındı. "Resmi dilin Türkçe" olduğu gibi komik gerekçelerle KÜRT dili resmen yasaklanmak istendi. Aynı baskılar, yayına başladığından beri RIZGARI dergisine de yöneltilmekteydi. Bu derginin eski sorumlu müdürü de daha önce tutuklanmış, yeni sorumlu müdürü ise gerekçesiz olarak bir süre göz altına alındı. Rızgari dergisi yine komik bir gerekçeyle, yabancı

dilde yayın çıkarılmasına ilişkin kanuna dayanarak yasaklanmak istendi... Oligarşi milli zulmünü her yoldan artırıyor. Devrimciler ve demokratlar Kürt ulusu üzerindeki bu faşist zulüm karşısında sessiz kalmamalı, milli zulme karşı mücadeleyi yükseltmelidirler.

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ...

"Faşizm, yurtseverleri devrimcileri susturmak için elinden geleni ardına koymuyor. Halkın yükselen mücadelesi karşısında DGM'leri kapatmak zorunda kalan faşizm, bunların baskılarına Askeri Mahkemeler ile doldurmayı çalışıyor. Halkın Kurtuluşu dergisinin sorumlu müdüründen sonra, Halkın Sesi ve Aydınlik Dergileri sorumlu müdürleri de

askeri mahkemeler tarafından tutuklandı. Oligarşi, kendi yasal-baskı ve hukukunucüneyerek yeni baskı yolları yaratıyor. Faşizmin bu baskıları aslında onun çaresizliğinin bir kanıtıdır.

DEVİRİMCİ ÖĞRETMEN DERGİSİ SORUMLU MÜDÜRÜ TUTUKLANDI

Devrimci Öğretmen Dergisi Sorumlu Müdürü Tuncer Özdemir bu derginin 5. sayısının yayınlanmasından hemen sonra, dergi daha satışa çıkarılmadan tutuklandı. Bu Özdemir'in ikinci tutuklanması oluyor. Olağanüstü bir hızla harekete geçen savcı dergide "Kürtçölük" propagandası yapıldığı "tesbit" etti. Sorumlu Müdürü cezaevine sevketti. Oligarşinin hiç bir baskısı Devrimci Öğretmen mücadelesini durduramaz.

"FAŞİST ZULME ve PAHALILIĞA KAMPANYASI" SÜRÜYOR

OSMANCIK

Devrimcilerin faşist zulme ve pahalılığa karşı mücadele, propaganda ve teşhir kampanyası (ev ev, mahalle mahalle, köy köy yapılan çalışmalar) sonucunda eskiden MHP, AP ve gericiğin hakim olduğu Osmancık'ta hiç bir burjuva partisi Belediyeye seçimiyle ilgili aday gösterememektedir. Ancak AP ve MHP ortak, nurlular da ayrı olarak bağımsız adaylar göstermek zorunda kalmışlardır. CHP'nin göstermelik bir adayına karşılık devrimciler de ileri devrimci, çalışan ve Jürüst bir kişi olan eski bağımsız belediye başkanını bağımsız olarak desteklemektedirler. Bu ittifak proletaryanın bağımsız siyasi mücadelesini yükseltmekte, faşizmin teşhiri ve teçridinde önemli rol oynamaktadır.

Bugüne kadar devrimcilerin kararlı bir şekilde faşist zulme ve pahalılığa karşı mücadele etmeleri ve siyasi teşhir ve teçrit kampanyasını yürütmeleri sonucu faşistlerden çözümler olmuştur. Nurlular ve Süleymanlılar Ülkü Ocaklarından ayrılmış, onlara tavır almış, genişçe bir sempatanız grup da devrimci saflara katılmıştır.

OSMANCIK MANDIRA ORMAN KÖYLÜLERİNİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Mandıra Köyü Osmancık'tın Hacıhamza nahiyesi ağaları tarafından sömürülen yöre köylüleridir. Yakınında orman olmasına rağmen, yakaacak odun bulamayan ve hayvan tezeği yakan, jandarma baskısının yoğun olduğu çok yoksul bir köydür. Köyün ortak merası ağa-

lar tarafından gaspedilmiştir.

Faşist zulme ve pahalılığa artık dur demenin zamanının geldiğine inanan Mandıra'nın yoksul köylüleri köyün ortak merasını ve ormanlık korusunu işgal etmişlerdir. Osmancıklı devrimcilerin desteğinde sıkı bir yumruk tek bir yürek halinde birleşmişlerdir. En doğal hakları olan köyün ortak merasını ve köyün korusunu tekrar ellerinden almak için ağalar tarafından gönderilen jandarmaya karşı kadın erkek, çocuğu ve yaşlılarıyla direnen yiğit Mandıra köylüleri jandarmayı köyün yolundan geri püskürtmüşlerdir. Somut pratikte ekmeğine aşına yakaacak odununa kimlerin göz koyduğunu, düşmanının kimler olduğunu daha iyi öğrenen Mandıra halkının mücadelesi sürüyor ve kurtuluşa kadar sürecektir.....

ZONGULDAK

Faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyası, Kozlu, Karabük ve Bartın ilçelerinde yapılan halk geceleriyle sürdürüldü. Bu gecele- re halk en geniş şekilde katıldı.

Program faşist zulme ve pahalılığa karşı yapılan konuşmalarla başladı ve Aşkale işçilerinin şanlı direnişini anlattı. Ayrıca Devrimci Yol'a bağış toplandı.

SOKAK GÖSTERİLERİ DEVAM EDİYOR

Zonguldak ve Kozlu'da faşist zulme ve pahalılığa karşı, caddelerde yapılan gösteriler devam ediyor. Halk bu gösterilere katılıyor. Daha önce Yenice pazarında yapılan miting de halktan büyük destek görmüştü. Tüm Zonguldak bölgesinde kampanyamız

hızla sürmektedir.

KARABÜK'TE FAŞİST TERTİP GERİ TEPECEKTİR

Karabük mitingi sonrası Demir-Çelik Fabrikasının müdürü 17 işçiyi işten attı. Faşist müdür sarı sendika Çelik-İş'le anlaşarak işçiyi faşistleştirme çalışmaktadır. Ama çabaları boğuna faşizme karşı mücadele Karabük'te kararlı bir şekilde sürmektedir.

ANKARA

YENİDOĞAN VE ÇALIŞKANLAR SEMTİ HALK TOPLANTILARI...

Kampanya ile ilgili çalışmalar Ankara'nın çeşitli semtlerindeki toplantılarla devam ediyor. Bu toplantılardan iki tanesi, 11 ve 12 Kasım günleri Yenidogan ve Çalışkanlar semtlerinde yapıldı. 11 Kasım akşamı Yenidogan gecekondu semtinde yapılan toplantıda faşizmi teşhir eden konuşmalar yapıldı ve bir film gösterisi yer aldı.

Ertesi gün ise Çalışkanlar semtinde bir toplantı düzenlendi. Semt halkının büyük ilgi gösterdiği toplantıda faşist baskı ve terör konulu bir film gösterisi yapıldı. Daha sonra semt halkından bir kişinin de katıldığı konuşmacıların siyasi ve ekonomik baskıları teşhir eden ve faşizme karşı mücadeleyi ele alan konuşmalar yapıldı. "Zam, zulüm, işkence, işte faşizm", "Kahrolsun Faşizm", "Zamlara Hayır", "Tek Yol Devrim" sloganlarının coşkulu bir şekilde sık sık atıldığı toplantı, mücadelelinin kurtuluşu kadar sürecinin vurgulanmasıyla sona erdi.

ULUS VE KÜÇÜKESATTA FAŞİST ZULUM VE ZAMLAR PROTİSTO EDİLDİ...

11 Kasım cuma günü, devrimciler Esat dört yoldan son duruşa kadar süren bir yürüyüş düzenlediler. 300-400 kişiyin katılmasıyla başlayan yürüyüş "Zamlara Hayır", "Zam zulüm işkence, işte faşizm", "Tek Yol Devrim", "Kahrolsun Faşizm", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları atılarak sürdü. Çevre halkının alkışlarla ve yer yer sloganlara katılmasıyla devam eden protesto gösterisi son duruşa devrim andı ile son buldu.

12 Kasım'da ise Ulus'ta Heykel civarında 500 kişiyle başlayan protesto gösterisi ise zamlara ve faşist zulme karşı, kıyımlara ve sürgünlere karşı sloganlarla kısa zamanda yoksul halkın katılımıyla büyüdü. Pankartı açılarak Köy İşleri Bakanlığına doğru yürüyüşe geçen topluluk faşizme karşı devrimci mücadeleyi önen sloganlarla, çevre halkının desteğini aldı. Bu arada devrimciler yaygın şekilde bildiri dağıttılar. Miting sırasında Köy İşleri Bakanlığında çalışan 2-3 faşist dövüldü. Miting devrim andıyla

28 KASIM 1977

Emek'te faşistlere yer yok

Ulkede varolan iktisadi ve siyasal kriz derinleştiçe ve emekçi sınıf ve tabakaların mücadelesi yükseldikçe, oligarşi, üretim birimlerinin, eğitim kurumlarının, mahallelerin faşistleştirilmesi için, "Tanrı Oligarşiyi Korusun" diyen faşist kâpüklerini, devlet desteğinde halkın üzerine salmaktadır. Hızlanan faşistleştirme girişimlerinin en son örneklerinden birisi de, Ankara Emek Mahallesi'nde Nene Hatun Kız Yurdunun "Erkek" yurdu yapılarak faşistlerin bu yurda yerleştirilmesidir.

Faşist MC Hükümeti, kendi denetim altında tuttuğu Kredi Yurtlar Kurumu Yönetimi aracılığı ile kız yurdunun bir kısmını boşaltıp buraya faşist milisleri yerleştirme kararını alınca, devrimciler Emek'teki çalışmaları hızlandırdılar. Yazı, evlere dağıtılan bildiri, duvar gazeteleri hergün sürdürülen sokak gösterileri gibi çalışmalarla Kredi Yurtlar Kurumunun bu kararlarının ne anlama geldiğini Emek'teki en geniş kitleye anlattılar. Bu arada Emek'te "Direniş Komitesi" örgütlenmesinin bir ilk adımı sayılabilecek Emek Komitesi kuruldu. Emek'teki öğrenim kurumlarının, kız yurdunun ve bazı demokratik derneklerin temsilcilerinden oluşan Emek Komitesi devrimci mücadeleyi, devrimci mücadele Emek Komitesini, yetkinleştirdi. Çeşitli "oportunist" siyasetler (özellikle TSİP, KSD, Şivancılar, vb.) bu komite çalışmalarını oyalayarak geçiktirmeye yöneldiler. Böylece "Anti-faşist mücadelede birlik" çıkışlarına karşın, sınıf mücadelesinin somut pratiğindeki objektif engelleyicilik görevlerini yerine getirmiş oldular. Ama devrimciler bu engelleme aştılar.

7 Kasım günü faşist milisler polis gözetiminde yurda yerleştirdiler. Geldikleri gün pazar yerinde, devrimcilerin gittiği kahvelerde,

bölgedeki okullarda faşist bir saldırı düzenlediler ve devrimcilerden hak ettikleri cevabı aldılar. Faşistler o günden bu yana yurda sıkışık kalmış durumdadır. Yurdun elli metre ötesindeki duvarlarda yazılı olan devrimci sloganları bile silemiyorlar. Her yayılma girişiminde hak ettikleri cevabı alıyorlar. Komite örgütlü eylemlerini sürdürürken geçtiğimiz hafta içinde bir dayanışma gecesi düzenledi. Faşistler o gece sokaga bile çıkamadılar.

Bütün bu olumlu gelişmeler rağmen Emek Komitesinin yapılmasında ve çalışmalarında hala birçok eksiklik söz konusudur. Özellikle bundan sonraki dönemde faşistleri teçridi her on kurmay, polis ve dışardan gelecek faşistlerin desteği ile şu veya bu biçimde mahalleye yayılmaya çalışacaklardır. Devrimciler, ancak mücadele perspektiflerini genişlettikleri takdirde ve sınıf mücadelesinin tüm alanlarında yol

gösteren fiili ve gerçek bir güç olarak yer aldıkları ölçüde ve sürece, faşistlerin bu yayılma çabalarını sürekli olarak bastırabilecek ve onların teşhir ve teçrid edilmesini sürekli olarak sağlayabilecek güce erişebileceklerdir.

Örneğin, yerel seçimler anti-faşist mücadelede yararlanılabilecek bir platformdur. Bağımsız bir devrimci muhtar adayı gösterilebilirse olsa bile, devrimciler bu platformu etkileyebilecek ve bu bağlamda Emek'teki anti-faşist mücadeleyi daha bir genişletip yükseltmek durumundadırlar. Sınıf mücadelesinin değişik alanlarına yayılmak "dar pratikçilik" içinde sıkışık kalmayı parçalayacak; devrimcilerin siyasal mücadele pratiklerinin artmasını, kitle bağlarının sıcak ve organik bir biçimde kuvvetlendirilmesini, yeni yeni insanların mücadelesinin değişik alanlarında harekete katılmasını ve en önemlisi bütün bunlarla ilişkili olarak Emek Komitesinin gerçek bir direniş

komitesine dönüşmesi sürecinin hızlanmasını sağlayacaktır.

Faşistlerin bölgede asgari de olsa bir kitle desteği sağlanmalarını önlemek ve kitleleri devrimcilerin saflarında şu veya bu biçimde mücadeleye sokabilecek için devrimciler her aile birimini üzerinde kitle çalışması yapılacak bir birim olarak görülmelidir. Örneğin, her aile birimine, o ailenin anti-faşist mücadele saflarına çekilmiş çocukları aracılığıyla birer canlı ajitasyon ve propaganda unsuru sokmayı sağlayabilirler. Ayrıca çevredeki bakkalların, gazetecilerin, lokantacıların faşistlere hiçbir şey satmamaları örgütlenmelidir. Kısacası, faşistler Emek'te her anlamda yaşayamaz duruma gelmelidir. Bunun için de en zengin eylem ve örgütlenme biçimlerini gündeme getirerek anti-faşist halk güçlerinin eylem birliği ve giderek siyasal birliği en geniş bir biçimde sağlanmalıdır.

KARŞI DİRENİŞ

ODTÜ açıldı direnış sürüyor

son buldu.

FAŞİST İŞGALLER PROTESTO EDİLDİ...

Sihhiye'de yapılan miting, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığında bizzat faşist bakan tarafından atılan, sürülen işçi ve memurlarla birlikte Hıfzıssıhha Enstitüsü önünde yapıldı. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı mitingte Devlet Kurumlarının faşistleştirilmesi protesto edildi. Daha sonra

yürüyüşe geçildi. Sihhiye pazarına gelindiğinde "sürgünlere son", "faşist bakan istifa", "Sağlık Bakanlığı faşistleştirilemez", "MHP kapatılmalıdır", "Sürgün, kıyım, işkence, işte faşizm" sloganları "Zamlara hayır", "Pahalılığa karşı direnelim", "Kahrolsun Faşizm" sloganlarına dönüştü. Halkın katılımıyla 500-600 kişiyi bulan topluluğa gelen polisler müdahale edemedi. Miting devrim andıyla dağıldı.

Ayrıca Esat semtinde de Fen Fakültesinin suresiz kapatılmasını eğitim kurumlarının faşistleştirilmesini önlemeyeceğinin vurgulanması amacıyla bir miting yapıldı. "Fen Fakültesi Açılmalıdır", "Eğitimin Faşistleştirilmesine Hayır", "Faşizme karşı Omuz Omuz", "Bütün Yurtseverler Okullarına" sloganlarıyla başlayan miting "Tek Yol Devrim", "Faşizme Karşı Direnelim" sloganları ve devrim andıyla son buldu.

SEYRAN BAĞLARI VE MAMAK SEMTLERİNDE FAŞİZM VE HAYAT PAHALILIĞI PROTESTO EDİLDİ...

Seyranbağları semtinde devrimciler sık sık geceleri feneler ve meşalelerle 40-50 kişilik gruplar halinde bir kaç koldan "Zamlara Hayır", "Faşist İşgallere Son", "Zam Zulüm İşkence İşte Faşizm", "Tek Yol Devrim" sloganlarıyla yürüyüşe geçerek mitingler düzenlemektedirler. Bu protesto gösterileri sırasında evlere bildiriler dağıtılmaktadır.

Mamak geçeköndü semtinde ise faşist işgale rağmen yapılan miting büyük ilgi gördü. Devrimci sloganlarla başlayan mitingde, faşist işgalin kırılması için mücadelelinin sürdürüleceğinin vurgulanması ve halkın mücadeleye çağrılmasıyla devam etti. Miting "Tek Yol Devrim", "Mamak'ta Faşist İşgale Son", "Kahrolsun Faşizm" sloganlarıyla ve devrim andı ile son buldu.

ALTINDAĞ

Bölgemiz Ankara nüfusunun dörtte birini teşkil etmektedir. Bu bölgede yaşam geçeköndülerde sürdürülüyor. Halkın büyük bir çoğunluğunu dar gelirli, yoksul emeğinden başka satacak hiç bir şeyi olmayan kişiler meydana getirmektedir. Faşistlerin barınmadığı fakat faşist baskı ve zulüm bol olduğu bölgemizin halkı artık CHP devrimciliğini aşması, anti faşist kişiler durumuna gelmiştir.

Biz devrimciler, dergimiz Devrimci Yol'un açması olduğu "faşist zulüm ve pahalılık" protesto kampanyasını bölge halkımıza var olan gücümüzle dergimizin de desteğiyle açıklamaya çalıştık. Bu doğrultuda bir çok gösteri ve toplantılar yaptık. Ayrıca yaptığımız kahve toplantılarına halktan büyük ilgi duyuldu ve katılım iyiydi.

Bunun yanında dışkapı pazar yerinde yaptığımız mitingte orada bulunan halktan kişiler de slogan atarak katıldılar ve alkışlarıyla bizlere destek oldular. Mitingde faşizm ve pahalılık protesto edilerek, devrim andı çildi.

Yaptığımız bu çalışmalar bizlere şunu bir kez daha öğretti. Devrimciler, doğru bir çalışma tarzı izledikleri zaman halkın sempatisini toplar ve desteğini bulur. Böylece devrimcilerin halkla bütünleşmesi, örgütlü ve disiplinli bir şekilde kurtuluşu kadar savaşması gerektiğine inanması, emegen sınıflara daha fazla korku veriyor ve o korkunun verdiği terdirlikle kudurganlığı artırıyor, saldırıyor ve kendi sınıfların gelmesine zemin hazırlıyor.

Altındağ bir grup Devrimci Yol sempatisini:

Ankara Kadınlar Derneği semtlerde toplantılar düzenliyor

TUZLUÇAYIR GECEKÖNDÜ SEMTİ HALK TOPLANTISI

Ankara Kadınlar Derneği (AKD) 12 Kasım günü Tuzluçayır semtinde kadın, çocuk, ihtiyar, genç, işçi, memur büyük bir halk toplu günün katıldığı "Faşizm ve Pahalılık" konulu bir toplantı düzenledi.

Devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşundan sonra, AKD Başkanı Nihal Erdem, faşist zulüm ve hayat pahalılığının nedenlerini açıklayan, halkı faşist baskılara ve teröre karşı mücadeleye çağırarak, faşistlerin yalan ve demagojisine karşı uyanık olmayı öneren bir konuşma yaptı.

Daha sonra Tuzluçayır'da oturan kadınlardan birkaçı kendi yazdıkları şiirleri okudular. Bu arada 200-250 kişilik topluluk "Zamlara Hayır", "Kahrolsun Faşizm", "Tek Yol Devrim" sloganlarını coşkuya haykırarak, Tuzluçayır'lı bir baci saz çalıp, türkü söyleyerek toplantıların coşkusu arttırdı. Devrimci marşların söylendiği toplantıda "Faşizm, Zam Zulüm Zindan Düzeni" ile ilgili filmler gösterildi. Toplandı devrim andıyla son buldu.

Bu arada AKD, bu tür toplantılarına diğer semtlerde devam etti. "Faşizm ve Pahalılık" konulu diğer toplantılar Çankaya'da geçeköndü semtinde de büyük bir coşku ve ilgi ile karşılandı. Büyük bir halk topluluğunun katıldığı bu toplantılar tam bir anti-faşist kitle gösterisi oldu.

AKD ÜYELERİ PAZAR YERLERİNDE FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI HALKI MÜCADELEYE ÇAĞIRAN BİLDİRİLER DAĞITTI- YOR.

AKD, semtlerde düzenlediği halk toplantılarının yanısıra faşist zulüm ve pahalılığı teşhir eden ve halkı mücadeleye çağırarak bir bildiri yayınladı. Bu bildiri Ankara'nın tüm semtlerinde pazar yerlerinde halka dağıtılıyor. AKD yetkilileri, toplantı ve bildiri dağıtımının ve halk toplantılarının aralıksız sürdürüleceğini ve faşist baskıların kendilerini yıldırmayacağını ve mücadelesinin tüm hızıyla süreceğini bildirdiler.

Faşist MC çetesinin yürütüldüğü ODTÜ'ye faşistleştirme çabalarının bir sonucu olarak 9 aydır kapalı olan ODTÜ, faşist güçlerin bütün çabalarına rağmen 7 kasımdaya açıldı. Sımdı yine okuldaki faşist güçlerin ve MC'nin çabalarına rağmen eğitim sürüyor. Bu gelişme, öğrencisi, işçisi, memuru ve öğretimi üyeleriyle tüm ODTÜ kütlesinin başarılı direnişleriyle elde ettikleri bir başarı, olumlu bir ADIM'dır.

Bu olumlu adım elbette ki bir savaşta kazanılmış küçük muharebedir. Savaşın kendisini ise uzun ve çetin bir mücadele sonunda elde edeceğiz.

Sımdı okulda eğitimin sürmesine rağmen, geçen dönem içinde (okulun kapalı olduğu bir sırada okula yerleştirilen) işçi statüsündeki faşistlerin ve polisin varlığı sürüyor. Faşistler ODTÜ kütlesi içinde geniş bir şekilde tecrübe edilmiş bir durumdayken, onların görevlerini yerine getiremeyeşlerinden doğan boşluğu polis baskısı doldurmaya çalışıyor. Yine hala okul içinde geniş bir birlik halinde var olan jandarma yedek güç olarak bekletiliyor. Ve onun fonksiyonu sınırlı göz önünde pek görülüyor. Mücadelenin ileri aşamalarındaki gelişen yeni durumlarda onun da fonksiyonu sözbüne çıkacaktır.

Polisin ODTÜ kütlesi üzerindeki işgalci baskısına ve jandarmaların yedek güç olarak eğitim alanında durmasına rağmen eğitimin sürdürülmesi bir nevi polisin ve jandarmaların varlığının kabullenilmesi değil midir? Polisin baskılarına karşı aktif olarak karşı koymak gerekmez miydi? ODTÜ'deki devrimci önderliğin bu konudaki tutumu hatalı görülebilir mi?

Bugün ODTÜ'de devrimci önderlik başarılı bir işleyiş izliyor. Okula işçi statüsünde sokulan faşistler, polis ve jandarma aracılığıyla ODTÜ'nün faşistleştirilmesine çalışıyor. Faşist güçlere karşı sonuçları hesap edilemezsin rastgele ve toptancı bir anlayışla mücadele etmek söz konusu olamaz. Her durumda somut koşullar incelenmeli, hangi hedefe yönelmemiz gerektiği tesbit edilmeli, bu hedefe ulaşmak için elverişli araçlar seçilmeli ve böylece mücadele sürdürülmelidir. ODTÜ'de bugün bu mücadeleyi vermeye için kendi güçlerimizi toplayabileceğimiz bir ortam gerekiyor. Bunun için ise her şeyden önce okul açık olmalıdır. Faşist güçler bunu kavradıkları için okulu açtırmamak için uğraşmışlardır. Biz ancak okul açık olduğu zaman faşist güçlere karşı başarılı ve güçlü bir mücadele sürdürebilir, adım adım ilerleyerek başarıya ulaşabiliriz.

Sımdı okulun açık tutulduğu koşullarda en geniş güçlerimizi toplayarak öncelikle faşistlerin okuldan atılması ve sonra polisin üniversiteden atılması, jandarmaların eğitim alanında uzaklaştırılması için mücadele edeceğiz. Öcünde öğrenim özgürlüğü can güvenliği için, genelde tüm emekçi halklarımızın kurtuluşu için mücadelemizi sürdüreceğiz. ODTÜ'ye faşist güçlere bırakmayacağız. Faşistleri okuldan atacağız. Polisin baskısına karşı, tüm faşist baskılara karşı kararlılıkla direneceğiz. ODTÜ direnişini tüm Türkiye halklarının faşizme karşı direniş mücadelesinin bir parçası haline getireceğiz. Tek başına kurtuluşun olanaksız olduğunu bilincinde olarak tüm emekçi halklarımızla birleşerek direnişimizi sürdüreceğiz. Ve nihai zafere hep birlikte ulaşacağız.

ODTÜ DEVRİMCİ GENÇLİK

DEVRİMCİ ODTÜ İŞÇİLERİ:"ODTÜ'YE UZANAN FAŞİST ELLER KIRILACAKTIR."

Okulun kapatılmasıyla daha rahat bir çalışma ortamı bulunan Faşist Hasan Tan ilk iş olarak Türkiye'nin en büyük bilgi sayar merkezi olan ODTÜ bilgisayar merkezinin yöneticiliğine bir malzeme memuru atadı. Bu atamaya karşı çıkan 26 uzman personelin işine son verildi. Bu olayları diğer devrimci işçilerin atılması izledi.

Bu kıyımların ardından ODTÜ'ne kan ve terör geldi. Hasan Tan tarafından ODTÜ'ne yerleştirilen sözcü işçiler güvenlik kuvvetlerinin göz önünde Sosyal-İş üyesi devrimci kardeşimiz Feramız Demir'i katlettiler. Daha sonra ÖTK Yürütme Kurulu Üyesi Ertuğrul Karakaya jandarmalar tarafından arkadan vuruldu. Böylece güvenlik kuvvetlerinin kimlerin güvenliği için ODTÜ'nde buldukları bir kez daha açıklığa kavuştu. Sayıları 700'ü bulan ve üç-dört kamu kuruluşundan maaş aldıkları belgelerle saptanan faşist katiller çimlerde silah temizleyerek, işçilere ve öğrencilere saldırarak, servislerde bayan arkadaşlara bile satışarak görevlerini sürdürdüler. Bu faşist katillerin bir kısmı hâlâ okuldadır.

Devrimci ODTÜ işçileri açısından ODTÜ'nün sağlıklı bir yapıya ve işlerliğe kavuşabilmesi için aşağıdaki koşullar gerçekleştirilmelidir:

- 1- Hasan Tan döneminde yapılan tüm atamalar geçersizdir. İşten atılan işçiler geri alınmalıdır. Faşist katiller ODTÜ'nden alınmalıdır.
- 2- İdari kademelere yerleştirilmiş olan asker ve sivil emekçilerin işlerine derhal son verilmelidir.
- 3- Jandarma, eğitim alanından çıkartılmalıdır.
- 4- ODTÜ'nde iş ve can güvenliği sağlanmalıdır.
- 5- Öğrenci Temsilciliği yasallaşmalıdır.
- 6- Yeni Rektör, İşçi-Öğrenci-Öğretim üyesinin onayını alarak göreve gelmelidir.

ODTÜ'nde verilen mücadele işçi sınıfımızın ve halkımızın mücadelesinin bir parçasıdır.

DEVRİMCİ O.D.T.Ü. İŞÇİLERİ

NOT: Bizler devrimci ODTÜ işçileri olarak faşist zulüm ve hayat pahalılığına karşı sürdürdüğünüz direniş kampanyasını destekliyoruz...

Türkiye'de Deri İşverenleri Sendikasının İstanbul'da 1972 yılında 74 işyerinde, MESS'in ise 1973 yılında Bursa'da 7 işyerinde uyguladığı lokavtlardan sonra, 17.10.1977 tarihinde MESS 12 işyerinde Maden İş Üçlelerine karşı lokavt uygulamaya başladı. 21.11.1977 tarihinde ise, Bursa'da (çoğunluğu 1973 lokavtını yaşayan) 7 fabrikada da lokavt kararı aldığı açıklandı. Böylece, 1977 mayıs sonunda başlayan grevlerle birlikte 32 grev ve 12 lokavtla MESS-Maden İş mücadelesi sürüyor.

Bu mücadelede tarafların tavırları ve çeşitli siyasilerin olaya yaklaşımı, Türkiye işçi sınıfının mücadelesi açısından zengin deneylerle doludur. Bu deneyler ve dersler, kitleleri iktidar mücadelesi doğrultusunda harekete geçirme mücadelelerinde Devrimcilere büyük yararlar sağlayacaktır.

LOKAVTLAR NASIL ELE ALINMALIDIR?..

Reformistler ve revizyonistler, lokavt olayını "Anayasaya aykırı" olmak açısından ele alıyorlar. İşçilere hedef olarak Anayasanın uygulanmasını gösteriyorlar. Programlarına sadece lokavtın yasaklanmasını koyuyorlar. Bunun için de genellikle CHP'ye umud bağlıyorlar.

TKP'nin, deri demokrasinin bir düzene geçiş için CHP hükümetine bel bağlayan görüşleri daha önce ayrıntılıyla ele alınmıştır. Lokavt konusundaki tavır da buna bağlanmalıdır. TSİP'in tavrı ise bundan fazla farklı değildir. TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, 21.10.1977 tarihinde MESS lokavtıyla ilgili olarak Bülent Ecevit'e yazdığı mektupta şöyle diyor:

"Partimiz, MESS adlı örgüte karşı verilen demokratik mücadeleyi, sadece işçi sınıfının ve sadece DISK'in değil, aynı zamanda tüm demokrasi güçlerinin ortak bir sorunu olarak görmekte ve bu konuda Cumhuriyet Halk Partisi'ne önemli görevler düştüğüne inanmaktadır... Partimizin, 5 Haziran seçimleri öncesinde, lokavta karşı olduğunu belirtmiş ve bu konuda halkımıza söz vermiş olması, Cumhuriyet Halk Partisi'nin MESS'e alınan lokavt kararı karşısında ağırlığını DISK'ten yana koymasına gerektiği, yolundaki genel eğilimi daha da haklı kılmaktadır." (KITTLE, No.182,s.2)

Hatırlanacağı gibi, 1961 Anayasasında işçilere grev ve tüm çalışanlara sendikalaşma hakkı, işçi sınıfının bu uğurda militan bir mücadelesi olmaksızın verilmişti. 1963 yılında Bülent Ecevit'in Çalışma Bakanlığı döneminde çıkarılan 274 sayılı Sendikalar Kanunu ve 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu ile (1) grev hakkı kısıtlandı, (2) sendika kurma ve toplu iş sözleşmesi imzalamaya özgürlüğü sadece işçilere tanındı ve (3) lokavt işverenlere yasal bir hak olarak verildi. Bülent Ecevit, o günlerde yaptığı konuşmalarda şöyle diyordu:

"Grev olduğu zaman lokavtın da olması, gece olduğu gibi gündüzün de olması, kadar son derece tabii ve kaçınılmazdır." (8.7.1963, C.Senatosu Tutanak Dergisi, C.2., s.805.)

"Lokavt hakkını tanıyan memleketler, ancak grev hakkını tanımayan memleketlerdir. Bir tek misal verilebilir

MESS patronları binlerce işçiye karşı uyguladığı lokavtlarla işçileri işsizlik, açlık ve sefaletle sürüklüyorlar. İşçi sınıfı, bu saldırılara karşı en doğal hakkı olan direnme haklarını kullanmalıdır. İşçiler Aşkale işçilerinin ortaya

İŞÇİLER LOKAVTLARA KARŞI DİRENME LİDİR

mi ki, o memlekette grev hakkı tanınmış olsun da, bunun karşılığı olarak lokavt hakkı tanınmamış olsun. Esasen buna mantıken de imkan yoktur. Çünkü aksi halde, bir müzakerecinin sonunda taraflardan birinin eline bir müeyyide verilmiş, karşı taraf ise müeyyidesiz bırakılmış olacaktır. Yani karşı mücadeleye çıkarttığımız taraflardan birinin elini kolunu serbest bırakacağız, birinin ise elini kolunu bağlayarak mücadele alanına çıkaracağız. Bunun adaletle ilgili yoktur." (C.S.T.D., C.2., S.780.)

Önce Ecevit'in önemli bir hatasına ve daha sonra da

mantığına işaret etmek gerek. Fransa ve İtalya'da işçilerin grev hakkı vardır, ama lokavt işverenlere verilmiş bir hak değildir. Lokavt yasaklanmamıştır, ancak lokavt yapan işverenler işçilerine bir tazminat veya lokavt süresinin ücretlerini ödemeye mahkûm edilebilir.

Ecevit'in mantığı, devleti ve yasaları tarafsız gören dünya görüşünün doğal bir sonucudur. Bu nedenle yasaların başka şekilde işverenlere tanıtıldığı işçiyi aç bırakma özgürlüğünü görmemezlikten gelmektedir. Ecevit böyle düşündüğü için kınanmaz. Ama

koyduğu mücadele ve direnme anlayışına sahip çıkmalıdır. Revizyonistlerin teslimiyetçi çizgileri açığa çıkarılmalı devrimci işçi önderleri mücadelenin ön saflarına atılmalı ve işçi sınıfının mücadelesi önündeki revizyonist barikatlar parçalanmalıdır.

lokavt olayına böyle bakan bir Ecevit'ten medet uman ve lokavtlara karşı mücadeleyi "Anayasa'ya aykırı olan lokavtlar yasaklansın" düzeyinde kısıtlayan sözde sosyalistlere ne demeli.

Bugünkü yasaların ve Anayasa'nın sınıfsal özü Devrimciler tarafından bilinmektedir; geniş halk kitleleri bunu gün geçtikçe kavramaktadır. Bu yasalar, işverenlere, işçilere karşı mücadelede bir silah olarak sadece lokavtı vermemiştir. Patronlar, (1) İş yasasının 13. ve 17. maddelerine dayanarak istedikleri zaman istedikleri sayıda işçiyi

isten atabilmektedirler; (2) üretimi durdurduklarını söyleyerek veya şirketi kapatarak işçilerin tümünün işine son verebilmektedirler. Bu haklar, işçilerin greve çıkmasından bir gün önce bile kullanılabilir. Bunları göz önüne almadan sadece "Anayasa'nın arkasına sığınarak lokavtın yasaklanması için" mücadele önermek, işçileri aldatmaktan ve reformistlerin namuslularının politik düzeyine düşmekten başka bir şey değildir.

Lokavt, işçilerin grevine karşı patronlara verilen eşit

Edirne'de işçi sınıfı mücadelesi reformist-revizyonist ittifaka rağmen yükseliyor

Edirne'de tekstil işkolunda 4 büyük iplik fabrikası ve bir konfeksiyon fabrikası vardır. Diğer işkollarında ise tesisat armatürleri üreten ELTOR (ECA holdinge bağlı), oluklu mukavva üreten Olmuk (Sabancı Holdinge bağlı) fabrikaları ile yağ ve tuğla-kirmit üreten işletmeler bulunmaktadır. Bu kuruluşlarda toplam 5 binden fazla işçi çalışmaktadır. İşçilerin çoğunluğu toprakla bağını henüz koparmamıştır. Ücretler çok düşüktür. Edirne'de şimdiye dek önemli bir işçi olayı olmamıştır. (Kısa bir süre önce başlayan Kartaltepe Mensucat direnişi hariç.)

Edirne'de tekstil işçilerinin sayısı 2500'ü bulmaktadır. Bu işçilerin yaklaşık olarak dörtte üçü, Edirne yakınlarındaki köylerde oturmaktadır. Çoğunun işçilik hayatı yeni başlamıştır. Edirne'de faaliyette gösteren sendikalar arasında DISK'e bağlı tek sendika Tekstil'dir. Tekstil Sendikası, demokratik kitle örgütleriyle ortaklaşa düzenlenmiş bir miting dışında, hiç bir kitle eylemi düzenlenmemiş ve düzenlenene de katılmamıştır. Yani Tekstil üyeleri kitle eylemleri içinde eğitilmemiştir. Küçük işyerlerinin örgütlenme talepleri sürekli olarak savsaklanmıştır.

Edirne'deki tekstil sanayii işyerleri arasında Kartaltepe Mensucat ve Tekstil İplik'te DISK'e bağlı Tekstil Sendikası, Mensucat Santral ve Sanko Konfeksiyon'da ise Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası örgütlüdür. Meriç Tekstil'de ise 1975 yılında yapılan referandumda Tekstil Sendikası yetki almıştı. Ancak kısa bir süre önce yapılan açık irade beyanında, işçilerin çoğu Tekstil Sendikasına üye olduklarını bildirmelerine rağmen, işyerinde toplu sözleşme yapma yetkisi Teksif'e verildi.

Meriç Tekstil'de 1975 yılında yetki alan Tekstil, yetkiyi mayıs 1975'te almasına rağmen, imzalandığı sözleşmede 1 Eylül 1975 tarihinden itibaren zam yapılmasına imza attı.

Bu uzlaşmacı tavır, işçiler arasında Teksif'e karşı bir muhalefetin oluşmasını başlatmıştı. Diğer taraftan, işçiler tarafından seçilen şube yönetimleri 4 defa genel merkez tarafından görevden alındı. DISK yöneticileri tarafından eğitilmeden geçirilmeyen "tabanın söz ve karar sahibi olması" ilkesinin namuslu ve devrimci şube yöneticileri olduğuna kesinlikle uygulanmadığını işçiler kendileri gördüler.

Şube yönetim kurullarının tepeden inme şekilde değiştirilmesi ve işyerinde devrimci bir eğitimin yapılması, patron Kemal Hıcağ'ın ve diğer gerici unsurların gücünü artırdı, işçilerin birlik-beraberliğini etkiledi.

1977 yılında Tekstil ve Teksif arasında yetki mücadelesi başladığında, Teksif Sendikası Tercüman'ın patronu Kemal Hıcağ'ın adamlarından işyerinde çalışan tüm işçilerin listesini aldı ve sahte üye fişi doldurdular. Yapılan itiraz üzerine açık irade beyanına gidilmesine karar verildi.

Bu süre içinde Tekstil yöneticileri umutlarını Bölge Çalışma Müdürlüğündeki ilerici müfettişlere bağladılar. İşçilerin kitle eylemi taleplerini sürekli olarak reddettiler. İşçi sınıfı lafını dillerinden düşürmeyecek işçi sınıfının mücadelesini engellediler. İşçilerin oturdukları köyler dolaşmadı. İşçilerin yöredeki devrimcilerle bağ kurmaları engellenmeye çalışıldı. Mücadelede işçi sınıfına değil de başka güçlere bel bağlayanlar, 7.10.1977 tarihinde yetkinin Teksif'e verilmesi karşısında şaşkına döndüler. Açık irade beyanında işçilerin çoğunluğu Tekstil üyesi olduklarını bildirmişlerdi. Hakim sınıfların bu "yasa dışı" tutumları karşısında Tekstil yöneticileri hakim sınıfların "yasaları çerçevesinde mücadele" anlayışlarını sürdürdüler ve işçilerin kitle eylemi taleplerini yine geri çevirdiler. Bugün uyguladıkları taktik, işyerinde yetki alan Teksif'e üye olmak şeklindedir. Yenilgiden sonra, Meriç Tekstil'de Tekstil Sendikası yönetiminde bulunanlar dahil, bir tek kişi dışında tüm işçiler Teksif'e üye olmuştu. Meriç Tekstil'deki devrimci muhalefetin ürken, kitle eylemlerinden korkan Tekstil Sendikası, işyerini gerici Teksif'e terk etmeyi tercih etmiştir.

Edirne'de işçi hareketleri küçük direnişler şeklinde de olsa filizleniyor. İşçiler, şimdiye kadar bu kendiliğinden gelişen hareketleri bastırmaktan başka bir iş yapmayan Tekstil Şube Yöneticilerini ve aynı doğrultudaki DISK üst yönetimini tanıyıp, kendi örgütlerini sahip çıkacak bir şekilde bilinçleniyorlar.

Edirne'den bir grup Devrimci Olak sempatisini

bir silah değildir. Lokavt işçileri aç bırakmanın yollarından sadece biridir.

Mücadele işçileri aç bırakmaya gelince tüm yasalara karşı, işten adam çıkarmalara, işyerinde cezaları (atılma ve işyerini kapama) özgürlüklerine karşı verilmelidir. Lokavtlara karşı mücadelede, iktidardaki hakim sınıfların tüm düzenine karşı, sömürsünüz bir düzen kurmak için verilen mücadeleden bir parçası olduğu, bunun ise tek yolunu devrim olduğu, ekonomik-demokratik mücadele içinde ekonomik sepmasına kapılma olasılığı yüksek olan geniş işçi kitlelerine kavratılmalıdır. Ekonomik-demokratik mücadeleden doğru siyasi mücadeleye bağlanma kılavuzunu bu gerektirmektedir.

MADEN-İŞ NE YAPMIŞTIR?

Gerek grev, gerek lokavt uygulanan işyerlerinde çalışan Maden-İş üyeleri kesinlikle siyasi mücadeleye sokulmuştur. Eğitim diye verilen seminerlerde işçilere nasıl CHP'den medet umulacağı anlatılmıştır. Devrimci özlere körtülmeye çalışılmıştır. İşverenler işyerlerini kapatmaları zaman işyerini işgal edip her türlü yasanın üstündeki yasama hakkını kullanmak isteyen işçilere engel olunmuştur. "Ne yapalım. Bugün kanunlar böyle diyor. İşyerini kapatan işverene hiç bir şey yapamayız" demişlerdir. İşçiler işten atıldığında patrona baskı yapmayı avsunan işçileri "gözetler" diyerek İHET etmişler ve işten attırılmışlardır. Lokavt uygulanan işyerlerinde de hakim sınıfların yasalarına tam bir sadakate bağlı kalmışlar ve en ufak bir direniş bile göstermedikleri işyerlerini boşaltmışlardır. Patronlar bile kendi yasalarına bu kadar uymamaktadırlar. Maden-İş lokavtların arkasından çıkan gazetesinde "lokavtların bize vız gelir" türü yazılar yayınlayıp, yasalara göre işverenlere lokavta neyin yasak olduğunu sayıp dökmüşler. Yani yine oligarşinin kanunlarını siper edinmiştir.

Eğitim ve özellikle kitlelerin eğitimi eylem içinde olur. Kitleler mücadeleye gire gire günümüz ve çıkış yollarını öğrenirler. Maden-İş'in revizyonist yöneticileri işçileri bırakın eyleme sokmayı, eylem dışında bile doğrudan eğitime çalışmamışlardır.

Eylem içinde eğitilmeyen işçi kitleleri, "DGM'yi ezdik, sıra MESS'de" doldurmuşuylar. İşçi sınıfını övüp geçilere çıkarılan İGD-İKD gibi örgütlerin bol bol reklamları yapıldı. Bir süre bir arada tutulmuştu. Ama 8.11.1977 tarihinde Bursa'da da lokavt uygulandı. Tehdidinden sonra Maden-İş'in grev sürdürdüğü Auer ve Yeni Gayret Fabrikalarındaki işçiler çözülüşler, grevi bırakmışlardır. Arkasından grevde olan Siemens fabrikasında işçilerin teklifleriyle 3 yıllık bir protokol imzalanmış, işçiler işbaşı yapmışlardır.

MESS, Türkiye oligarşisinin en güçlü üyelerinin, yerli ve yabancı tekeli patronların örgütüdür. MESS, üye kamu kuruluşları aracılığıyla devletin desteğini almaktadır. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu tüm gücüyle MESS'in arkasındadır. Tüm sömürsünüzler, işçi sınıfının gelişen mücadelesine karşısında MESS'le bir-

"Solun durumu ve cephe" forumu üzerine

EP ve VP tarafından 13 Kasım 1977 tarihinde İstanbul'da "Türkiye solunun durumu ve CEPHE" isimli bir "forum" düzenlendi. "Forum"u düzenleyenler hazırlanan bir çağrı mektubu çeşitli sol "parti", "grup" ve "çevre" lere gönderilmiştir.

Söz konusu çağrı bize de yöneltilmiştir. Çağrıya henüz bir karşılık vermedik, gazetelere verilen ilanlarda söz konusu "forum" a diğer sol grup ve partiler arasında Devrimci Yol'un da katılacağı haberi verildi.

Forum'un biçim ve içerik olarak, ortaya atılan cephe sorununu çözüme yolunda olumlu bir gelişmeye yönelik bir sonuç yaratılmayacağı düşüncesinde olduğumuz için katılmadık. Katılmama gerekçelerimiz foruma yazılı olarak bildirildi.

Önce, forum çağrısı, düzenleniş biçimi bakımından, bugüne kadar süca karşılaştığımız türde bir "birlik çağrısı" olmaktan öte gidemeyeceğini ortaya koyuyordu. İki parti bir çağrı hazırlamış, tesbit ettikleri bazı durumlara göndermiş, gazetelere de ilan vermişti. Solda diyalog kurulması gereğini değinen çağrılar, çağrılanlarla önceden bir diyalog kurmaya gerek görmemişlerdi.

Forum'un konusu da tarafımızdan belirlenmedi. Çağrı mektubunda hem anti-faşist cephe hem de solun birliğinden söz edilmekte, bir yerde de "solda birlik davasının bir ilerleme kaydedeceği umundundayız. Konuşmacıların bu dava doğrultusunda pratik öneriler getirmeleri ve bunların bir forum kararı biçiminde ifadesini bulması önemimizdir." denilmekte idi. Nitekim toplantıya katılacakları arasındaki bir "koordinasyon komitesinin" öngörülmesinde olduğu da sonradan anlaşıldı. Forumda faşizme karşı CEPHE sorunu ile solun birliği sorunu tam olarak birbirine karışmıştı.

Bize göre bu ikisi, anti-faşist cephe sorunu ile solun birliği sorunu birbirinden bağımsız olmamakla birlikte farklı sorunlardır. Solun birliği sorunu biz proleterya partisinin yaratılması sorunu, parti sorunu olarak kavriyoruz. Solun birliği adına farklı ideolojik siyasi çizgiler arasındaki bir "birlik" anlayışını

iktedir. Maden-İş ise bu grev ve lokavtlar aracılığıyla en geniş anti-faşist cephenin oluşturulması görevine ihanet etmiştir. Grevleri birer kitle mücadelesi alanına dönüştürmemiştir. Lokavtların birer direniş haline dönüştürmesini doğal olarak önlemiştir. İşçileri dağıtmıştır. Revizyonist düşüncenin doğal sonucu olan yenilgiler ile işçi kitleleri arasında yığınlar yaratılacak bozgunlara neden olmuştur. Kendi gücüne güvenemeyen TKP'li revizyonistler, kendilerine çok yakın TIP'li ve TSİP'li ile bir ittifaka girmekten korkmuşlardır. İşçi sınıfının tüm anti-

Vatan Partisi ve Emekçi Partisinin ortak imzalı çağrı mektubunu aldık. Forumu katılmamak çekilmedi bir tavır tesbit ettik, bu tavırımızın sebeplerini kısaca özetleyelim.

1) Önce sorunun düzenlenmesinde izlenen yol katılmamızı engellemektedir.

Ölümü sonuçları elde etmeyi gerçekten amaçlıyorsa bu tür toplantıların tertip edilmesinde izlenmesi gereken yol böyle bir çağrı mektubu olmamalıdır. Daha ciddi tartışmalar kurarak çağrılan taraflar bilgilendirilmelidir. Öneriler götürülmeli işlemler üzerinde konuşulmalı, ~~Yapılmaması~~ istenenin ne olduğu açıklıkla ortaya konulmalıdır. Toplantıya katılacaklar açısından bu önemlidir. Toplantıya çağrılanları bunu bilirse ona göre hazırlanarak gelireler veya gelmezler. Böylece toplantıya elde edilmek istenen sonuçlar en azından toplantıya katılacaklar açısından olumlu olabilir.

2) Yapılmaması istenen nedir, bu tarafımızdan bilinmemektedir.

Emperyalizme ve faşizme karşı cephe ni oluşturulması isteniyor. Böyle bir işteği tabii ki, biz olumlu değeriştiriz. Ancak cephenin oluşturulması yolundaki sorunları ele alıp çözmek üzere tartışmak daha ciddi bir iştir. En azından elimize geçen çağrı mektubu gibi mektuplarla düzenlenen açık forumlarda 20'er dakikalık veya birer saatlik konuşmalarla istenilen gelinemeyecek kadar önemli sorunlardır. Böyle forumlardan daha farklı diyaloglar ve ilke tartışmalarını sorunu hilar.

Çağrıda "...forum sonucunda sol'da birlik davasının bir ilerleme kaydedeceği umundundayız. Bu bakımdan konuşmacıların bu dava doğrultusunda pratik öneriler getirmeleri..." biçiminde ifadeler bulunuyor. Yapılmaması istenen sol'un birliğini sağlamak mıdır? Eğer bu ise, sol'un birliği bu tür forumlarla sağlanamaz.

Sol'un birliğinden bizim anlayışımız ideolojik bir birliktir. Devrim anlayışı, çalışma tarzı ve örgütleniş konularında birliktir. Kısaca bizim anlayışımız birliktir M-L Partidir. Sol'da böyle bir parti, ideolojik mücadelenin sonucu doğru devrimci görüşler etrafında yaratılacak olan bir birlik olarak gerçekleştirilebilir. Açıkta ki böyle forumların bizim anlayışımız birliktir yolunda uygun ve yeterli bir platform olmazlar.

3-Katılmamızın sebeplerinden biri de, Forum'a çağrılanların ~~seçiminde~~ çağrıyı gönderenlerin kullandığı kriterlerin açık olmamasıdır.

Çağrılanların listesine baktığımızda sol içindeki bir takım siyasetlerin çağrılmadığını

görmekteyiz. Acaba sol'da siyasi bir birlik olarak kabul edilmediklerinden mi çağrılmadılar? Örneğin Türkiye Emekçi Partisi ve Vatan Partisinin her birinin ayrı ayrı siyasi olarak etkileyip eyleme sokabileceği kitle tabanından hatla ikisinin toplamından birkaç mış bir kitleyi bugün için temsil eden H.K. böyle bir forma çağrılmaktan Birlik, Devrimci Derleş, Ülke gibi dergiler dahi unutulmamış...

O halde çağrıyı yapanlar besbelli ki, bir takım siyasi kriterler kullanmaktadırlar. Nasıl bir siyasi tasarı yapıldı? Tabii ki forumla elde edilmek istenen sonuçlara bağlı kriterler kullanıldı? Açık. Forumun neyi hedeflediği konusunun tarafımızca belli olmadığını yukarıda söylemiştik. Ancak en basitinden varsayalım ki, faşizme karşı "Demokratik Güçlerin Cephe"sini gerçekleştirme bağlamında bir platform oluşturulmaya çalışılıyor.

Bu taktirde, TIP gibi, Ürdün gibi siyasetler hangi kriterlere göre bu faşizme karşı demokratik gücünün cephesini gerçekleştirme platformunda bulunabilecektir? Örneğin H.K., H.G.Ü. ve benzeri siyasetler bulunmamaktadır.

Bu sonuca çağrıyı yapanlar şu karşılığı verebilirler: Çağrılanlar siyasetlerin faşizm görüşleri ve faşizme karşı mücadele anlayışları çok sakat olduğundan çağrılmadılar. Faşizme karşı mücadele anlayışlarının sakatlığı kriter olacaktır bizi böyle bir foruma yine çağrınız? Çünkü bizim için faşizm ve faşizme karşı mücadele anlayışlarının sakatlıklar bakımından örneğin bir "Ürdün"le, "Halkın Sesi" arasında hiç fark yoktur.

Bunun gibi forumun işçileri ve biçimi ile ilgili sorulabilecek bir çok soru var.

4) Biz, faşizme karşı birlik sorununu geniş kapsamlı bir sorun olarak, faşizme karşı savaşımların birliği sorunu olarak ve tabandaki işçi-köylü memur gençlik v.b. anti-faşist halk güçlerinin birliği sorunu olarak kavriyoruz.

Söz konusu sorunu bir de sol'un birliği sorunu ile de tartışmakta olan bu "forum"un bu konuda, olumlu ve olumsuz bir semin, uygun bir platform yaratmadığı, yaratamayacağı açıktır. Toplantının düzenleniş biçimi ve içeriği bakımından ortaya atıldığı sol'un birliği, veya faşizme karşı birlik sorununu çözmek gibi iddialı bir amaç gerçekleştirilmeye yönelik bir ciddiyetle ele alınmadığı, iclenimini endişimizi söyleyebiliriz.

Ancak toplantıdan, bizim göremediğimiz bazı yararlar da bekleniyor olabilir. Bu konuda toplantıyı düzenleyen ve katılanlara başsalar dileriz. DEVRİMCI YOL

dar birçok çevre ve "parti" çağrılmış olmasına karşılık, HK, HG, HS, HB, Rızgari gibi bir kısım çevreler çağrılmamıştır. Hangi kriterin kullandığı ise belli değildir. Bunların çağrılmayışının nedeni yanlış görüşlere sahip oldukları kanısı ise buna kim karar veriyordu? Kaldı ki eğer yanlış-doğru görüş kriteri ortaya atılacaksa, bizimle toplantıya çağrılan birçok grup ve "parti" arasında ortak görüşler söz konusu değildi. Ve bizim açımızdan örneğin Ürdün çevresi ile H.Sesi çevresi arasında özünde fark yoktu.

Söz konusu "forum" CEPHE açısından ele alındığında ~~bir çok sorun ortaya çıkmıştı~~. Forum Ürdün Dergisinde Birlik Dergisine kat-

dar birçok çevre ve "parti" çağrılmış olmasına karşılık, HK, HG, HS, HB, Rızgari gibi bir kısım çevreler çağrılmamıştır. Hangi kriterin kullandığı ise belli değildir. Bunların çağrılmayışının nedeni yanlış görüşlere sahip oldukları kanısı ise buna kim karar veriyordu? Kaldı ki eğer yanlış-doğru görüş kriteri ortaya atılacaksa, bizimle toplantıya çağrılan birçok grup ve "parti" arasında ortak görüşler söz konusu değildi. Ve bizim açımızdan örneğin Ürdün çevresi ile H.Sesi çevresi arasında özünde fark yoktu.

Her yönüyle ortaya atıldığı sorunlar konusunda herhangi bir ilerleme yaratılabilecek ciddi bir platform oluşturulamadı.

ğti ortada olan forumun "UDC hikayesi" nden sonra ve bir ölçüde ona bir tepki olarak ortaya atıldığı söylenbilir. Ne olduğu hâlâ bir "muamma" olan UDC'ye ille meclislerin "tekkeci" bir anlayışla hareket etmesi, diğer "sol" grupları ~~kullandıkları~~ noktasından itiraz eden, temel itiraz nedeni bu olan bir anlayışa dayanan bu ilkin cephe ve birlik fikrinin, "tek koca olmayan bir UDC" önerisi olarak değerlendirilebileceğini ve böyle bir anlayışla düzenlenen "forum" un bu nedenle başkaca siyasal eylem olanığı olmayan bazı grupçuklar için "grupsal propaganda" platformu olmaktan öteye gidemediğini söylemek yanlış olmayacaktır.

nipli kalmamalıydı. DEVRİMCİLER BUGÜN NE YAPMALIDIR?.. Aç kalmaya karşı direnme hakkı tüm yasalardan üstündür. Lokavt ve diğer aç urakma yollarına karşı yaşamak için direnme hakkı kullanılmalıdır. Aşkele işçileri bu hakkı kullandılar. Revizyonistler ise bu hakkı kullanılmamasına engel oldular, oluyorlar. Ve yeniliyorlar, işçilerin yenilmelerine ve yığınlığa düşmelerine neden oluyorlar. Devrimciler en geniş işçi kitleleriyle bağ kurmalıdır. Kitlelere revizyonistlerin tav-

Mülakat soruları
Sorulara verilen yahtılan uzun olanlarını yer darlığı nedeniyle kısaltarak yayınıyoruz.

CENAN BIÇAKÇI
(Sosyalist Devrim Partisi Genel Sekreteri ve ASIS Sendikası Genel Başkanı)

Faşizme karşı mücadelenin etkin olabilmesi için faşizmin der yar umalarını tedirgin edilmesi gerekir.

Dizginleri emperyalizmin elinde olan faşizm ülkemizde, işbirliği burjuvazi tarafından tezgahlanıyor. Bundan on yarar umduklarını uzun uzadıya anlatmak istemiyorum. Şimdiye kadar çok konuşulan, bilinen şeyler.

Faşizmi tezgahlayan güçleri zor duruma sokmanın ön koşulu işçileri, köylüleri, emekçileri mücadeleye sokabilmektir. Her işyerinde, her köy ve mahallede direniş komiteleri kurmak, köklü bir mücadelenin ilk adımdır. Faşizme karşı olan güçler bunu gerçekleştirmek için seclerben olmalıdır.

Faşist saldırıları karşılamak, meydan mitingleriyle sınırlanmamalıdır. Her faşist saldırıya, işçilerin, köylülerin kimi eylemlerle yanıt vermeleri sağlanmalıdır. Örneğin işçiler, faşist saldırılara yer yer iş bırakarak karşı çıkabilirler. Köylü emekçiler, sehir meydanlarına yığın yığın yürüyerek protesto edebilirler.

Başlangıçta zor gibi görülen bu eylem biçimleri, aktılı bir örgütlenmeyle kolaylaşacaktır. Her işyeri, her köy ve her mahallede kurulacak olan direniş komiteleri, işçi sınıfının, köylülerin savatçıkları yerlerini almalarını sağlayacaktır.

Mücadele sınıfsal rayına oturtulmadıkça, karşı koymalarımız, burjuvaziye yeterince rahatsız etmeyecektir.

MHP'nin son genel seçimlerde bir milyon civarında oy aldığı unutnamak gerek. Bu, eğer önlem almazsak, faşizmin geniş kitle tabanı oluşturalabileceğinin işareti. Faşistlerin az oy aldıkları yerlerde de etkin olmalarının nedeni, örgütlenmeyi bilmeleridir. Devrimcilerin ön görevi emekçileri örgütlemek olduğuna halde, devrimciler buna faşistler kadar bile önem vermiyorlar. Bu ise, meydanı faşistlere bırakmak oluyor. Bir yandan çeşitli meslek gruplarını örgütleyen faşistler diğer yandan kimi işsiz güçsüz takımı da toparlıyorlar, vurucu güçler sağlıyorlar. Devlette sağladıkları ayrıcalığı da unutmamalı.

Faşizm kitle tabanı oluşturmaya yönelirken, gerçekleri saptıran propagandalarından da yararlanıyor. Faşizmi uygulayan her ülkede böyle oldu. Türkiye'de de böyle. Solda 1968'den

beri, grupçuluk baş uğraş haline geldi. Aynı gruptan kişiler, kendi gruplarını halkı göstermenin çabasını ön plana aldılar. Böylece faşist propagandaları çürütmek için, doğruya dayanan karşı propagandaya gereken önem verilmedi. Yine de öyle sürüyor. Faşizmin ne denli baş belası olduğunu kavrayamayan gruplar var.

Faşizme karşı mücadeleyi örgütlenmesiyle, propagandayla birlikte yürütmek gerek. Belli bir düzeye gelmiş kitleler gibi, henüz istenilen düzeye gelmemiş olanları da düşünmek gerek. Kendileri faşist olmadıkları halde, baskıya faşistlere yardımcı duruma getirilenleri korumak için, yeni önlemler alınmalıdır. Bu ise, her işyerinde, her köyde, her mahallede kurulacak komitelerin, faşist saldırı ve baskıları etkisiz hale getirmeleriyle olanak içine girebilir.

Emperyalist zinciri kırmanın, kapitalizme son vermenin faşizminde kurulamaz. CHP bunun ikisini de istemiyor. Her ne kadar, iktidara geldiğinde faşizmi yok edeceğini söylese de olanaksız, faşizm tehlikesine inanan bir partinin, mücadele için illa da iktidara gelmeyi beklemesi gülünç. Faşizme mücadele için alan olarak parlamentoyu seçmek, akıl alır işi değil. Hele faşistler okulları, fabrikaları, sokakları savaş alanı haline getirmişken. Üstelik son seçimlerde bu yana CHP, faşizmi parti olarak örgütleyen MHP ile çeşitli diyaloglar geliştirmekten de geri durmuyor. MHP'ye gösterdiği yakınlığını yansıtır, kendi soluna tanıyıyor. CHP iktidarında faşizm gene de sürecektir. Olsa olsa üslup değişir.

Faşizme karşı tüm anti-faşist güçlerin birliği nicedir söylenir; gerçekleştirmez. Mücadeleyi sokaklara, fabrikalara ve tüm emekçi kitlelere maletmek isteyenler bir araya gelmez, bu volda güçlerini birleştirmelidir. Bunun koşulları, faşizmin ne denli tehlike olduğuna bağlıdır. Eylem biçimlerini doğru saptamaktır, gerçekleri etkin bir mücadeleye dönüştürmektir. İşçi sınıfının, diğer emekçilerin bu mücadelenin içine sokmaları, üretim alanlarını da bir silah olarak kullanabilmeleri, bildiri yayınlamayı, salon toplantılarını, meydan mitinglerini, mücadelenin tek silahıymış gibi göstermekten kurtulmaları. Bunlar yapılmadan nasıl gerçekleştirilir faşizm.

Bu yolda uğraş veren her kişi ve kuruluş gibi, Devrimci Yol'da başlanılan dilerim.

Emin Galip SANDALCI (yazar)

1- Dağınık ve bölünmüş tüm ilenici-demokrat-yurtsever devrimci güçler "faşizme k' olus" un "asgari müsterek" inde yur' cepında örgütlenmelidir. Salt faşizme mücadelede amaçna yönelik bu tür bir örgütlenmede herhangi bir guruba ya da örgüte örgütsel ve fraksiyonel bir öncelik-gücü ve yaygınlığı ne denli olursa olsun-tanınamamak ilkesi titizlikle korunmalıdır.

Kuşkusuz söz konusu örgütlenmeyi soyut plandan somut plana aktarmada büyük güçlükler vardır. Özveri, iyi niyet ve olgunluğu-önyargı ve koşullarla engelleri aşana dek-zorlamak gerekecektir.

Ve bu yolda sağlanacak başarı oranısında verilecek mücadelenin boyutları saptanacaktır.

2-a) İşbaşındaki yönetimlerden destek almalarına, güvenli örgütlerini hoş görüsünden yararlanmalarına, Ana Muhalefet Partisi'nin pasifliğine, anti-faşist güçlerin bölünmüşlüğüne, genel olarak basının yetersizliğine,

b) Kamuoyunda ölkedeki 1 No.lu tehlikelen faşizm olduğu gerçeği ularıyla vurgulanması ve giderek faşist sorun ve tehlikenin bilincine varam halkın karşısına-hem güvencilebileceği-ham de destek olup güvencilebileceği-anti-faşist güçleri causunda toplovıcı bir örgütlenme örneği koymak.

c) Önemli olan bu koşullar karşısında halkın kendisini yalnız birakılması hissetmemesi, örgütsel bir çalışma ve çaba içinde tepkisini ve direncini belirleyip, yoğunlaştırabilmesidir.

3- Bugünün parlamento aritmetiğinin katlıında (ya da emekçisizliğinde) bir CHP iktidarı ya da CHP'nin bir koalisyona.

Kağıt üzerinde ise, CHP+CHP'nin solunda örgütlenebilecek sol partiler koalisyona.

4- Bir CHP iktidarı ya da CHP'li bir koalisyona faşizm sorununu çözemez. Faşizm sorununun çözümünü ya da faşizm tohumlarının yeşerdiği ortamın değişmesi-ömrü ile fazla iki genel seçim arasındaki bir iki yıla sıkışmış, üstelik ancak yan destekle çoğunluk sağlayabilecek bir CHP iktidarında kuşkusuz söz konusu olamaz.

5- Ama, bir CHP iktidarı ya da CHP'li bir koalisyona faşist gidisi durdurabilir. "Ülkemizde faşist güçlerin devlet aygıtı içinde yerleşikliğini" ve "CHP'nin devletin tarafsızlığı" şeklinde görüşlere sahip bulduğuna" tartışmasız varsayarak bile, bugün için kararlı, medeni cesareti ve iyi yönetilen bir CHP faşist gelişmeyi tersine çevirip getirebilir (Ancak, böylesi bir CHP'nin ortaya çıkışı bir olasılıktan öteye gitmeyebilir de.)

6- Gene bugün için faşizmin iktidar dışında, muhalefette bugünkü gücünü koruyabileceği kanısında değilm. (Ancak, 2. MC'nin daha 2-3 yıl iktidarda kalması halinde faşizm toplumumuzda köklenecek ve çok daha tehlikeli boyutlara erişecektir.)

7- Tüm güçler arasında ve tek ilke çerçevesinde. (Bakınız, soru 1'e yanıt.)

8- Etkisiz sınırlı kalacak bir çaba...

TIB

Her şeyden önce, Türkiye'de herkes artık faşizme karşı mücadelenin bir burjuva demokrasisinin savunma sorunu olmadığını anlamaktadır. Bu konuda en bğnaz olanlardan tutun, tarafsız ya da sunifardüstü devlet imajına sahip olan demokratlara kadar birçokları faşizmin devlet içerisinde kurumsallaşmış olduğunu "keşfetmeye" başladılar. Elbette bu, ülkemizdeki gelişimin klasik faşizmden çok farklı bir olgu olmasının kavranmasıyla paralel olmaktadır.

Üzerinde en büyük bir önemle durulması gereken diğer bir husus da faşizme karşı mücadelenin emperyalizme karşı mücadeleden ayrılamayacağıdır. Ayrıca devlet aygıtındaki faşist örgütlenmelerin (MIT, kontr-gerilla, vb.) yanısıra faşizmin bir de kitle tabanı (MHP, Ülkü Ocakları, Ülkücü Sendikalar vb.) geliştirme çabası vardır. İşte ülkemizde faşizm, ancak bu ikili yanının ve yeni-sömürgeçiliğin (emperyalizmin işsel olgu olması ve gizli işgali) boyutlarının kavranmasıyla anlaşılabilir. Bu boyutları kavranmadan doğru bir müca-

dele geliştirilmesi ol-
Yukarıda kısaca ö-
lülümüz sonucunda ort-
ülkemizde faşizme son-
ne alternatif bir demok-
rdir. Bu ise ancak me-
anderliğinde kurulacak
uzun mücadelesi somu-
bilir. Bugün ise böyle t-
yoksunuz. Ancak devlet
yaratılma sürecinde
yalnızca kitleleşme göste-
bir mücadele anlayış-
lığı yoktur.

Şimdi, bu koşullar-
mesalesine gelmeden ö-
mu biraz daha somut-
Ülkemizde devletin de-
len tabanı ile faşistler de-
öftürü, niceliklerinin
etkinlik sağlayabilmek
bir yandan terör, ö-
demagö yontemlerini
kur. Kitlelerin mücade-
devrimcilerin öncülüğü-
lülükla kendiliğinden ci-
tedir.

İşte böylesi somut-
de devrimcilerin görevi-
şini örgütü bir mü-

DGDF Genel Başkanı YILMAZ

Faşizme karşı oluşturmak, anti-faşist özüdür

1 Evet, faşist zulme karşı lafla mücadele (belki biraz da sosyal pratiğin zoruyla) daha iyi geldi. Faşizme karşı geniş kitleleşme gösterilecek kazanmaya yönelik çalışmalar dışında ne gibi eylemlerinin sürdürülebileceği sorusunun cevabını düşünmek için çözümler bakarak verebiliriz. devlet gücünün örgütleyiciliği ve yönlendiriciliği kitleler üzerinde yaygın ve ağır bir terör polayıyorlar. Bu yolla geniş yığınlar sindiriliyor, terörize edilmiş yığınlar içinde faşizme kitle tabanı oluşturuyorlar. "Bu yüzden en geniş yığınların faşizme bilincini ve kararlılığını yaratmak faşizme karşı özünü oluşturmalıdır." (BKZ. Devrimci Genel Ülkemizdeki bir çok sol mirhak (TKP, TIP, TİP, TİP) saldırıları bir askeri darbe olanağı yaratma amaçları faşist "oyun" olarak görmüş ve göstermişler faşistler silahlı saldırılar düzenleyecek, eğer d metotlarla karşı koyarlarsa "sıkı yönetimle bah için, oyuna gelinmiş olur. Bu nedenle devrim oyununa gelmemeli, onlara aynı şekilde cev devlet güçleri ile faşistler karşı karşıya getirilme kette bu yıllardır hep bunları yazdı durdu. Devr diye küfürler yağdırdı durdu. Aslında bu görü saldırılarına yardımcı olmuş, teslimiyetçi eğili gelişmiştir. Hakim sınıflar köpeklerini halkın üst onlar taşları bağlamaya çalışmışlardır. Hayat kesinlikle mahkum etmiştir. Faşizme karşı dişe ruhu ve direniş azmi Türkiye halklarının bağırlıyor. Bu tutuşan kıvılcımlar faşizmin yenilgi halklarımızın aydınlık geleceğinin işlightsidir.

2 a) Faşist güçlerin çok küçük bir azınlık rağmen geniş bir etki ve kontrol gücünü nedeni resmi güçlerin örgütleyiciliği v gindeki faşist güçlerin örgütülüğü, buna örgütsüzlüğüdür. Faşistler örgütlü ve orga dayanıyorlar. CIA, MIT ve kontr gerilla gibi gücünün desteğinde örgütlenip çalışıyorlar. D yararlanıyorlar, böylece etkinlik sağlayabiliyor tespit etmekle her şey bitmiyor. Bunun vurgulanması gereken bir diğer sorun da t olusudur. Örgütlü bir azınlık, örgütsüz bir ç galip gelecektir. Evet, sorun bir örgütlenme so geniş halk yığınlarının örgütülüğünün seviyesi karşı olan ve onlardan baskı gören halk saldırılar başınadır. Yaygın olan örgüt şekilleri de demokratik örgütlerdir. Geniş mesleki örgüt yığınları içinde pratik bir dayanışma sorunu ye miştir. Çoğunlukla insanların komşusundan Saldırıları karşısında çoğunluk "neme lazım" d "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" diyorsa devam edip gidiyorsa, milyonlarca insan bir teslim olacaktır. Başka türlü olamaz. Bu çembere dir.

akandır. elediğimiz tah- za çıkan odur ki, erebilecek yaga- tist bir partinin halk cephesinin den devrimcilikle

a ne yapılabilir e mevcut duru- lamak gerek. iğinde geliştiri- tülüklerinden k üzerinde bir ve bunun için e yandan da ullanmaktadır i ise bir ölçü- de, fakat çoğun- gelişim izlemek- ogullar içerisin- rilerinin direni- dele program

çerçevesinde yükselmeyi ve hayatın her alanına yaymayı başarmaktır. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele kitlesel, sol içerisindeki tartışmalara değil, somut mücadeleye bakmaktadır. Kuşkusuz ki bu mücadeleyi yükseltecek olanlar, doğru bir teorik yaklaşıma sahip olmalıdır.

Devrimci unsurlar direniş geliştirir- ken tüm demokrat, ilerici ve yurtseverler- in de bu mücadeleye katılmalarını ve direnişin bütünlüğünü sağlamakta yü- rümlüdürler. Bu ise ancak en geniş kitle çalışması ile, faşizmin demagojisini teşhir ve təcrid ile, ve de terör karşı kitlesel bir kale gibi dikilmesi ile mümkün olur. Ancak her özel konumda direnişin nasıl örgütlenmesi somut koşullara bağlıdır ve bizzat oradaki devrimcilerin yukarıdaki genel ilkeler çerçevesinde doğru insiyatifli kullanarak çözeceği bir sorundur. Doğru olan, koşulların gerektirdiği her türlü mücade- le biçimini yaratan bir biçimde uygula- maktır.

Tüm ülke çapında ve hayatın her alanında direnişin yükseltilmesi ise Türkiye devrimcilerinin gündeminde ki diğer konular çözüm platformuna yak- laştırılacaktır.

Mustafa TIMISI

(.....)

Bugün Demokratik Hukuk Devleti- miz, Anayasamız en ciddi tehlikeler altın- dadır. Halkımız can güvenliğinin koruna- maması yüzünden şaşkın ve tedirgindir. "Sıranın ne zaman kendisine geleceğini" bekleyen insanlar, büyük bir huzursuzluk içindedir.

Neden böyle olmaktadır? Türkiye Emperyalizme bağımlı geri bırakılmış bir ülkedir. Milli burjuvazisi teşekkül etmemiştir. Emperyalist güçlerin çıkarları- nı gerçekleştiren bir avuç yerli işbirlikçiler- in sömürsüne, soygun ve zulmüne terke- dilmiş bir durumdadır. Demokratik Hak ve Özgürlükler kağıt üzerinde kalan, pratiğe indirgenmeyen, güzel sözler olma- tan öte bir anlama gelmemektedir.

Emperyalist güçler ve onların yerli işbirlikçileri, Türkiye üzerinde sömürü ve soygun düzenlerini "Filipin Tipi" dediği- mi Demokratik (I) uygulamaları sürdür- mektedirler. İktidar ve Muhalefet Partileri temelde bu güçlerin siyasi örgütleridir.

Bunun belirgin kanıtı 214 milletvekili grubuna sahip, 6 Milyon küsur oy almış bir Ana Muhalefet Partisi'nin, faşist terör ve saldırılar karşısındaki tutum ve davranışlarıdır. Bir iki kinama demecinin ötesinde olumlu hiç bir şey yapmamaktadır. Üstelik faşist terör ve saldırılar karşısında bundan can telasına düşürülmüş bulunan halkı- mızın bu durumunu kendisine oy getirmesi- yünden istismar eden bir siyaset izle- mektedir. Bu noktada CHP taban ve örgütünde bulunan Anti Faşist-Anti Emperyalist yurtsever kişileri CHP yönetici kılığında soyutlamak gerekir.

Bu durumda ne yapılabilir?

Tüm yurtseverlerin, demokratların, ilericilerin, devrimcilerin, yetmiş, ülkesi- ni seven her kişi ve kuruluşların içinde bulunduğumuz durumu halkımıza anlat- maları, onların uyanışına gayret gösterme- li gerekmektedir. Bu çalışma disiplinli bir örgütlenmeyi getirir.

(.....)

mücadele bilincini anti-faşist mücadelenin

b) Ne yapılabilir? Önce örgütlenme sorunu somut olarak açık olarak ortaya konmalıdır. Halkın örgütlenmesi zorunluluğu, "birleşmek" gereği çok sık tekrarlanıyor.

Ama nasıl? Bunun üzerinde durulmalı. Örgütlenmek, birleşmek deyince akla hemen çeşitli sol kesimlerin bir araya gelmesi, yada geniş bir kitlesel mesleki demokratik örgütlerde toplan- mak akla geliyor. Bu tür örgütler faşizme karşı mücadele açısından son derece yararlı işlevleri olmakla birlikte kitlesel savunma ihtiyacını sağlamaktan uzak örgütlerdir. Geniş mesleki örgütler, tek başına ele alındığında bir kitlesel gösteri, miting, grev, yürüyüşten öteye gidemez. Bunların önemini inkar etmiyoruz. Ama yetersizdirler. Üstelik zamanla tamamen geçersiz hale gelmesi de söz konusu olabilir. Örgütlenme, faşist saldırıları yerinde karşılayabilecek bir nitelikte olmalıdır. Bu halkın içinde bulunduğu doğal yaşam çerçevesinde, iş yerinde, okulda, fabrikada, mahallede vs. örgütlenmesi gereğini gündeme getiriyor. Devrimci Yol'un üzerinde durduğu Direniş Komiteleri ayrıntılarıyla tartışılmalı. Mücadele içinden çıkan dersler, deneyler değerlendirilip geliştirilmeli. Bütün anti-faşist halk kesimleri örgütlenmelidir. Halk içinde, faşizme karşı, faşist saldırılara karşı dayanışma, yardımlaşma, birleşme ve direnme ruhu yaratılıp geliştirilmelidir. Tüm anti-faşist halk kesimlerini bir araya getirecek, ve onların direniş gücünü faşizme karşı amansız bir silah haline dönüştürecek şekilde örgütlenmelidir. Birleşmeyi, örgütlenmeyi ve böylece savaş- mayı öğrenmeliyiz. Elazığ, Uşak, Ümraniye, Divriği halkı yol gösteriyor. Aşkaile işçileri yol gösteriyor. Zafere bu yoldan geçerek ulaşacağız.

3 Yukardaki sorunlar mücadele biçimi ve örgütlenmeye ilişkin sorunlar. Bu konulardaki açıklık da yeterli değildir. Şöyle düşünelim: Faşistlerin saldırılar karşısın- da halkın savunmasını sağlayacak bir şekilde örgütlen- mek ve mücadele etmek savunma ihtiyacını bir yere kadar çözebilir. Faşistler devlet güçlerinin desteğinde ve koruyucu-ör- gütleyciliği altında saldırıyor. Bu suretle bütün toplum faşist baskı altında tutulmaya, devletin bütün, tam olarak faşistleştiril- rimeye çalışılıyor. Bu ülkemizdeki işbirlikçi yerli tekeli burjuvazinin bütününe stratejik siyasi tercididir. Faşizm sorunu, bir devlet sorunu olarak kaçınılmaz olarak siyasi iktidar sorununda düğümleniyor. Bu bakımdan anti faşist mücadele programı bir siyasi programı içermek zorundadır. Bu, faşizme karşı hangi güçlerin hangi program çerçevesi içindeki ve hangi biçimdeki bir yönetiminin önerileceği sorunu ortaya koyar.

Faşizmin ortaya çıkıp geliştiği 1930'larda sosyalistler önlerindeki siyasi program olan proletarya diktatörlüğü hedefle- rinden -faşizm tehlikesi nedeniyle- mevcut burjuva demokrasi- sini koruma hedeflerine geri çekilmiştir. Bu, Komünist Enternasyonal programında ortaya konmuştur. Burjuva demok- rasisinin geçerli olduğu sosyalist devrim aşamasında olan ülkelerde burjuvademokrasi çerçevesi içindeki siyasi çözümler- e geri çekilmiş ve hatta faşizme karşı olan burjuva hükümetler desteklenmiştir.

Bizim ülkemizde durum nedir? Ne olmalıdır? Sorun budur:

Halktan, demokrasiyen, özgürlükten yana olan kişi ve kuruluşlar bir araya gelebilir. Birliğini kuramaz. Anti faşist -anti emperyalist cepheye güç verecek maddi temelini ve de yasal olanaklarımız bulunmasına rağmen bu birlik gerçekleştirilemiyor. Nitekim, Anayasamızda vatan- daşın direnme hakkından söz edilir. Kendi can ve malını, sahip bulunduğu demokra- tik hak ve özgürlüklerini korumak ve kollamak yasal ve doğal bir hak olarak tanınmıştır.

Böyle bir ortamda halkımızın örgüt- lenmesi, anti-emperyalist anti-faşist müca- delede tüm demokratların ilerici ve halk- tan yana güçlerin birliğine kurulması gündemin 1. sırasını teşkil etmektedir.

Öncelikle önerdiğimiz husus budur. Buna göre bu birliğin kurulması yasal sınırlar içinde olmalı ve meşruiyet dışına çıkılmamalıdır.

2) Faşist terör ve saldırılarda bulu- nuların kontrolü ele geçirmeleri, ka- nımca taraf tutan güvenlik kuvvetlerinin oluşudur. Halk bir yerde Devlet Görevle- ri ile karşı karşıya kalmaktadır. Bunun doğal bir sonucu olarak da faşistler kontrolü elinde tutabilmektedirler.

"Örgütlenme sorunu somut olarak ortaya konmalıdır. Örgütlenme denince akla geniş, kitlesel demokratik örgütler- de toplanmak geliyor. (...) Bu örgütlerin önemini küçümse- miyoruz ama yetersizdirler ve kitlesel savunma ihtiyaçları- nı karşılamaktan uzaktırlar.(...) Zamanla tamamen geçersiz hale gelebilirler. Bu nedenlerle örgütlenme, faşist saldırıları yerinde karşılayabilecek nitelikte olmalıdır. Bu da halkın içinde bulunduğu doğal yaşam içinde; işyerinde, okulda, mahallede v.b. örgütlenmesi gereğini gündeme getiriyor."

Bu konudaki görüşlerimi kısaca, bir kaç cümleyle ifade etmeye çalışacağım. Ülkemizde burjuva demokratik devrim gerçekleştirilmemiştir. Önümüzdeki devrimin sosyal içeriği burjuva demokratiktir. Proletaryanın önderliğinde, tüm anti emperyalist anti oligarşik sınıf ve tabakaların katılımıyla gerçekleştirilebilecek olan bu demokratik halk devrimi burjuva demokratik devrimin tamamlanmasını da gerçekleştirebilecek tek yoldur ve aynı zamanda faşizmin de yenilmesini sağlayabi- lecek tek yoldur.

Ülkemizde burjuva demokrasisinin, özellikle üst yapıda tamamlanmamış olması ve başta 1960'lar sonrasında oligarşi içinde belirleyici hale gelen işbirlikçi yerli tekeli burjuvazi olmak üzere hakim sınıfların ülkemize has özellikleri, ülkemizin emperyalizme bağımlı (onun gizli işgali altında olan) bir ülke olması gibi bir çok nedenden ötürü faşizm yukarıdan aşağı, mevcut devlet kurumları aracılığıyla yerleştirilmektedir. Faşizm gelişip güçlenmesi devlet güçleri aracılığıyla sağlanıyor. MHP'nin hükümette ortak olması faşistlerin devlet kuvvetlerinde desteklenmesinin nedeni olarak görülmelidir. Bu yanıltıcı olur. MHP koalisyon ortağı değilken de, 1968'lerde 1972'lerde hep böyle olmadı mı? MHP ve Ülkü Ocakları CIA ve kontr gerilla örgütünün sivil kolu olarak örgütlenmiştir. Kontr gerilla ve Ülkü Ocaklarının Genel Kurmay Harp Dairesi'ne yönettiği gibi iddialar basında bile yer aldı. Mevcut devlet aygıtındaki faşist örgütlenmeler temizlenmeden, emperyalizme karşı bağımsızlık gerçekleştirilmeden, ulusal sorun çözülmeden, faşizme karşı mücadele başarıya ulaşamaz. Bunlar, demokratik halk devrimi- mizin görevleri içinde de yer almaktadır. Kısaca, faşizme karşı mücadele, emperyalizm ve oligarşi ile uzlaşmaz çelişmele- ri olan halk sınıflarının demokratik iktidarını hedefleyebilir. Bu noktada, tekrar direniş komiteleri sorunu gündeme getirilmeli- dir. Direniş komiteleri, bir yandan da halk iktidarı organları, olmaya da yönelmelidir. Daha doğrusu bu anlayışla kavranmalı- dır. Tabii ki bugün direniş komiteleri pratiği yeterince gelişkin değildir. Ama sorun bu geniş perspektif içinde de alınabilir, alınmalıdır.

4 CHP bugün, iktidar olma umudunu tümüyle tekeli burjuvazinin icazetine, desteğine bağlamış durumdadır. Tekelci burjuvazinin çıkarlarının en iyi savunucusu olma davasının peşindedir. O halde, öncelikle şunu söyleyelim: Kimse CHP'nin kendisinin yapmaya niyetinin olmadığı şeyleri CHP'den beklememelidir. CHP kendisinin ne olduğunu yine kendisi açığa çıkarıyor. CHP iktidara gelse şu "sınıflar üstü" devlet anlayışıyla ne yapabilir?

Elbetteki CHP faşist bir parti değil. Hatta faşistler CHP'ye de saldırıyorlar. Faşizm CHP'ye de karşı. Faşizm faşist olmayan herşeye karşıdır. Faşist olmayan herşeyde faşizme karşı bir yön vardır. Bu, CHP için de doğrudur. Özellikle CHP tabanında önemli bir anti-faşist potansiyel vardır. Bu potansi- yeli bugünkü CHP'nin yönetiminden ve hakim niteliğinden ayırmak gerekir. CHP'nin bugünkü yönetimi ve izlediği siyasi çizgisi ile faşizme karşı olumlu bir çözüm sağlayamayacağı tartışma götürmez.

Mihri BELLİ (TEP Genel Başkanı)

b) 1 sorunun yanıtında belirtmeye çalıştığım örgütlenmeye ve savunmaya gidilmesinden başka bir çare göremiyorum.

c) Tek başına bir kurtuluş yolu bulunmuyor. Topluca örgütlü bir biçimde savunulmalıdır.

3) Gerek bir demokratik halk iktidarı kurulmadıkça emperyalizmden ve faşizmden kurtulamaz.

4) Son tahlilde CHP iktidarı da bu sorunu çözmez. Ancak CHP iktidarının temelleri zayıf kırılgandır. Çünkü kitlesel olarak yaratıldığı umudun pratikte gerçekleşmesi olanaksız olan bir ütopya programını benimliyecektir. Yeniden bu kadra teslimiyete, pasifist ve CHP örgütlenmesini öngören bir siyaset izlenmesi son derece yanlış. Hayatın her alanında kitlesel faşizme karşı örgütlenmek meşru bir Anayasamızdan alan demokratik bir hak ve sorumludur.

5) Anti-emperyalist anti-faşist tüm demokratik keser yurtsever devrimi kişi kurtuluşu için demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini bir araya getirmeli güç birliği kurulmalıdır. Faşizme karşı birlik ve beraberlik şarttır.

6) Devrimci Yol'un amacı olduğu bu soruya cevabı buluyorum. Türkiye devrimci sorunlarını çözümlenmesi için yapılacak somut çalışmalar yapılmalıdır.

1) LK önce şunu belirtiyordu: "Devrimci Yol'un amacı faşizme karşı mücadelede pratik çözümleri haftalık amaçını gütmeli bakımından birinci derecede önemli bir sorunumuzda örgütlenmektedir. Ancak sorun dergi sayfalarında tartışılacak bir konu olmaktan çok devrimci grupların sorumlu temsilcileri arasında diyalogda ele alınıp çözümlenecek bir sorundur. İçinde bulunduğumuz koşullarda bu sorunu bir akademik tartışma konusuna haline getirmek yanlış olur. Bununla birlikte burada konu ile ilgili genel doğruları belirtmenin gereği var. Sorularınıza sırasıyla cevaplandırıyorum:

1) Faşizme karşı mücadelenin lafız kalamayacağı beshelli. Doğru söz elbette ki değerlidir, önemlidir. Ama doğru sözün doğru pratik izlemelidir. Bu olmazsa, söz ne kadar doğru olursa olsun "laf" olarak kalır.

Yürüyüş ve mitingler belirttiğiniz gibi gerekli ve önemlidir. Yeter ki bunlar Türkiye sorununu siyasal ve diğer örgütlenme sorununu devrimci çözümün mü yararsın. Oysa bugüne dek yürüyüş ve mitingler bu mücadelede olmamış ve genellikle kalabalık

olusturanların deşarj olmalarına yararlıdır. Yani yürüyüş ve mitingler dana çok soyut protestolara hareketlerinden ibaret kalırsa.

Faşistler pek yılmaz yürüyüş ve mitingler düzenleyemiyorlar ama bu onların bir çok yerde etkin biçimde örgütlenmelerine, saldırı planlarına uygulamalarına engel olmuyor.

Elbette ki koşullar demokratik güçler için farklıdır. İktidar ve baskı kuvvetleri onlardan yanadır. Onlar saldırı durumundadırlar demokratik güçler savunma durumundadır. Ama bu demokratik savunmada gerektiği gibi örgütlenilmelidir.

2) MHP'nin önemli bir halk tabanı olmadığı halde MHP'li komandoların iktidarı ve baskı kuvvetlerinin desteğinde az kuvvetle geniş bölgelerde faşist baskı altına alabildikleri bir gerçektir.

a) Faşistlerin bu başarısının açıklaması hükümet kuvvet ve olanaklarının genellikle onlara destek olması ve kendileri için bu çok elverişli koşullarda legal örgütlenme ile illegal örgütlenmeyi iyi bağdaştırmaları.

ridir. CIA'nın dünya ölçüsünde edindiği tecrübeler onlara yararlı oluyor.

b) Bu durum karşısında faşist saldırıların caydırıcılığı gücü bir demokratik savunmanın örgütlenmesi görevi olarak karşımıza dikilmiştir.

c) Faşistlerin halkı ezemedikleri, baskı ve saldırılarda bulunmadıkları, harac alamadıkları bir çok yerler var Türkiye'de. Oralarda demokratik güçler faşizme karşı omuz omuza durmayı başarmışlardır. Pabucun pahalı olduğunu bilirse faşist saldırı olmaz. Pabucun pahalı satmak için demokratik savunmayı en etkin biçimde örgütlenmek gerek. Bu da fraksiyoncu tutumla bağdaşmaz.

3) Saffarın sıklaştırmış temel ilkerede birlik halinde güçlü bir sol Türkiye'de siyasal yelpazenin en sonunda yerini aldığı an demokratik iktidar sorunu da çözülür. Böyle bir gelişmenin CHP üzerinde de olumlu etkileri olur. 1960'larda sol bir bütün görülmüştüğü CHP'de "ortanın sola" eğilimi belirir. Bugün solda bölünmüşlüğü bir sonucu, CHP'nin gitmekte sağa kaymasıdır. CHP-AP koalisyonunun gündeme gelişi bu sağa kayışın son belirtisidir.

Faşizm yenilgiye uğratılacaksa, bu Türkiye'de tüm devrimi potansiyelin birlik halinde, örgütlü biçimde tarihsel gelişmeye ağırlıklı koymasıyla olacaktır. Demokratik CHP'nin bir inayeti olarak bakamaz. Demokrasi her yerde çetin sınıf savaşları sonucu gerçekleşmiştir. Bizde de öyle olacaktır. Elbette ki bu sözlerimizden CHP'nin önemli bir küçük burjuva düşünüşüne kolu eğilen burjuva hukuk devleti kurallarına bağlı bir parti olarak demokratik güçler safında yerini yoktur anlamı çıkarılamaz. Ama CHP'nin bu safta yerini alması sosyalist solun olanca gücüne tarihsel gelişmeye ağırlıklı koymasına bağlıdır.

4) Bölünmüş sol, birlik halinde sağ koşullarında bir CHP'li koalisyon faşizmi sorununa kalıcı bir çözüm getiremez. Bunun böyle olduğunu 1974'de sekiz aylık CHP-MSP koalisyonu zamanında gördük. Türkiye'de CIA'nın Türkiye şubestinin etkinliğine son verilmemesi 12 Mart döneminde ve sonraki siyasal cinayetler, katliamların hesabı sorulmadıkça, bunları isteyen ve işleten yerli-yabancı mihraların teşvi edilmeden ve suçlular cezalandırılmadan, bu ülkede en ilkel anlamıyla bile, bir burjuva demokrasisinin varlığından söz edilemez. Biz bir CHP'li iktidar konusunda hayale kapılıma yız. Ama bir CHP'li iktidar eğer proleter devrimci hareketimize daha az sınırlı bir çalışma alanı sağlarsa, cana, belli tarihsel koşullarda serin olhveni sayılabilir. Ancak şu iyice bilintidedir: Türkiye toplumu bugün bir iktidar karşısındadır. Ya örgütlü işçi sınıfı örgütlenmesi ulusal ve demokratik güçler ağır yasaacak ve Türkiye, emperyalist vesayete son vererek gerçek demokrasi ve sosyalizm doğrultusunda ilerleyecek ya da emperyalizm-ışibirlik sermaye ve bünyük toprak sahipleri diktatörleri perçinleyecekler ve Türkiye açık faşizmin karantelinele yuvarlanacaktır. Ara durumlar dikkatimizi bu gerçekten başka yöne çekmemelidir.

5) Faşizme karşı güc birliği sorunu tüm sosyalistlerin yoldaşca bir diyalog kurarak çözümlemeleri gereken bir sorundur. UDC girişimi örneği bu işin bir frakiyon olup bittisi uygulamayacağını göstermiştir. İlk iş bir forumda ayrı ayrı eğilimlerin temsilcilerinin sorunu tartışmaları olabilir. Bunu bir diyalog izlemelidir. Elbetteki diyalogu kuracak örgüt ve çevreler hiç deşikle emperyalizm ve faşizm kavramlarını bilim ve Türkiye'nin gerçekleri ışığında doğru olarak anlayabilmediler. Bugün Türkiye solu birleşme sancılarında içindedir. "Devrimci Yol'un anketi de bunun bir belirtisidir. Bu sancular sonucu görülebilecek bir çoğunun doğacağı manyeyorum.

6) Faşizme ve pahalılığa karşı direniş kampanyaları bir grup bareketi olmamalı, yitimsiz direniş gerçekleştirilecek biçimde en geniş çevrelerin katılımına sağlarsak örgütlenmelidir. Derginin açtığı kampanyanın böylesine kapsamlı olması ve ne kadar geniş olursa olsun bir dergi çevresi sınırları çok sınırlı bir biçimde örgütlenmesi dilegimizdir.

Bahçe YAŞAR (Rızgar Dergisi)

TÜRKİYE'DE ANTI-EMPERYALİST, ANTI-FAŞİST MÜCADELEYİ ANTI-SÖMÜRGEÇİ MÜCADELE İLE BİRLEŞTİRELİM."

Uluslararası tekelci burjuvazinin işbirliği Türkiye tekelci burjuvazisi, iktidar sorunları ve birlikte Türk emekçi yığınları karşı halde üzerinde tahakkümünü burjuva iktidarı en kanlı, en barbar yöntemlerle devrini sürdürmeye çalışmaktadır.

Türkiye'de milyonlara kan kusturan bir sömür, zorbanın niteliğinin ve kan bağlarının bir yeri ve diğer tespitini ise en azından en geniş muhalefet bir araya getirmenin zorunluluğudur. Mücadele edilecek hedefler kan bağları eksik tespit edilmiş sürece geniş muhalefeti yan yana getirebilme anlamında bağımsızlığa uğramaktır. Bu bir sömür, zorbanın iki kan bağının tespiti devrimci safarda uzun yıllardan beri yapılmıştır. En geniş emekçi yığınlar da suyun bu şekilde bu konuda duyarlı hale getirilebilmiştir. Bu iki kan bağı: emperyalist ilişkiler ve Türk emekçi yığınlarının alınması için pahasına sömürülen işçilerin sömürde elde edilen artı-değer. Fakat üçüncü kan bağı vardır ki uzun yıllar şu veya bu şekilde gözden geçirilmedi. Türk emekçi yığınları bu konuda duyarlı hale getirilebilmiştir. İstisnasızla bu üçüncü kan bağı sosyal edindiği oranda egemen sınıflar sömürsün, emekçi yığınların en geniş birliği de sömürsün. Bu kan bağı sömürgeci baskı Türk egemen sınıfların Kürdistan sömürgeci de olan ilişkileridir. Ve egemen sınıflar, emperyalist ilişkilerden, Türk emekçi yığınlarının alın terinden palazlanmalarını gibi Kürdistan ile olan sömürgeci ilişkilerinden de palazlanmaktadır. Bu palazlanmayı kısaca iki başlık altında özetleyebiliriz. Birincisi Kürdistan'ın yeraltı-yerüstü kaynaklarından, ucuz işçilerinden ve geniş pazarından elde edilen ekonomik güç. İkincisi ise Kürt halkının sömür, dilim, kültürünün inkarı ve bu doğrultuda Türk emekçi yığınlarının tartışılmaları ve burjuvazinin "büyük devlet" sınırlarının koruyucuları haline gelmesidir ve giderek emekçi yığınların sosyal kiminin, demokratların devrimci muhalefetinin sömürgeci ile karartılarak elde edilen ideolojik politik güç. Tüm bu palazlanmalardan sonra Türk emekçi yığınlarına bu Kürt halkına sunulan ise; önceki söven tartışmalarında donatılan bir bürokratik, ardu ve parlamentosu ile sömürgeci bir devlet cihazı. Bunun doğal sonucu ise; faşist sömürgeci-baskılar ve gündün güne

çekilmez hale gelen yaşam koşulları. Özcesi, pahalılık ve faşist-sömürgeci zulüm.

Türk emekçi yığınlarına ve Kürt halkına; burjuva anlamda bile demokratlaşmayan Türkiye'de, en kanlı ve en barbar yöntemlerle tahakküm eden bu bir avuç egemen sınıfın kısaca belirttikimiz, ağır kanbağının tespiti ve bu doğrultuda mücadele Türkiye'de demokrat olmanın asgari koşullardır.

Bu kompleks ilişkiler içinde güçlenen ve egemenliğini müdafiklatırma umutsuzluğu içinde çırpınan faşist Türk egemen sınıflarına karşı, Türk emekçi yığınlarının bağımsızlık-demokrasi-ışibirlikte güdüldüğü mücadele ile birleşme-ışibirlikte güdüldüğü mücadele ulusal demokratik talepleri programlaştırıp somut ilkelere bağlanarak ve bu doğrultuda mücadele bir an bile aksatılmadan yapıldığına ancak bu iki muhalefet gücü, yan yana ve omuz omuza getirilebilir. Yani, tekelci burjuvazi ve ortakları, bu üçüncü kan bağı içinde değerdendirildiğinde, Türk emekçi yığınlarına ve Kürt halkının emekçi yığınlarına ve Kürt halkının emekçi mücadelesinde birliktedirler bahsedilebilir. Çünkü bu ilişkilerin eksiksiz görülmesi sonucu, Türk emekçi yığınlarının ve Kürt halkının gerçek düşmanları her yanıyla değerdendirilmiştir. Ve Türk emekçi yığınlarına bağımsızlık-demokrasi mücadelesinde, tekelci burjuvazinin başka bir kanadı (CHP) umut olarak gösterilemez. Böylece Türk emekçi yığınlarına, gündemdeki mücadelesinin bir parçası olan demokrasi mücadelesinin artık burjuva demokrasisi uğruna mücadele olmadığı kavratılabilir. Uğruna mücadele edilen demokrasisin işçi sınıfının ideolojik-politik öneülgünde, emperyalist ilişkilerin ve Kürdistan üzerindeki sömürgeci tahakkümün kaldırılması sonucu gerçekleştirileceği ise, inkâr edilemez bir gerçektir. Hedef; emperyalizme bağımlı faşist-sömürgeci TC. devleti ve bu devletin sahibi egemen sınıflardır.

Bunlara karşı mücadele ise bir devrim sorundur. Bu mücadele, MC'lere karşı mücadele ile sınırlanmaz. Bu mücadelenin getireceği işçi sınıfı öneülgünde demokratik bir halk iktidarıdır.

Bu köklü mücadelede başarılı ve işçilere gerçek öncü olmanın koşulu ise, en geniş devrimci demokratik muhalefetin somut taleplerini programlaştırıp ilkelere bağlayabilmektir. Çünkü talepleri programlaştırılmayan bir muhalefetin örgütlenmesi ve temel mücadeleye kanalize edilmesi mümkün değildir. Türkiye'de ise

günümüzde en geniş muhalefet Türk emekçi yığınlarının ve Kürt Halkının muhalefetinin ittifak ilişkileri çerçevesinde bir araya getirilmesidir. Ve bu konudaki görev Türkiye'de Türk olsun Kürt olsun her marksistin her yurtseverin her demokratın omuzlarındadır.

Bu görev savaşılanp ihmal edilmişinde Türk emekçileri ve Kürt halkı birbirinin direk ve doğal yandaşlarından mahrum bırakılır ve sömürgeci faşist egemen sınıflar karşısında geri adım atılır. Bu konudaki duyarlılık eğer Marksist-Leninistler tarafından gösterilirse; Marksist-Leninistler mücadelede egemen sınıflar, "yararına" objektif olarak bölücü duruma değerdler. Marksist-Leninistler için kaçınılmazı gereken işe; küçük burjuva mütteliklerinin ırkçı köçekçilerin "bölücü" suçlamasına mazhar olmak değil, eylemlerinin muhtevası bakımından objektif olarak içine düşecekleri bölücüdüktür.

Gündüzde anti-faşist anti-emperyalist ve anti sömürgeci mücadele gündemindedir. Bu mücadelede Kürt ve Türk halkının hedefi ayndır. Bu faşist sömürgeci hedefe karşı en geniş güc ve yelman birliği ise çoktan gelip dayatmıştır. İşte bu konuda artık fazla lafı gerek yoktur. Türkiye'de Türk emekçilerinin ve Kürt halkının somut talepleri ve bu doğrultudaki devrimci muhalefetleri de ortadadır. Namuslu, kararlı önelimlere yapacakları işe; tüm demokrat, yurtsever devrimci ve siyasi yoğunlukların asgari ilkelere demokratik bir platformda bir araya gelmelerini sağlamaktır. Bu konuda kararlı ve yürekli aktif mücadele zorunludur. Ve gelip dayatan bu kararlı ve aktif mücadelede "dar grupçu" anlayışlara yer yoktur bu mücadelede önderliği ise en kararlı ve en yürekli olanlar kazanacaktır.

Bu kısa belirlemelerden sonra, Devrimci Yol'un "Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası" konusundaki görüşlerimiz iş gövdeler, çok yönlü olarak ele alınması gereken konuların başında elektrici olabileceğimize bir konu, bize yöneltilen bu sorular içinde de sömürgeci-faşist egemen sınıflar için kan bağı içinde kısaca bilirenmiş haldede üçüncü kan bağı yani sömürgeci Kürdistan ile olan ilişkiler belirtilemiştir. Ve objektif olarak Kürt halkının anti-sömürgeci ulusal demokratik muhalefeti ihmal edilmiştir. Yine de "UDC" gibi Türkiye şartlarında soyut dar grupçu çağrılarında ardaya yapıldığı günümüz Türkiye'sinde Devrimci Yol'un bu çağrısı veya en azından olanak sağladığı bu tartışma zemini, dar grupçu anlayışın dışında demokratik bir platformun yaratılmasına yönelik olduğu ölçüde önemli bir adımdır. "Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası" ile ilgili önerilerimiz ise; Türkiye'de bütün demokratik kuruluşların, sosyalist yoğunlukların bir araya gelmesi ve ortaya çıkacak müşterek mücadele ilkelere sorunu içinde değerdendirilmelidir.

Saygı ve başarı dileklerimizle.

AKIN BIRDAL KOY KOP EĞİTİM ÖRGÜTLERİ (Halkevleri Mek. Yür. Kur. Üyesi)

1. Faşizme karşı mücadele için önemli bir araç olduğu düşünülür. Şüphesizdir. Bu süreç içinde demokratik mücadelenin bize tanıdığı en son sınırları dayatmamız gerekir. Miting ve Yürüyüşte bu mücadelenin bir aracıdır. Bu aşların en etkin ve en güçlü kullanılması gerekir. Bugünlerde 27 demokratik kitle örgütü Taban Fiyatları, Hayat Bahallığı ve Faşist Basıkları Protesto, miting ve yürüyüşlerini hayata geçiriyor. Her miting ve yürüyüş sonunda, yaklaşık kaç kişinin katılımını soruyoruz. Bu sayı beklenilenin her zaman üstünde oluyor. Ancak, yine de geride bu miting ve yürüyüşlere katılması gereken, ama katılmayan binlerce kişi oluyor. Diyelim bugün anti-faşist güçlerce hayata geçirilen bu miting ve yürüyüşler henüz etki gücünde topluma yitirmemiştir. Bu daha da etkili ve kalıcı biçimde dönüştürülebilir.

İkinci ve daha önemli Faşizme karşıym demek yetersiz. Faşizm, örgütü değil örgütleri gerektirir. Bugün ülkemizde faşizmi kılan esaslı koşulların tümünü her alanda yaşıyoruz. Ekonomisiyle, siyasetiyle, eğitimle, Burjuva Demokrasisinin gerekleri bile yerine getirilmemiş bir ülkede, faşizme karşı mücadelede, faşizme karşıym diyen herkesin en geniş biçimde, parlamento içinde ve dışında mücadele birliğine katılması gerekir. Henüz en geniş örgütlü toplumsal muhalefet yapılamamaktadır.

Başka mücadele biçimine gelince; bu tüm demokratik güçlerin en geniş örgütlü birliği sağlandıkça sonra mücadele stratejiden zaten bilimsel verilere göre tayin edilir.

2. a) Halkın (okuluna) karşı faaliyetlerin etkin olması, o'da halkın örgütlü gücünün yeterli olmasındadır. Ama, bu mantık faaliyetlerin orda daha örgütlü olduğu anlamını çıkartmaz. Faşistlerin bugün devlet aygıtında kadrolarından geldikleri. Onların oradaki varlığı iktidara baskıcıdır; çünkü Mamak'ın örneğindeki ekonomik-politikasının ve onun sonuçlarından ayrı düşünülmemek gerekir. Emperyalizm ve onun unsurları tüm ülkede, ekonomik yöntemini aklı denetim altına almıştır. Üretim ve tüketim ilişkilerini kendi yararına düzenlemiştir. Her türlü

hak ve özgürlükleri gasbetmekte, buna karşı demokratik direnç ve mücadeleleri bekli, sadır ve cinayetleri engellemek istemektedir. Ama engellemiyosuktur. Çünkü hergün işçi sınıfının ve emekçi katanlarının mücadelesi yükselmektedir. Emperyalist-Kapitalist sistem çıkamaz sokığı gelip dayanmıştır. Çıkış için her yana saldırmakta ve her saldırtıya ayrı almaktadır. İşte Mamak'ın bu beca bu can çektişinin saldırgan faşizmin bir koludur.

b) Sorun, Mamak için nasıl örgül değıleş, çözümde örgül değıdür.

c) Bu da öyle, Mamak gökten zembele vere gelmedi. Bu çarpık, ayrımcı, dışa bağımlı kapitalist-ekonomik sistem sürdüğce Mamak'ı kendine düşeni alacaktır. Çünkü mürrekbe damladığı süyun her yanını bulandırır.

3. Anti-faşist bir iktidarı, faşizme karşı mücadele veren örgütlü geniş kitleleri getirir ve o iktidarı bizzat içinde kendi vardır. Başka bir deyişle işçi sınıfı, köylüler ve emekçi kitlelerin ağırta olduğu bir iktidarı seçeneğidir.

4. Bugün parlamento aritmetikinden çıkarak her türlü koalisyön, faşizmi temelinin yok etmek değıil, geriletmek bile...

5. Bugün faşizme karşı, tüm anti-faşist güçlerin birliğı kaçınılmazdır. Ancak bu birliğin nasıl sağlanacağı da bir olay. İnce faşizme karşıym diyen değıde, faşizme mücadele eden güçlerin birliğı sağlanmalıdır. Bu da ortak saptanacak ilkel birlik doğrultusunda olur. Her siyasal ve demokratik örgüt, kendi bağımsızlıklarını korumak amacıyla bu birliğı ortak eylem ve güce dönüştürebilir. Bunun içinde önce bu birliğin gereğine inanmaların ortaya çıkması gerekir. Bunun da nasıl olacağı, işçi sınıfının biliminde ve tarihinde ortaya konmuştur.

Bu birliğin birinci görevi faşizmi geriletmektir, ikincisi ve asıl önemlisi de, faşizmi kılan nedenlerin temelden giderilmesidir. İste bu da birliğin maddi temelini ne olacağına ortaya çıkarır.

6. Bugün Türkiye'de faşizme karşı direnmek, mücadele etmek ve bunun gereklilerini değışik yollarla yerine getirmek, namuslu olmanın, halkını ve ülkesini

sevmenin bir gereğıdir. Devrimci Yol'un da, faşist zulme ve bahlılığa karşı açtığı direniş kampanyası bu gereklerden biridir.

Simdi, faşizme karşı kavşanın atığı tutmuştur. Bu atığın yenilmesi ve yükseltilmesi için herkes kendine düşeni yerine getirmelidir. Zaman akıp gidiyor. Her geçen günün ağır faturası emekçi halkımızın üstüne biniyor.

Bu tür kampanyaların ve mücadele araçlarının yaygınlaştırılması, giderek de birliğı sağlanmalıdır. Bunun için kopular da hazır. Çünkü kırk milyon nüfusta, faşizmin zulümünde, bahlılıktan düşük ücret ve taban fiyatlandırın, etkilenmeyen sadece birkaç yüz anniktir.

Evət, Anti-faşist birliğin gücü, aydınlık günleri getirecek. Bundan da kümsenin kuşusu olmamalıdır.

MASİS KÜRKÇÜĞİL

Faşizme karşı mücadele faşizmin yeşirdiği alanın temizlenmesi ile sınırlı, "demokratik" bir mücadele olmadığına göre, faşizmin kök salmasını engellenecek anti-faşist mücadeleyi yürütmek emekçi sınıfların ve ezilen ulusun yeni bir dünya kuralmasına yönelik olacaktır. Sorun özünde Devlet ve Devrimdir. Sorunun çözümü için gerekli araçlar tahii ki sınıfın ve ezilen ulusun çıkarlarını temsil eden bir programla donanmış bir parti ve onun mücadeleyi sürdürebilmek için gerekli gücü sağlayacağı sosyalist hareketle işçi hareketi arasındaki kopukluğu giderilebileceğı bir dizi işçi örgütleridir. Üretim biriminde, fabrikadan başlayarak, mahalle komiteleri, üniversite, emekçi sınıfların tüm alanlarını kapsayacak ve ortak bir eylem programı içinde, çeşitli siyasi eğilimleri içinde barındırılmalıdır. İşçi demokrasisi böylece bir lafz olmaksızın çıkarılıp birleşik işçi cephesine can verecek bir ilke olarak kabul edilmelidir. Bu cephenin talepleri silahlı faşist mülterin silahsızlandırılması ile sınırlı kalmayacak, savunma deniği ile bu talebi gerçekleştirilmeye yönelcektir. Bu da ancak geniş kitlelerin onayı ve işçilerin birliğı sayesinde mümkündür. Kitle gösterileri kitlelerin

Aydın SAYMAN (Sinema Yazarı)

1. Faşizme karşı kitlese gösterilerin etkin ve önemli bir araç olduğu açıktır. Ama sadece kitlese gösterileri faşizme karşı mücadele edilemeyeceğinin de iyice kavranılması gerekmektedir. Dergininin soru metni bu derece gittikçe daha çok kavranıldığı göstermektedir. Anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin örgütlenmesi ilerledikçe yalnızca kitlese gösterilerin nicel ve nitel değeri artmaz, başka mücadele biçimleri de somutlaşmaya başlar. Yani örgütlü, birleşik bir güce haline gelmek yeni mücadele biçimlerinin somutluk kazanması, ilerlik kazanması için gerekli bir ön koşuldur. O zaman anti faşist mücadele meydana gelir, sokakları asar. Parlamento, devlet dairelerine, kitlese kuruluşlara mal olur. Hayatın her alanında verilir. Bir üniversite imtihanı sırasına verilebilir. Bir devlet dairesinde de. TRT'de verilir. Bir tarımsal işletmede de. Bir geçekkodu mahallesinin sınırlarında da verilir, bir fabrikaya faaliyetleri işçi diye sokulmasının da öüne geçilir. Çünkü örgütlü güç sayıca artış değıdir hiç bir zaman, niteliğe artışır. Bu artış her alanda mücadeleye verilmesi için gerekli maddi manevi olanakları yaratır.

2) A-Faşizm sermayenin en kanlı, en gerici iktidaridir. Faşizm, burjuva diktatörlüğünün en kanlı yönetim biçimidir. Bu nedenle faşizm burjuvazi tarafından maddi olarak beslenildiği gibi, yönetimin burjuvazi de olmasının getirdiği olanakları da kullanarak, devlet kuvvetlerini ve devletin tüm kurumlarını arkasına geçerek ilerletmektedir. Onlar da bir "örgütlü güç"ür. Bu nedenle sayıları az da olsa, görüşleri kitlelerce beğenilmesi de sözlörini çeğirmek, giderek hayat şartlarının panik içine soktuğı sınıf ve tabakalarda korkuyu beraber saydığı da uydurmaya, tarafı bulmaya başlamaktadır. Örgütlü güç, sayıca az da olsa kendisinden kat kat fazla ama örgütsüz, disiplinli, uyumsuz güçleri ezer. Savaş zamanlarında görüldü. Birkaç bir kişilik bir askerî kuvvet, yüzbinlerce insanın yaşadığı bir şehri kontrol edebilir rahatsızlık... Çünkü o küçük askerî kuvvet te bir örgütlü gücün ifadesidir.

B) Önem yolu bellidir. Anti-faşist Anti-emperyalist bir cephe içinde tüm anti-faşist ve anti-emperyalist güçleri, kitleleri toplamak, merkezi bir güce haline getirmek.

C) Halkın çıkarı yolu yukarıda belirtildiği cephenin kurulmesidir. Faşizme

karşı mücadele, eğer merkezi bir örgütlenme ve tüm anti-faşist güçlerin birlikteliğini yaratmışsa, yani cepheleşmişse, hayatin hiçbir biriminde tutarlı bir şekilde verilemez.

Sürde burda, mahalle mahalle, okul veya yurtlarda verilmeye çalışılan mücadele merkezi bir anti-faşist cephe kurulmadan verilemez. Verilirse de büyük bir anlamı yoktur. Çünkü böyle bir mücadele hayatın her alanında hem ideolojik, hem ekonomik hem de politik olarak ve bu üç unsuru birleştirerek verilmek anlam kazanır. Süraya buraya saldıran faşist güçleri pöskürtmek faşizme karşı mücadele etmek değıdir, sadece sürda burda bir faşist güruhuna karşı koymaktır. Sonunda da faşist güçler geriletilmiş olmaz. Eğer olsaydı, yıllardır bu tarz mücadele verilmesine rağmen faşizm tıranmaya devam edemezdi. Bir grevi desteklemek, bir mahalleve okul, su, yol geliştirilmesine çalışmak, zamları protesto için mücadele etmek, ücretleri artırmak için savaşmak, gibi çeşitli ekonomik mücadeleler de faşizme karşı mücadelenin bir parçasıdır. Önemli bir parçadır.

Bu tür hareketleri sonuna kadar desteklemek, örgütlemek bile faşizmi ebeş olur. Elbette kitlese ve genel bir nitelik kazanırssa...

Mahallelerde, ilçelerde, yurtlarda, kasabalarda, okullarda verilen mücadelenin başarılması için buralandaki anti-faşist güçlerin, tabanlarını genişletmesi, bu birimleri CEPHE içinde birleştirmesi böylece kat be kat artırması gerekmektedir. Halkın çıkarı yolu budur. Cephe fikirinin dayanışma fikrinin her alanda somut örnekler haka anlatılması, bu isteklerin ve katılmaların merkezi olarak, örgütlü birleşik güç olarak mücadeleye katılmasıdır.

3) Sorun dar anlamda, yani salt sosyalistlerin arasında kalsaydı, bir sosyalist partinin desteklenmesi, tarzında verilebilir. Ama acil sorunumuz anti-faşist mücadeleden dolayı Anti-faşist anti-emperyalist cephenin inşası, iktidar sorununu çözümlünde de etkin bir rol oynayabilir. CİP bir burjuva partisi olmasına rağmen bir parti olarak görülmesi iktidar konusunda da cephe sorununu çözümlü için olanak vermektedir. Anti-faşist cephe sosyal demokratları da sosyalistler gibi bünyesinde topluyor. Bu yüzden cephe kurulduğunda doğrudan doğruya cephe yöneti-

cilerinin sosyal-demokrasiyi veya en doğru ve tutarlı çizide örgütlenmesi bir sosyalist partiyi desteklemesini beklemek ve istemek en azından bir süre için yanlıştır.

Soruna şöyle bakılmalıdır. Sosyal-demokrasi'nin temcileri CHP kayıpkı, ıki yanı bir partidir. Hem burjuvazinin hem işçi sınıfının içinde oynamaktadır. Onu sürükli anti-faşist ve "sol" bir çizide tutmak CHP dışında solun yani sosyalistlerin bağışması ve örgütlü bir güce olmasına bağlıdır. Eğer böyle bir güce olmazsa CHP'yi oyla destekleyip veya parlamento dışı yollarla destekleyip iktidar yapmak anti-faşist bir ilerleme sayılmaz. (Ekim seçimleri sonrası bellidir.) Sosyalist örgütlemeye, sosyalist potansiyel gücünün kendi çizgisinde bir siyasi partiyeye değıl de bir CHP de toplarsa kendi kendine zarar vermektedir, sol potansiyeli boşa haramaktadır.

Böyle bir cephe kitlelere nasıl CHP'ye oy verin çağırısı yapamazsa, sosyalist bir partiyeye oy verin veya destekleymeye de çağrı yapamaz. Çünkü cephe sosyalist olmayan unsurları da kapsayan bir örgüt biçimidir. Ama cephe tutarlı ve güçlü bir anti-faşist güç olarak ortada durdukça, doğal olarak sosyal demokrat CHP'yi de sosyalist bir partiyeye de etkiler, gelir. CHP'nin sağa kaymasını engel olabilir. Dolayısıyla siyasal çözümün anti-faşist bir iktidar şeklinde çözümüne etki eder. Doğrudan sosyalist bir partiyeye veya CHP'yi desteklemek ama onların iktidar konusunda ortak bir çözüm aramalarına, yaklaşmalarını ayollar.

Cephe kuruluşu derinleştirilince ise bu soruna daha somut bir çözüm yolu getirilir. Simididen söyle veya böyle olur diyemeyiz. Neşnel gelişmeler olmadıkça daha açık bir şey söylemek hayal kurmak, reçete hazırlamak olur.

Ama sosyalist güçler için sorun daha açıktır. Sosyalist güçler sosyal demokrasi'nin ikili karakterini bilmek zorundadırlar. Sosyalist güçlerin CHP'yi delaylı veya dolaysız gizli veya açık ne oyla, ne de başka şekilde desteklemesi şu anki politik ortamda, büyük bir yanlışır. Ancak ve ancak sosyalist birikim kendi gücünü oluşturur. Bağımsız bir siyasal güç oluştursun başka bir politik güce ittifak yapabilir. Onun dışında ittifak yapamaz, olsa olsa kuvvetçülük yapar.

Kısacası, anti-faşist cephenin siyasal iktidar karşısındaki çözümü (böyle bir cephe olduğunda) anti-faşist güçlerin parlamento da en olumlu en tutarlı şekilde nasıl temsil edilceğininin tahsil edilip kararlaştırılmasıyla mümkündür. Cephe kuruluşu oluşturmada somut iktidar formülleri söyleyemez. Cephe kurulmadan verilen mücadele, yani güncümüzdeki mücadele içinde sosyalist olanların görevi başkadır, olmsayanların görevi başka (....)

öğütlenme ihtiyacını ve bilincini belirtmesi açısından da önemli olduğu gibi, kitlelerin doğrudan örgütlenmesi aracıları ile katılmaları bir mücadelelenin başyana ulaşacağı; ni sanmak "başlıca istikali emektir. Unutmamalıym ki faşizminin olganı "bütün iktidar faşizme" olmuştur bu önemli ölçüde Lenin'in "bütün iktidar sosyalistlere" sloganına karşı devrimin tarihsel bir tepkidir.

Tartışmasız bugün parlamenter rejimin "normal" işleyişinde, ekonominin "ferahlandığını" söylemek ancak kabare hıçlerinde mümkün oluyor. Ama küçük burjuvazinin bu ortamda toplumunun ne ödükü anlaşılmak isteniyorsa, hemen sosyalist hareketin durumuna bakmak gerek, çünkü ancak proleterya hareketi küçük burjuvaziye "demokratik" bir program önerilirse ve uygulama gücünde olduğuna onu ilna edebilirse, küçük burjuvazi sağdan sola çark edebilir. Yoksa ulusal umutsuzluk küçük burjuvazi/keneteki küçük sanatkarlar, dükkân sahipleri, küçük memurlar, devlet memurları, teknik personel, aydınlar, yoksullaşmış köylüler/gittikçe faşizme yaklaşıyor ve onun faşizmin ordusu haline getirecektir. Bu ulusal umutsuzluk karşısın da ancak devrimci umudun partisinin varlığı halinde mücadele etmek ve zafere ulaşmak mümkündür. Bu bakımdan kesin, aslı kaynağında var olmayan bir hareketin ittifaklarında sınırlı ve kesikli çaba gösterilebileceğı gerçeği biliş halkın örgütlenmesinde önce halkı örgütleyecek olanları örgütlenmesini kaçınılmazlığın varduktadır.

Bugünkü durumda faşist hareketin dünyanın birçok ülkesiyle kıyaslanmamacak derecede gelişkin olduğu gerçeği bizi çarpık tahillere sürüklemektir. Faşizmi yaratan da toplumsal ve politik bunalımdır. "Toplumsal deng" nun sağlanması halinde umutsuzlukları artıran devrimci faşizmin kuşunğunda çekilmeye başlarlar. Ama böyle kisa aralıktaki "denge" dengelenseler birlikte eile alınamazlar. Azgelişmiş bir ülkede sanayileşmenin yarattığı sorunların uluslararası emperyalist kuruluşlara nasıl yönlendirilebileceğı herkeşse bilmektedir. "Faşizm ve Büyük Sermaye" arasındaki ilişki, ulusal bir burjuvazinin/bağımsız bir sanayileşmenin/yokluğu ile ancak emperyalist çerçevede anlaşılabilir. Anti-faşist mücadelelen anti-emperyalist de olması gerektiği; yaygın bir kabulüdür. Ama faşizm emperyalizmin değıil kapitalizmin bağrında taşıdığı bir virüsdür. Bu bakımdan faşizmin kökünü kurutulması, "demokrasiye", mücadelede öncülük eden sınıfların vereceğı içerik oranında mümkündür. Eğer alternatif iktidar ne olmalıdır, diye soruluyorsa ve sözü edilen bir devrimci iktidarsa cevap olarak Che Guevara'nın formülasyonunu aktarabiliriz: "Ya bir kankatör devrim, ya bir sosyalist devrim".

CHP'nin sosyal-demokrasiyi, alışılmadık dışında, köylülüğe ve bürokrasiye yönelik, işçi sınıfından büyük miktarda yararlanmadan, örgütlenmiş, işçi partisi olmasından ötürü, biraz zorlama bir tabirdir. Ama bu tür partilerin başında işçi partisi ve sosyal-demokrat sendika örgütleri ile ideolojik olarak köktürüm edilmemişlerdir de militan mücadelede katılanlar da az değıdir. Devrimci bir alternatifin yokluğu sınıflar ilet kesimlerini bile CHP'ye vermeye sürdülmeye CHP tabanı derinleşmek üzere olmalısız, zira bu tabanın işçi kesiminde önemli bir kısmı CHP'nin çok ilerisinde olduğu sormamanın esigine gelmez ve devrimci hareketle bütünleşilebilir süreceindir. Gerçek CHP'li emekçilerin anti-faşist mücadelede katılması için ise CHP yöneticilerini kitleler öünde açık, kesin şartlar koyarak anlaşılmasını güdümelidir. Birleşik işçi cephesi partiler gereğini ortadan kaldırır: Savunmaya ortaklaşa hazırla; geçmişin unutmaz; geleceğie hazırlan.

Faşizmin gücünü sadece bunalımı, va da son kerride faşizmi sosyalist iktidara tercih eden sosyal-demokrasiye, veyahut faşist harekete yapılan devlet desteğine bağlayanlar ellerini kuvvetsuz yarıdana sığınmaktan başka bir yol bulamazlar. Bu güc, en az yukarıdaki sebepler kadar, işçi sınıfının dağılmasına, kitlelerini örgütlenilmesine ve devrimci bir alternatifin yokluğuna da dayanmaktadır. Faşizme birlikte, bugün ne kadar kazanımlı haklarını yitirecek tüm kesimlerin, tabandan bir birlik oluşturmaları esstir. Burası faşizmin nasıl bir gelişmeye aydınlandığı bulduğumuz; sınıfının ve ezilen ulusun konumu ve uluslararası durumun ayrıntılı bir toplu durum tahmini yapmak kaçınılmazdır. Taktikler buna göre belirlenmelidir. Ama sınıfın sınıfı karşı birliğı anlaşılabilir birleşik işçi cephesi üzerinde gerçekleştirileceğı sürece, işçi sınıfının diğer kesimlerle ittifakı üzerinde söylemler, yapılmaları ne kadar olumlu olursa olsun sınırlı kalmaya mahkumdur.

Bu açıdan Devrimci Yol'un "Faşizme ve bahlılığa karşı devrimci kampanyası", sosyalist hareketin içinde bugün kadrolar almasıyla olan arızıkları körüme verene, anti-faşist birleşik sınıfta yoklukta kabarmış tüm emekçilerin, bir sınırlık taşımadıkları. İttifaklar arasında ki bu ölçümlü girişimlerin ancak sınıfın birliğıne sağlanıyolunda ki çaba ile bütünleşmesi halinde tarihsel bir anlamı olacaktır.

TÜM-DER 2. OLAĞAN GENEL KURULUNDA TIP'İN TASFIYECİ TAVRI

29-30 Ekim tarihlerinde Tüm-Der'in 2. Olağan Genel Kurulu toplandı. Genel Kurula 150 delege katıldı. 160 delegenin 35'i doğal delegedir. Geride kalan 115 delegenin 45'i Devrimci Memurlar, 30'u Özgürlük, 40'ı da Demokrasi için Birlik gurubuna bağlıdır. Seçimle gelmeyen Demokrasi için Birlik gurubuna bağlı 35 delegeyle TIP'ler genel kurulda etkinliklerini sürdürdüler. Ancak, Devrimci Yol siyasetini savunanların yönetiminde olduğu şube sayısını 50'ye yükselirken, TIP'lerin etkinliği ağırlıklı Ankara'da kaldı.

Tüm-Der Genel Kurulunda Demokrasi için Birlik gurubu (yani TIP'ler) seçimleri kazandı. Ancak bu genel kurul, TIP'lerin demokratik kitle örgütlerindeki tasfiyecî tavırlarını açığa çıkardı. Yayın organlarında en geniş anti-faşist işbirliğini önerenler, çeşitli örgütlerde kendi hakimiyetlerini sürdürmek için her türlü anti-demokratik ve sekte tavra girebileceklerini gösterdiler. DİSK içinde "İlerlemecilerin" Petrol-Kimya İş, Sosyal İş ve Maden İş Turizm-İş olaylarındaki anti-demokratik uygulamalarını eleştirenlerin bu tür davranışlara girmeleri, "kitle örgütlerinde demokrasi" ve "en geniş kitlelerin anti-faşist ve anti-empyralist birliğini sağlama" gibi sloganlara ilkelere açısından değil, tamamiyle faydacı ve günlük burjuva politikası açısından yaklaşıklarını göstermektedir.

Demokratik kitle örgütleri, emekçi sınıf ve tabakaları en geniş bir tabanda anti-faşist ve anti-empyralist mücadele için örgütlemeye çalışmalıdır. Bir demokratik kitle örgütünde farklı siyasetleri savunucuları bir arada bulunabilir.

Demokratik kitle örgütünün niteliğine göre yönetime gelmek için, her siyaset kendi ittifaklar stratejisini çerçevesinde özel ittifak taktiklerini

belirler. Muhalefetteki siyasetlere, en geniş eleştiri tartışma özgürlüğü tanınır. Yönetime gelenlerin kendileri dışındaki tüm siyasetlerin savunucularını örgütten tasfiye etme çabaları, demokratik kitle örgütlerinin anti-faşist ve anti-empyralist bir doğrultuda geniş kitleleri kucaklama ve harekete geçirme işlevlerine darbe indirmektedir.

TIP'lerin genel kurula sundukları karar taslağı, demokratik kitle örgütlerinin bu işlevini yok etmeye yönelik, dar gurupcu bir anlayışın ürünüdür. Taslakta örgüt için demokrasi ve eleştiri özgürlüğü yok edilmek, farklı siyasetlerden olanlar "ayrı örgütlenmelere" itilmek istenmiştir.

TIP'ler tarafından sunulan taslakta bulunan ve genel kurulda kabul edilen üyelik koşulları arasında (1) anti-maoist olmak, (2) işçi sınıfının fiili önderliğini tartışılmaz bir şekilde benimsemek ilkeleri yer almaktadır.

Demokratik kitle örgütleri, herhaşta bir siyasetin doğrudan etkisi altında olmayan en geniş kitleleri örgütlemeye çalışmaktadır. Demokratik kitle örgütleri sadece belli siyasetlerin sempaticanlarından oluşmaz. Tüm-Der genel kurulunda kabul edilen üyelik koşulları, hem siyaset dışı (sosyalist olmayan) geniş anti-faşist tabanı, hem de farklı siyasetlerin sempaticanlarını memurların demokratik kitle örgütünden itmeye yöneliktir. Bir memur örgütünün tabanı sosyalistler arasındaki tartışmada taraf olmaya zorlanmaz. Dahası, bu tip örgütler memurlar arasındaki ayrışmaları değil, birleşim noktaları ön plana çıkartmak zorundadır. Diğer taraftan TIP'lerin taban gücü, 1977 haziran genel seçimlerinde Türkiye'de toplam aldıkları 20 bin oyla ölçülebilir. TIP'lerin bu tavrı, "demokratik kitle örgütü elimden kaçacaksa, yok olsun daha iyi" anlayışının ürünüdür.

Devrimci Yol siyasetini savunanlar anti-maoist değillerdir. "Mao'cu" terimine karşıdır. Mao'ya ve Çin Komünist Partisi'nin mücadelesine saygı duyarlar. Ama bugün uygulanan siyasetin Marksizm-Leninizme aykırı olduğunu savunurlar.

Bu kışta göre, Tüm-Der'in 50 şube yöneticilerinin ve Ankara'daki 3.000-3.500 Devrimci Yol taraftarı memurunun örgütten atılması gerekmektedir.

Ayrıca getirilen değişiklikle (1) düzenli belli aralıklarla veya düzensiz yayımlanacak her türlü yayının sadece genel merkez tarafından çıkarılabileceği, (2) şubelerin kitap ve broşür yayımlamak için önceden içeriği bildirilmek kaydıyla genel merkeze izin almaları zorunluluğu ve (3) düzenli-belli aralıklarla yayın yapılabilmemesi için genel merkezin onayının gerekliliği getirilmektedir.

Bu değişikliklerle demokratik örgüt içinde eleştiri özgürlüğü ortadan kaldırılmakta, genel merkezi elinde bulunduran siyasetin dışında siyasetlere söz hakkı tanınamakta, onları ayrı örgütlenmelere iterek gurupcu çıkarlar için kitle örgütü feda edilmektedir.

Eğer TIP'ler anti-faşist güçbirliği konusunda samimiyetseler, "partilerin memur kolu" ile "memurların demokratik kitle örgütü" arasındaki ayrımı kavramalı ve kitle örgütlerine ilişkin bu oportünist politikalarını bırakmalıdır.

Devrimci memurlar, memur kitlesi içindeki en geniş taban çalışmasına bundan böyle de daha büyük bir hızla devam edecek ve bu tip yanlış görüşleri, onların pratiğe yansımalarını teşhir edecek tabanda mahkûm edecek ve şimdiki yönetim uygulamadığı aktif devrimci memur mücadelesini fiilen hayata geçireceklerdir.

SEÇİMLER

TÖB-DER Şube Seçimleri Devrimcilerin Başarılarıyla Sürüyor

SARAY TÖB-DER ŞUBESİ SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİ ÖĞRETMEN GRUBU KAZANDI.

5.11.1977 günü yapılan Saray TÖB-DER şube kongresi, devrimci "Devrimci Öğretmen" grubu listesi ile katıldılar. Revizyonistlerin ve oportünistlerin ayrı listede çıkarmadıkları seçimleri, "Devrimci Öğretmen Grubu" büyük çoğunluk oylarıyla kazandı.

Kongrede yapılan konuşmalarda, öğretmenler anti-faşist anti-empyralist mücadele yerlerini alacaklarını belirten konuşmalar yaptılar. Bu arada feshedilen İstanbul TÖB-DER şubesi yönetim kurulunca görevlendirilmiş bir temsilci, İstanbul şubesi adına konuşmak istedi. Kongre, bu isteği oylamaya sundu ve yapılan oylamada, feshedilmiş bir şube yönetimi adına kimsenin konuşmayacağını kararlaştırdı. "İlerlemeci" temsilci geldiği gibi dönmek zorunda kaldı.

ISKENDERUN TÖB-DER ŞUBESİ SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİLER KAZANDI

12 Kasım 1977 günü İskenderun TÖB-DER şubesi kongresi yapıldı. Kongrede revizyonistler her zaman kullandıkları Birlik Dayanışma grubu adını bile kullanmadan Demokratik Sol adını kullanarak sosyal demokratların sırtından, onların kayırıcılığını yaparak yönetime gelmek istemişlerdir. Genel Kurul bu tür oyunlara rağmen devrimcilerin zaferiyle sonuçlanmıştır. Yurtsever Öğretmen grubunun 25 oy, Demokratik Sol grubunun 83 oy aldığı seçimlerde Devrimci Öğretmen grubu listesiyle seçimlere giren devrimciler 111 oy olarak seçimleri kazandı.

RİZE TÖB-DER ŞUBESİ SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİLERİN ZAFERİYLE SONUÇLANDI.

Seçim öncesinde kişiler karalama ve genel merkeze örgütler düzme siyaseti (1) ile çalışan revizyonistler karşısında kararlı ve tutarlı çalışmalar yürüten devrimciler, oyların çoğunluğunu olarak Rize TÖB-DER seçimlerini kazandılar.

Zaman zaman çok sert tartışmalar olduğu kongrede devrimcilerin revizyonistleri tüm öğretmenler önünde siyaset olarak teşhir etmeleri sonucu, yapılan oylamada Devrimci Öğretmen grubu 65, Demokratik Birlik grubu 56, Yurtsever Birlik grubu 34 oy aldılar.

★ ★ ★ ★ ★

ANKARA YÜKSEK ÖĞRENİM DERNEĞİ (AYÖD) DELEGE SEÇİMLERİNİ YAPILIYOR

AYÖD'nin genel kuruluna katılacak delegelerin seçilmesi işlemleri alt birimlerde sürmektedir. "Devrimci Gençlik" grubunun hemen her yerde önde götürdüğü delege seçimleri revizyonist ve oportünist çizgilerin iflasıyla sonuçlanıyor. Şimdiki kadar yapılan delege seçimlerinde; A.Ü. Eczacılık Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu, Erkek Sanat Yüksek Okulu ve Yüksek Teknik Öğretmen Okulundaki toplam 29 delegeden 28'ini devrimciler kazandı.

A.Ü. BASIN YAYIN YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİ DERNEĞİ SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİ GENÇLİK GRUBU KAZANDI.

Basın Yayın Yüksek Okulu Öğrenci Derneği seçimini Devrimci Gençlik grubu en fazla oyu alarak kazandı. Revizyonist İGD ve Sosyal Demokrat gençlerin ittifak listesi 105 oy, KSD grubu 39 oy alırken "Devrimci Gençlik" listesi İGD'ilere karşı olanları oyları da alarak 107 oyla seçimleri kazanmıştır.

DEV-MADEN-SEN'DEKİ DEVRİMCİ MUHALEFETİ GÜÇLENDİRELİM

DİSK e bağlı Dev Maden-Sen Sendikasının yönetimi bugün reformistlerin ve revizyonistlerin elindedir. Ancak Aralık ayı ortasında yapılacak genel kurul Dev Maden-Sen tabanındaki devrimci işçilerin etkinliğini artıracaktır.

Burdaki işçilerin sorunları, diğer kamplardankinden pek farklı değildir. Güç koşullarında, düşük ücretle ve en kötüsü de MTA'nın belirlediği bir süre için çalışmak. Kamplarda işe başlayacak işçiyi bir kağıt imzalatırlar. Bu kağıt, işçinin ancak sondaj bitimine kadar o işyerinde çalıştırılacağına ilişkindir. Yani sendikalaşma gibi MTA açısından herhangi bir tehlike bildirildiğinde, kamp geçici bir süre kapatılır, işçiler öldükten sonra yeniden açılır.

Biz devrimci işçiler olarak Dev-Maden-Sen tabanındaki çalışmalarımızı sendikamızın revizyonist tavrını teşhir etmeye yönelttik. Devrimci

ci işçilerin sendika yönetimine gelmeleri gerektiğini anlatmaya çalışıyoruz. Daha işe girdiğimiz gün, bizi patrona "maocu," "göşist" diye ihbar eden bu revizyonistler, devrimcilerden gördükleri tepki üzerine aynı ihbarcı tavrı bu kez işçiler arasında yapmaya çalıştılar. Ancak tüm çabaları sonuçsuz kaldı. Doğru tavrı içinde olan, kitleye doğru yolu gösteren bizdik. Bunun en iyi kanıtı, boşalan iki işyeri temsilciliği için yapılan seçimlerde temsilciliğin birini 67 oyla Devrimci Yol taraftarlarının almış olması oldu. Aynı şekilde Genel Kurul için yapılan delege seçimlerinde de 20 delegeliğin 10'unu da Devrimciler aldı.

Revizyonistlerin yüzlerini her geçen gün daha da açığa çıkaran bu gelişmeler karşısında iyice hırslanan Dev-Maden-Sen yöneticileri bu kez işi zorbalığa vurdular. Bilinçsiz bir çok kişiye teşhir ederek İGD'ileri birlikte üze-

rimize saldırdılar. Ancak şu nu da ağırdilliler ki, tüm bu sahtekarlıklara devrimciler hiç bir zaman boyun eğmeyecektir, revizyonizme karşı mücadelelerini sürdürecektir.

TÜM MTA İŞÇİLERİNİ
YAKLAŞAN GENEL KURULUMUZDA DEVRİMCİ
İŞÇİLERİN SENDİKA YÖNETİMİNE
GETİRMEK İÇİN, REVİZYONİST SARI
YÖNETİME SON VERMEK
İÇİN BİRLEŞİP MÜCADELE
EDELİM.

ÜRETEN BİZİZ, YÖNETEN DE BİZ OLACAGIZ.

REVİZYONİST REFORMİST
SENDİKACILIĞA PAYDOS

Dev-Maden-Sen işyeri grup Devrimci Yol sempaticanı işçi.

KÜÇÜK ÜRETİCİ KÖYLÜLER VE KOOPERATİFLER

Bu yazıda faşizmin kırsal kesimde kitle tabanı yaratma yolundaki çabaları ve buna karşı özellikle Türkiye tarımında en yaygın kategori olan küçük üreticiler (çerçesimdeki devrimci) çalışmanın bazı yönleri üzerinde durmak istiyoruz. Yani burada kırsal alandaki tüm kesimlerle örneğin tarım proletaryası ile ilgili çalışma biçimlerini ele almıyoruz. Ancak genel yaklaşımımız içerisinde kırsal kesimdeki genel gelişme çizgilerinin ana yönlerini tanıtmak ve bu anlamda bir perspektif sunma amaçlarımızdır. Ayrıca konuyu geniş boyutlarıyla inceleyebilmek için emperyalizm ve oligarşinin kırsal kesimde ilgili programlarını da incelememiz gerekmektedir.

Bildiği gibi günümüzde Türkiye'de geniş köylü kesimlerinin işçi sınıfı ile ittifakını maddi temellere oturtulması için çabaları çerçevesinde ortaya koymak mümkündür. Demokratik halk devriminin sınırsız içeriği tarım proletaryası ile var-proleter unsurların (yoksul köylülük) yanısıra küçük üreticilerin de halk güçleri arasında yer almasını öngörür. Burada küçük üreticilerin yaşadıkları toprağın ancak geçimlerine yettiği tarım teknolojilerinin geliştirilme imkanına sahip olmayan esas olarak üretimde aile emeğini kullanan yaygın olarak telicive ve tuccara bağlanan bir kesim olarak tanımlayabiliriz. Bunların ürettikleri ellerinden değerinin altında fiyatlara satın alınıp ve tüm ailenin yıllık geliri çoğunlukla bir içine asgari ücret toplamından düşüktür. Yani bu kategori küçük burjuvazinin giderek yoksullaşan kırsal kesimi olarak ele alınmalıdır.

Faşizmin açık azgın terör yöntemleri ile devrimci demokratik güçlere saldırıları kırsal kesimde de yoğunlaşmaktadır. Ancak bu alanda sorunun faşizme karşı verilecek mücadelede yeni boyutlara kazandırılan çok önemli diğer yanı da faşistlerin sinsi demagojik vollarla geniş halk yığınlarının ekonomik-demokratik taleplerini ilericî sloganlar kullanarak yaygınlaştırılmaya çalışmalarıdır. Bu süreç içerisinde bir taraftan faşizme karşı mücadele veren devrimci unsurların tasfiyesi ve demokratik unsurların terörist yöntemlerle sindirilmesi amaçlanmaktadır, diğer taraftan da mevcut yapıyı zayıflatan bu güçlerin etkinliklerinin her düzeyde azaltılmasına bağlı olarak, demagojik yollarla kırsal kesimde köklü örgütlenme çabaları havaya geçirilmek istenmektedir.

Geniş köylü kesimlerinin emegen sınıflara karşı yükselen mücadeleye katılmalarının önüne geçmek amacıyla, faşist güçler tekeli sermaye, toprak ağaları ve tecrübeli üreticilerin beklentilerini yapmaktadır. Bu paralelde hedeflenen, emperyalizme bağlı mevcut sömürü mekanizmasının sürekliliğinin sağlanması, baskı, terör, demagoji, yalan ve yutturmacalarla yoksul küçük köylü kesimlerinin mevcut yapıyı koruyucu bazı emenlerden de faydalanarak nötrale edilmesi veya tarafat kazanılması, böylelikle halk güçlerinin zayıflatılmasıdır. Ancak bu yapıyı tüm boyutlarıyla kavrayabilmek için emperyalizmin 1) Dünya Savaşı sonrasında stratejisi, işçeli olgu haline gelmesini ve pazar ilişkilerinin yaygınlaştırılmasını incelemek gerekir.

EMPERYALİZMİN YÖNLENDİRİCİ PROGRAMI

Türkiye'nin değişik özellikler gösteren tüm kırsal bölgelerinde, emperyalizmin yönlendirici programı şu iki ana noktada toplanmaktadır.

1) Oligarşi içerisindeki dengenin, emperyalizmin genel politikasına uygun olarak işbirlikçi yerli tekeli sermayenin lehine döndürülmesi için kapitalist üretim ilişkilerinin prekapitalist ilişkileri her alanda geriletilmesi. (Ülkede doğa başı kapitalist üretim ilişkileri hakimdir. Diğer ilişkiler buna tabi halde varlıklarını sürdürmektedirler. Sermayenin yeniden üretimi süreci bunların zaman içerisinde tamamen kaldırılması yolunda işler. Ancak tekeli sermayenin yukarıdan aşağıya gelişmesi sonunda doğan güçsüzlüğünü getirdiği zorunlu ittifak bunların varlıklarını ve geleneksel etkinliklerini sürdürmelerinin temel nedenidir.)

2) Sınırlı mücadelesinin eriştiği düzey ve mevcut kuvvetler dengesine göre geçici ve kontrollü taviz yada reformlarla devrimci potansiyelin nötrale edilmesi.

Ancak ekonomik ve toplumsal çıkmazların belli bir düzeye ulaştığı anlarda devrimci potansiyelin yok edilebilmesinde taviz ve reformlar etkisiz kalacağından demagoji, yalan ve sahte göstermelik uygulamaların yanısıra özellikle baskı ve terörün ağırlığı artacaktır. Açık zor uygulamasının yanısıra mevcut yapıdan kaynaklanan yoksul köylü talepleri ve demagojik vaatlerle (çoğu kez sosyalist sloganlar kullanılarak) bizzat faşist milisler tarafından karşılanmak istenir, ya da başta proletarya olmak üzere diğer halk kesimleri darboğazların nedeniniymiş gibi gösterilerek tüm emekçi halk kesimlerinin ittifaki yok edilmek istenir.

Kırsal kesimdeki çelişkilerin ele alınması ve bunlardan doğacak evlemlerin yönlendirilmesinde ise üzerinde durulması gereken çok önemli bir nokta, mevcut yapının denetim mekanizmalarıdır. Bu denetim mekanizmalarının bazı halkalarını bilinçli faşist kadrolar tarafından oluşturulması yolundaki girişimler önemli bir anlam taşımaktadır. Bu, Türkiye gibi emperyalizmin yeni sömürgeci alan ülkelerde faşizmin yukarıdan aşağıya doğru örgütlenmesinin ve bu yolla kitle tabanı yaratma siyasetinin yansımalarıdır.

KIRSAL KESİMDEKİ KONTROL MEKANİZMALARI

Ülkemizdeki sömürü mekanizması içerisinde köylünün ihtiyacı olan üretim girdileri ve tüketim malları tekel fiyatı ile satılarak, tarım ürünleri yine tekelin saptığı fiyatlardan alınmaktadır. Oligarşinin içerisinde yer alan büyük toprak sahiplerinin sistemin işleyişindeki güçleri ve tekeli burjuvazi ile olan ekonomik ilişkilerin bağlı olarak tarım ürünleri alış fiyatlarını (taban fiyatlarını) etkilemeleri ve bunun yanısıra nisbi rantın kendi lehlerine artması, değer aktarımının yoksul köylü aleyhine artmasını getirmektedir. Burada toplumsal yapının süreklilik kazanması ve bir üst noktada kendisini yeniden üretmesi için oluşturulan kontrol ağının en önemli unsurlarını incelememiz gerekir.

Burada ilk ele alınacak olan büyük tarım kapitalistleri, toprak ağaları ve tecrübeli üreticilerin, sistemin yönlendirici programı doğrultusunda üretim ve pazarlama aşamalarında (oligarşi içerisinde yer almalarından bağımsız düşünülmeyecek) hegemonyalarını doğan kontrolledir. Bu, tapusuz arazilerin işlenmesinde ve tarım proletaryası ile yoksul köylülerin kendilerine yönelik devrimci direnişlerinde, devlet güçlerinin yanısıra faşist çeteleri kaynaklı yönlenden beslemeleri açısından da önem taşımaktadır. Ayrıca, sistemin devamında yasaların emegen güçlerin lehine işleyişinde ve devrimci köylü direnişlerinin kırılmasında rol oynayan mahalli yönetim kadrolarının idari kontrolü her adımda varlığını göstermektedir. Bu toplumsal ve özellikle politik kontrol, gerektiği anda (ezilen Kuvvulusunun muhalefetine bastırılması da dahil olmak üzere) sistem adına kesin müdahalede bulunan silahlı güçlerin militarist kontrolü ile desteklenir.

Ancak, emegen sınıfların kırsal kesimdeki kontrol mekanizmaları çok sayıda ve karmaşıktır. Bunlar içerisinde, daha çok, demokratik köylü hareketlerinde gelişimi pasifize etmek amacıyla büyük toprak işletmeleri ile yoksul küçük köylü menfaatinin aynı olduğu görüldüğü hakim kırsal için kurulan, büyük çiftçilerin denetimini altındaki Ziraat Odaları, Çiftçi Dernekleri gibi kuruluşların etkisinden söz etmek gerekir. Bu kuruluşlar görünüşte uzlaştırıcı bir fonksiyon yürütürler.

Diğer önemli bir kontrol mekanizması da bizzat nisbi rantın büyük toprak sahipleri lehine artması açısından üretim girdileri sağlayan Türkiye Ziraat Donatım Kurumu, Yem Sanayisi, Traktor-Su, Devlet Su İşleri gibi devlet kuruluşları ile ilaç, traktör, tarım makineleri vb. üretken tekeli sermaye tarafından sağlanır. Bu dolaylı

kontrol mekanizması içerisinde, ziraat (potekli) kredi dağıtımını (çeren Ziraat Bankası) ve Tarım Kredi Kooperatifleri ile üretim sonrası ilişkileri içeren Süt Endüstrisi Kurumu, Et Balık Kurumu, Şeker Şirketi, Sümerbank, Toprak Mahsulleri Ofisi, Çaykur, Tarım Satış Kooperatifleri (Tariş, Çukobirlik, Antibirlik, Fiskobirlik, Güneydoğu Tarım Satış Kooperatifleri) gibi kuruluşlar da dahildir. Bunların içerisinde Tarım Satış Kooperatiflerinin özel konumları gereği oynadıkları rol diğerlerine göre ayrıcalık göstermektedir. Bunun nedeni ise bu kuruluşlarda üslenen faşist unsurların faşizmin kırsal kesim programının politik örgütleri ile iç içe duruma gelmelerindedir. Bu dolaylı kontrol mekanizmaları, sıvası iktidarı ilgili bakanlıklar kanalıyla uyguladığı dolaysız kontrol mekanizmalarını bütünlür.

Ancak bütün bu mekanizmalar geribekirtilmiş ülkelerde köylülüğün devrimci potansiyelini bilen (halk savaşları pratiğinden) emperyalizm tarafından veteri değildir. Günümüzde, uluslararası tekeli sermayenin örgütü olan Dünya Bankası kredi yolu ile kırsal kesime de girmiştir. Bu proje kredileri en başta emperyalizmin genel stratejisi olan pazar genişletilmesine ve pazar ilişkilerinin yayılmasına hizmet eden bir dış mali kontrol unsuru olmaktadır. Bunun ötesinde emperyalizmin Türkiye'nin kırsal kesiminde bizzat CIA yoluyla yürütülen ve kırsal kesimde devrimci potansiyeli yükselmesini önlemeyi amaçlayan bir gizli kontrol mekanizması da vardır. Bu mekanizmanın görünürdeki aracı şimdilerde Çukurova ve Güneydoğu Anadolu'da faaliyetlerini yoğunlaştırmış bulunan Türkiye Kalkınma Vakfı'dır.

Ve tüm bunların yanında faşist milislerin (Ülkü Ocakları vb. derneklerin) sıvası iktidarı desteğinde çoğu kez zora dayanan politik etkinlikleri destek bir kontrol olarak gelişmektedir.

Başlangıçta da belirttiğimiz gibi, yukarıda ele aldığımız faşist kontrol ağlarının tümü sistemin genel denetiminin birbirinden soyutlanamayacak parçalarıdır.

FAŞİSTLERİN KIRSAL KESİMDEKİ DEMAGOJİSİ VE EKONOMİK ARAÇLARI

Faşistler kırsal kesime gerek açıkça, gerekse de çeşitli kurumlardaki personelleri ile yerleşmeye devam etmektedirler. Bu kadroları vastası ile sıvasal iktidarı kırsal kesime yönelik karar ve uygulamalarına karşı çıkar gibi görünerek ve emegen sınıfların desteğinde olma özelliğini gizleyerek kitle tabanı oluşturma girişimlerinde bulunmaktadırlar. Bu çabalarında kırsal kesimdeki küçük mülk sahiplerinin dağınilığı ve örgütsüzlüklerinden azami derecede yararlanılmaktadır.

Toprak mülkiyetinin parçalanmasına karşı oldukları halde toprak reformunu savunmakta, benimsedikleri taban fiyatlarını karşı çıkmakta ve tarımsal üretimin işlahını nisbi rantın büyük üretici lehine arttırma arzusunun gizleyerek küçük üreticileri bir lütümlü gibi göstermeye çalışmaktadırlar. Demagojisini yoksul köylü ve küçük üreticiler ile mevcut yapı arasındaki çelişkilerin üzerine inşa eden faşizm, tam anlamıyla ekonomik platformda Tarım Satış Kooperatifleri (ancak, örneğin Tütün gibi bazı ürünlerde bu Gümrük ve Tekel Bakanlığı alım ofislerindeki faşist kadrolar olabilir) ile yoksul köylünün karşısına çıkmaktadır. Bireysel köylü çıkarılarının düğüm noktası haline gelen destekleme alımlarında da bünyesinde toplanan bu kuruluşların kompozisyonu ve sistemin doğrultusunda uygulamaları göz önüne alındığında, yoksul köylü taleplerine devrimci taraftan mevcut sistemin dışında demokratik alternatifler ile sahip çıkılmadığı takdirde, bu mücadele alanında faşizmin etkinliğinin artacağı açıktır. Bu ise devrimcilerin kırsal kesimde her mevzide verecekleri mücadelede büyük ölçüde zorlaştırıcaktır.

NE YAPILMALI

Kırsal kesimde faşizme karşı verilecek mücadele emperyalizme ve oligarşiyeye karşı verilecek genel mücadeleden soyutlanamaz. Kaldı ki ekonomik-demokratik köylü taleplerinin doğru ideolojik süzgeçten politik platforma geçirilmemesi halinde sonuç ulaşılmayan bir takım eylemler kendine içinde yok olacaktır. Faşizme karşı mücadelede şehirlerde olsun kırsalda olsun anti-faşist halk yığınlarının birliği ve proletarya partisinin yaratılması süreci içindedir. Ancak merkez ve yayısaletin yönetimini geniş bir örgütlenme ile faşizme karşı kapsamlı bir mücadele verilebilir.

Öte yandan emperyalizm ve tekeli burjuvazi de kırsal kesimde feodal yapıyı parçalayıp pazar ilişkilerinin alabildiğine gelişmesi için küçük üreticilere yönelik (toprak ve tarım reformu) tedbirler önermektedir. CHP'nin en fazla sahip çıktığı bu programa ülkemizde revizyonist çizgilerden bazıları ancak reformun iyi uygulanıp uygulanmaması açısından yaklaşmaktadır. Oysa yapılacak olan bu doğrultudaki taleplerle aynı paralele düşmeden köylülüğün ekonomik-demokratik taleplerini devrimci bir formülasyon ile hayata geçirmek, bu mücadelelerin sıvası mücadeleye tabi bir şekilde geliştirilmesi ve ufkunun mevcut düzen içerisinde elde edilebilecek bazı küçük tavizler ile sınırlandırılmaması revizyonist ve devrimci çizgi arasındaki farkı incelemeye hassasiyetle durulması ve titizlikle dikkat edilmesi gereken farklılıktır.

Sosyalizmin sözümona bayrakta ilerletip yapan kitleden soyut bazı aktarımları ise devrimci mücadeleyi kış uykusuna yatıran geçerliliği ancak sosyalist bir düzende tartışılabilir modeller üzerinde vakit geçirebilirler. Acil görev ise anti-faşist mücadelesinin yükseltilmesi ve mevcut yapının zorlanmasıdır. Yoksa sosyalist modeller çıkarmak değil. Ancak mevcut yapının zorlanmasından yedeginde devrimci talepler program şeklinde geniş kitlelere götürülebilir. Bu noktada en önemli sorun faşist baskı ve demagojiye karşı somut bir alternatif olarak kırsalın kazanılması olduğunu kavranmasıdır. Bunun sağlanması için de merkez/bir siyasete bağlı mahalli süreklili kadroların yetişmesi ve bunların yönlendirilmesinde yoksul küçük köylünün ekonomik içeriği olan örgütlenme biraraya getirilmesi zorunludur.

KIRSAL ÖRGÜTLENME VE KÖY KALKINMA KOOPERATİFLERİ

Kırsal kesimde örgütlenen ekonomik muhtevası olmayan mahalli derneklerin, üstlendikleri mücadelede uğramları başarısızlıklar, yoksul köylü kitlelerini bu derneklerden yabancılaştırmakta ve yeni arayışlar içine sokmaktadır. Küçük üretici köylülerin, bu bağlam içerisinde, kendi denetimlerindeki ekonomik örgütlenmelerinin oluşturulması olanaklıdır.

Yoksul köylülüğün emegen sınıflara olan çelişkileri 1) toprak mülkiyeti, 2) üretim girdileri ve krediler, 3) tüketim malları, 4) toprak işlahı, 5) dağıtım (depolama ve ulaşım), 6) pazarlama alanlarında yoğunlaşmaktadır.

Toprak mülkiyetindeki büyük farklılıkların sıvası hazine topraklarının da büyük toprak sahiplerince gasbedilmesi, yoksul köylünün toprağa olan özlemini daha da üst düzeye çıkarmıştır. Zira tekel mekanizmasının iptek karşılığı olması kredi sisteminin devamlı büyük toprak sahipleri lehine işlenmesi ve yoksul köylünün tefecinin acıması ellerine terk edilmesine yol açmıştır. Üretim girdileri büyük işletmelerce kolaylıkla sağlanırken Toprak-Su, Devlet Su İşleri çalışmalarını büyük toprak sahiplerinin geniş arazilerini sınırladıkları nisbi rant devamlı bunlar lehine yükseltmekte, yoksul küçük köylüler tümüyle geçinemeye hale gelmektedirler. Dağıtım ve pazarlamada da oligarşinin kontrolü işi devamlı toprak egemenlerinin lehine işlemektedir. (Ancak büyük toprak sahiplerinin

ORTADOĞU SAHNESİNDE BİR AMERİKANOYUNU

Önceki hafta bütün dünya kamuoyu sözde "Mağarüstü" ve "çok şayrıcı" bir haberler dizisi ile karşı karşıya bırakıldı. Televizyonlar günlerce birinci haber olarak bu olayı naklen yayınladılar. Sedat ve Begim önce karşılıklı olarak görüşme taleplerini belirttiler. Sedat "barış için gerekirse Knesset (İsrail Meclisi) e giderim" dedi. Begim de, "eger gelişme Kudüs'e kadar askeri törenle karşılarım" diye cevapladı ve böylece "samimi" bir diyalog gelişti v.b. diye gelişen bu senaryo bir çoklarının gözlerini bile yaşarttı. Görüşmeciler Nobel Barış ödülüne aday gösterildiler.

Bu senaryonun altında yatan ise emperyalizmin İleri karakolu olan İsrail ile belli bir zamandır yine ABD emperyalizminin kesin denetim altına girmiş bulunan Mısırın bölgede herici ve devrimci güçlerin baskı altında tutulmaya devam edileceği bir barış planını uygulamaya koyma istemelerinin ilk adımı idi. Yani emperyalizmin uzantısı ve işbirlikçisi iki devlet adamının, emperyalizmin denetimini artırıcı bir barış tesis etmek için bir araya gelmelerinde hiç de şaşılacak bir taraf yoktur. Nitekim dünyanın her tarafında herici ve demokrat unsurlar bu işin planı büyük bir tepki gösterdiler ve protesto kampanyaları açtılar. Olay aynı zamanda anti-emperyalist mücadeleyle sınıfsal mücadelelerden soyutlanıyorsa yanlış sınıfsal çözümlerle beraber aynı getiren bütün "öçlü" dünya tezlerinin iflasını bir kez daha kanıtlıyordu.

Biz burada önce meselenin gelişimini kısaca da olsa tarihsel bir perspektif içerisinde ele alarak, varılan noktaya nasıl gelindiğini belirtmek istiyoruz.

Orta-Doğu'da 1948'den beri İsrail-Amerikan saldırganlığına karşı süren mücadele, 1967 savaşının sonunda belli bir noktaya ulaşıyordu. Bu nokta Arap Küçük burjuvazisinin ulusal ve demokratik devrimi yürütmeyeceğinin açığa çıktığı bir

noktadır. Nitekim küçük burjuva milliyetçiliğinin maskesi düştükçe, 1967 savaşının emperyalizmin ve sionizmin için daha elverişli koşullar sağlanmasına rağmen bölgede (ve aynı zamanda bütününde Orta-Doğu'da) anti-emperyalist hareketler gelişti.

Devrimci güçlerin bu gelişimi sionizm, emperyalizm ve Arap gericiği (bu terimi geleneksel sömürücü sınıfların yanı sıra emperyalizmle işbirliği giderek artan burjuvaziyi de kapsayan bir muhtevada kullanıyoruz) için dezavantajlı bir durum yarattı. Bu arada iktidardaki küçük burjuva güçler de kaçınılmaz olarak daha fazla tabii olmaya başladıkları bu gerici unsurların araçları haline gelmekte idiler. (Sürecin tümünde elbette ki değişik kesimlerin nisbi bağımsızlığı vardır.) 1967'den günümüze kadar olan durum Filistin direniş hareketinin ve Arap dünyasındaki diğer herici hareketlerin yıpratılma ve tasfiye çabaları ile karakterize edilebilir. Ancak başta Filistin olmak üzere bölgedeki tüm Arap halklarının mücadelesi sürmüş ve bazı hallerde de gerici Arap rejimlerini tehdit edici bir potansiyele ulaşma eğilimi göstermeye başlamıştır. Bu gelişmeler içerisinde Mısır ve Suriye'nin Filistin direniş hareketine olan zayıf destekleri, açık bir baskıya dönüştü. Bu süreç Mısır'da daha hızlı oldu ve ülkede emperyalizmin ekonomik ve siyasi etkinliğinin artması ile paralel gitti. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1967 savaşından sonraki 242 sayılı kararı İsrail'e karşı Ürdün'ün yanı sıra yalnızca Mısır tarafından kabul edildi. Yani Mısır sionist yayılmacılığı fiili olarak bundan dokuz yıl önce tanımış idi.

Filistin kurtuluş hareketi daha sonra 1967 ve 1971 yıllarında Kral Hüseyin'in tasfiye çabalarına Ürdün'deki öslerini kaybettiler. Ürdün olayı ile, geçtiğimiz yıl içerisinde Lübnan'da gerici güçlerin Suriye'nin de aktif askeri desteği ile Filistin

hareketini ezme çabaları, işte belirttiğimiz bu perspektif içerisinde ele alınmalıdır. Bunlar bir ve aynı sürecin değişik unsurlarıdır.

Bütün bu dönem boyunca Suriye ve Mısır, ilerici görüşlü diğer küçük burjuva yönetimler gibi modern revizyonizm tarafından "kapitalist olmayan yol" dan sosyalizme geçiş birer örneği olarak sunuluyordu. (Bundan on sene evvel Arap sosyalizmi v.b. safasatların ne kadar tartışıldığı hatırlansın) Süreç içerisinde sosyalist ülkelerin de yardımıyla belli bir sanayileşme sağlanacak, işçi sınıfı nicel ve nitel olarak gelişecek ve zaten anti-emperyalist bir tutum içerisinde olan küçük (ve/veya ulusal) burjuvazi işçi sınıfı tarafından desteklenerek barışçıl bir şekilde sosyalizmin inşasına başlanacaktı. Bu tez Endonezya'dan Suriye'ye, Seylan'dan, Mısır'a ve Sudan'dan Hindistan'a kadar her yerde kesin olarak iflas etti. Ancak küçük (ve hatta "ulusal" diye tanımladıkları) diğer burjuva kesimlerinin varsaydıkları anti-emperyalist tavırları üzerine dünya kadar yatırım yapan Sovyetler Nasırdan sonra kendilerine taraftar görünen Ali Sabri'nin başa geçmesini, o tasfiye olunca da Sedat'ın tavırını kendilerinden yana dönmesinin beklendiler. Bu, modern revizyonizmin kuyrukçu, ekonominin ve sınıf uzlaşmacısı tavırının en açık bir örneğidir.

Diğer taraftan emperyalist siyasetlere hizmet eden bir dış politika izleyen ÇKP, bu ülkelerin Sovyetlere karşı giderek soğuklaşan tutumlarına alkış tutuyor, bu ülkelerdeki Amerikancı, emperyalist taraftarı güçlerini kesin denetim kazanmalarını destekliyordu. ÇKP (ve tabii ülkemizdeki taraftarları) için başlıca kistas anti-sovyetik olmak ve bu koşulla emperyalizmin kesin denetimine giren gülere bile kesin destek sağlanıyordu. Hatta ÇKP Çin'in Mısır'a istediği kadar karşılıksız silah vermekte olduğunu ilan etti.

İşte, Arap dünyasında Mısır'ın ABD emperyalizminin yürütmesine girmesi ve uluslararası revizyonist siyasetlerin olay karşısında tutumları böyle özetlenebilir. Uluslararası tekeli sermaye ile yakın ilişkilere girecek, sermaye üzerindeki kısıtlamaları kaldırmış olan Mısır egemen sınıfları, artan sömürü ve savaş masraflarının yalnız kendi sınırlarından ödenmesini karşı muhalefetlerini yükselten Mısır emekçilerine karşı da ekonomik ve siyasi olarak ABD'ye vaslanmak zorundaydı. Ve 242 sayılı kararı tanımış olan Mısır, İsrail ile dogrudan görüşmelere başlamaktan çekinmedi. Böylece Filistin direniş bir kez daha İsrail ve Arap gericiği arasında, yani iki ateş arasında kalmış oldu.

Filistin devrimi küçük bir arazi parçası sorununa indirilemez. Emperyalizm ve ortakları tarafından tasarlanan kukla bir Filistin devleti asla kabul edilemez. Baskı ve sömürüye karşı mücadele bir bütündür ve Filistin halkının kendi kaderini tayin hakkı, emperyalizmin ve Arap gericiğinin kontrolü altındaki bir alan içerisinde hapsedilemez. Bugünkü koşullar altında emperyalizmin kesin denetimini getiren bir barış, sionist yayılmacılığın küçük bir kaç tazyik karşılığında tanınmasını istemektedir. Sedat'ın şartları içerisinde yer alan Filistin devleti meselesi ise belirttiğimiz gibi Filistin halkının hapsedileceği bir "rezervasyon" dan başka bir şey değildir. Emperyalizm ve sionizm siyasi görüşmeler ile değil ancak uzun süreli bir halk savaşı ile yenilebilir.

Yaşansın Filistin ve tüm Arap halklarının kurtuluş mücadelesi.

Kahrolsun emperyalizm ve işbirlikçileri, kahrolsun sionizm.

nsibi rantı devamlı artarken taban fiyatları genel olarak tekeli kesim lehine işlemektedir.)

Toprak mülkiyetinde, üretim ve pazarlamada büyük toprak sahiplerinde her bir üst aşamada gelir artışı, yoksul köylüler için de her bir üst aşamada gelir azalması söz konusudur. Yani büyük toprak sahibinin birim araziden daha fazla ürün aldığı ve bunu daha ucuza mal ettiği, ayrıca depolama ve ulaştırma imkânları dolayısıyla ürünün daha yüksek bir fiyat ile stabilizasyonu görülmektedir. (Bu konuda Tarım Satış kooperatiflerinin önemi ve kontrol mekanizmasını hatırlayalım.) Bu mevcut yapıyı zorlamak için yoksul küçük köylülerin devrimcinin öncülüğünde kooperatiflerde örgütlenmeleri gerekir. Tarım Satış ve Tarım Kredi Kooperatiflerindeki devletle iş (ve olma olgusunun Köy Kalkınma Kooperatiflerinde olmaması bu konuda büyük bir avantaj sağlamaktadır. Yani mevcut Köy-Kalkınma Kooperatiflerinin denetimlerinin genellikle büyük toprak sahipleri ve tecrübeli üreticilerin elinde olmasına rağmen bunların göreceli bağımsız yapıları ve demokratik olma özellikleri buralarda çalışmayı olanaklı hale getirmektedir.

Burada yapılacak ekonomik-demokratik mücadele sistemin özünü ve kontrol mekanizmalarının tümüne karşı kırsal kesimde verilecek mücadeleyi, kırsal kesimde devrimcinin öncülüğünde örgütlenmeyi önemli ölçüde etkileyecektir. Burada dikkate ele alınması gereken sorun ekonomik-demokratik mücadelelerin siyasi mücadeleye tabii bir halde ele alınmasındaki ve geliştirilmesindeki hassasiyettir. Konumuzdur, ekonomik-demokratik mücadeleye sınırlı bir öneme sahip devrim mücadelesine tabii bir halde geliştirilmesinin unutulmamasıdır. Mücadele alanını ekonomist bir anlayışla reformüle etme daralınmaktadır.

Mevcut uygulamada ise, sistem göstermelik kooperatiflerde kırsal kesimde objektif şartların oluşturduğu devrimci potansiyele nötrale etmek yoluna gitmektedir. Bu yolda ilk basamak olarak olguların güdümlenmesi köy ileri gelenleri kullanılmakta, ilgilili bakanlıkların izin ve uygulama sistemi içerisinde bu şahıslarla iş temaları yapılmakta ve kooperatif bunların denetiminde kurdurularak iş denetim başlangıcına uygulanmak istenmektedir. Burada kırsal kesimdeki egemen sınıfların ekonomik çıkar alanlarına tecavüz etmeyecek projelere dayalı yuduruk bir kooperatif sistemi oluşturulmuştur. Türkiye'deki uygulamaya kooperatif mülkiyet ve gerçek kooperatif ilişkilerinin bilirdiği gerçek kooperatif anlayış açısından bakıldığında gerçek kooperatifliğin henüz yerleşmediği saptanır. İstenilen geçici de olsa, olguların özelliğiyle politik açıdan rahat nefes alınmasını sağlamasıdır. Ortak ile kooperatif arasındaki ilişkiler yüzeysel kriterlere dayandırıldığı gibi, ürünle kooperatif (köy kalkınma kooperatifi) arasındaki ilişki devamlı kesik tutulmaktadır. Toprağın işlenmesi, verimin artırılması, pazarlama şartlarının köylü adına eşit koşullarda yapılması devamlı olarak göz ardı edilmektedir. Ancak bazı demokrat unsurların öncülüğünde geliştirilen çok az sayıda kırsal kooperatifler bu setleri zorlamaktalar ve kısmi de olsa bazı başarılar elde etmektedirler.

Ayrıca etmiş özellikle gıda maddelerinin üretimine geçen bazı Köy Kalkınma kooperatifleri ile kir ve kentlerdeki emekçi kesimlere yönelik tüketim kooperatifleri arasında bir koordinasyon olmamasını istemektedir. Bu konu uzun dönemli bir perspektif içerisinde ele alındığında kırsal ve kentsel alanlardaki halk kesimleri arasındaki dayanışmanın artırılması ve devrimci örgütlenmeye katkıda bulunacak bir unsurdur. Diğer bir nokta da üretim, pazarlama ve kredi gibi konuların ayrı kurumlarda ele alınmasıdır. Bu konuların tek bir çatı altında toplanması için verilecek mücadele bu ayırılmadan doğan gelişmelerin kaldırılması için ilk adım olarak ele alınmalıdır.

Mevcut yapıyı zorlayıcı eylemlerin içeride buna bağımlı olarak hazine

Köy-Koop'un köylü direniş ve eylemlerinde kendi ağırlığı altında ezilmesi gerçek çatının inşa edilmemesinden doğmaktadır. Ancak imaj da olsa Köy-Koop'un küçük üreticinin çatısını oluşturması, kırsal kesimdeki ilerici demokratik yoksul kitleyi kendisine çekmekte, fakat taleplerin toplumsal platformda karşılamanması bu kitleyi kararsızlığa itmektedir. Açıkça ki bu kararsızlık karşısında faşist demagojisi bulmaktadır.

Geniş bir kırsal kesim örgütlenmesine girilen faşizmin çeşitli konulardaki merkez kooperatif birliklerini tek bir çatı altında toplamak için hazırlıklarını sürdürdüğü sınıflarda kooperatiflerde, özellikle imaj da olsa ilerici bir niteliği olan Köy-Koop'ta demokratikleşme sürecine katılmak, anti-faşist mücadelenin geniş eylem platformundaki nitel ve nicel ağırlığını yaygınlaştırmada belirli bir rol oynayacaktır.

Bunun için anti-faşist, anti-oligarsik mücadele platformunda oluacak mahalli devrimci köy önderlerinin egemen güçlerin yedegindeki kişilerin yerini alması, yönlendirici devrimci kadroların desteğinde kurulu kooperatiflerin yönetimini ele geçirecek küçük yoksul köylü kitesini yeni baştan örgütlenmeleri ve kırsal kesimde "adına" yazacak bir etkinliğe kavuşabilecek TÖB-DEP ve Halkevi gibi kuruluşların bu süreçte aktif destek olmaları, görev almaları ve devrimci siyasetin denetimini ile mümkün olacaktır.

Devrimci siyasete bağlı olarak kooperatiflerin teorik sorunları ile, uygulamada, özellikle üretim girdileri temini, pazarlama ve toprak edinme konularındaki ekonomik-demokratik mücadelede destek güç görevini üstlenecek kadroların oluşturulması, sürekli mahalli kadroların üretim ve yönetime eyleme geçirilmesi ile kooperatiflerdeki devrimci gelişiminin ilk adımları atılacaktır.

Mevcut yapıyı zorlayıcı eylemlerin içeride buna bağımlı olarak hazine

topraklarının topraksız köylüler tarafından işgal edilerek kooperatif mülkiyeti altında üretime geçirilmesi, kooperatiflerin il ve bölge birlikleri emrinde makina parkı ve üretim girdileri stoklarının oluşturulması, halk yığınları adına tüketim malları dağıtım ağını kuruluması ve ipotekli kredi mekanizması yerine yoksul köylülüğün inşaatı için kredi sisteminin belirlenmesi vb. taleplerle yapılacak ekonomik-demokratik mücadele ile birlikte demokratik içerikli tarım programının ayrıntılarına kavuşturulması zorunluluğu atılacak ilk adım arkasından gelecek sorunlardır. Kazanılacak somut başarılar yoksul küçük köylü kitesinin kendi ekonomik örgütü içerisinde kenetlenmesini sağlayacak ve devrimci inşaatının gücü oranında, politik platformda faşizme karşı topyekün mücadelede aktif olarak yer almasına katkıda bulunacaktır.

Ancak unutulmamalıdır ki bu süreçte kooperatifler asla devrim mücadelesinde kırsal alandaki temel örgütlenme biçimi olarak ele alınamaz. Kooperatifler ancak devrimci çalışmaya destek olacak yan örgütler olma niteliği ile bir önem taşırlar. Bu da ancak bu kooperatiflerde sömürücü sınıfların etkinliklerinin kırılabilirdiği oranda mümkün olur. Yoksa mevcut yapıları kooperatifler düzene hizmet eden kurumlar olma özelliklerini sürdürürler.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEYİ KİRSAL ALANDA DA YÜKSELTELİM

FAŞİZMİN DEMAGOGİSİNİ TEŞHİR EDELİM FAŞİSTLERİN OYUNLARINI BOZALIM

KİRSAL KESİMDE ÖRGÜTLENMEYİ SAĞLAYALIM

BÜTÜN RUSYA MERKEZ YÜRÜTME KOMİTESİNİN OLAGANÜSTÜ TOPLANTISINDA Y.M. SVERDLOV'UN ANISINA SÖYLEV

18 Mart 1919

Yoldaşlar, bugün, bütün ülkelerin işçileri Paris Komününün kahramanca doğuşunu ve acı sonunu anarken, Yakov Mihayloviç Sverdlov'u toprağa veriyoruz. Sverdlov yoldaş, devrimimiz boyunca ve devrimimizin kazandığı zaferlerde, proletarya devriminin temel ve en önemli özelliklerini herkesten daha eksiksiz ve tam olarak cisimleştirmeyi başarmıştır. Sverdlov yoldaşın proletarya devriminin bir önderi olmasında, bu başarısının payı, belki de onun devrim davasına olan sonsuz bağlılığından bile fazladır.

Yoldaşlar, sorunları yüzeysel bir biçimde değerlendirenlerin gözünde, devrimimizin çok sayıda düşmanının ya da bugün hala devrim ile onun düşmanları arasında bocalayanların gözünde, devrimimizin en çarpıcı özelliği, sömürülen ve emekçi halkın düşmanları karşısında acımasız ve kesin bir tutum takınmış olmasıdır. Hiç şüphe yok ki, bu olmadan, yani devrimci şiddet olmadan, proletarya zafere ulaşamazdı. Ama gene hiç şüphe yok ki, devrimci şiddet, devrimin sadece belirli aşamalarında, belirli ve özel koşullarda zorunlu ve meşru bir devrim silahıdır; oysa proletarya kitlelerinin örgütlenmesi, emekçi halkın örgütlenmesi, geçmişte de, bugün de bu devrimin çok daha derin ve sürekli bir özelliği ve onun zaferlerinin koşullarıdır. Devrimin en iyi itici gücünü, devrimin zaferlerinin en derin kaynağını oluşturan, işte milyonlarca emekçinin bu örgütlenmesidir. Ve işte, mücadele içinde, devrimimizin daha önceki devrimlerde hiç rastlanmamış olan somut özelliğini, yani kitlelerin örgütlenmesini en iyi bir biçimde cisimleştiren önderleri, proletarya devriminin bu özelliği yaratmıştır. Her şeyden önce ve en başta bir örgütleyici olarak, Yakov Sverdlov'u yaratan da, proletarya devriminin bu özelliğidir.

Yoldaşlar, biz Rus devrimcileri, özellikle devrimin zaman zaman sancılı ve son derece uzun hazırlık döneminin zorlu günlerinde en çok teori, ilke ve program ile pratik çalışmamız arasındaki uçurumun, özellikle de dolaysız eylemden kopuk teoriye batmanın acısını çekti.

Rusya'daki devrimci hareketin çok uzun yılları, kendilerini devrim davasına adanmış halde, devrimci ülkelerini pratiğe dökmeye olanak bulamayan şehitlerle doludur. Bu açıdan bakarsak, proletarya devrimi, devrimci mücadelenin o zamana kadar yalnız kalmış ya da kahramanlarına, ilk kez, yeteneklerini ortaya koyabilecekleri gerçek bir zemin, gerçek bir temel, gerçek bir ortam, eslenebilecekleri gerçek bir kitle ve gerçek bir proletarya ordusu sağlamıştır. Gene bu açıdan bakıldığında, en parlak önderler, pratik ve etkili örgütleyiciler olarak, Yakov Sverdlov'un hakkı olarak elde ettiği ve koruduğu gibi olağanüstü önemde bir yer elde etmeyi başarmışlardır.

Proletarya devriminin bu önderinin hayatını inceleyecek olursak, onun eşsiz örgütleme yeteneğinin uzun mücadeleler içinde gelişmiş olduğunu görürüz. Proletarya devriminin bu önderinin, birçok dönemin sınavından geçmiş büyük bir devrimci olarak eşsiz yeteneklerinin her birini devrimci faaliyetin en ağır koşullarında geliştirmiş olduğunu görürüz. Sverdlov yoldaş, faaliyetinin daha ilk döneminde, siyasi bilince henüz kavuşmuş bir delikanlıyken, kendini tamamen ve hiç duraksamadan devrime adanmıştır. O dönemde, 20. yüzyılın hemen başlarında, Sverdlov yoldaş, bizim gözümüzde, ailesini ve eski burjuva toplumunun bütün ilişkilerini ve alışkanlıklarını terk etmiş, kendini her şeyiyle devrime adanmış, yıllar boyu hapisin sürgüne, sürgünden hapse gönderilirken devrimcileri eğilendiren bu nitelikleri durmadan geliştirmiş bir insan, en kusursuz bir profesyonel devrimci örneğiydi.

Ama bu profesyonel devrimci bir an bile kitlelerden kopmadı. Çarlık düzeni koşullarında, o günlerin bütün devrimcileri gibi esas olarak yeraltı çalışmasına, illegal faaliyete geçmek zorunda kaldığı halde, Sverdlov, 20. yüzyılın başlarında öneki devrimci aydınlar kuşağının yerini almaya başlayan öncü işçilerle her zaman el ele, omuz omuz yürümüştür.

Onlarla ve yüzlerce ileri işçinin faaliyete atılması ve devrimci mücadele içinde çekilten bir sağlamlık kazanması işte bu döneme rastlar; bu devrimci sağlamlık olmadan, kitlelerle en sıkı bağlar olmadan, Rusya'da proletarya devrimi asla gerçekleşmezdi. Her zaman mücadele içinde olan, kitlelerden bir an bile kopmayan, Rusya'dan hiç ayrılmayan, her zaman en iyi işçilerle birlikte çalışan ve başkalarının devrimcileri hayattan kopuk kalmaya zorladığı günlerde sadece işçilerin sevilen bir önderi, sadece pratik çalışmaya en iyi bilen bir önder olmayı değil, aynı zamanda ileri proletarların bir örgütleyicisi olmayı da bilen bu insanın niteliklerini en iyi ortaya koyan dönem, özellikle bu uzun illegal çalışma dönemidir. Bazıları, genellikle de hasımlarımız ve yalpalama gösterenler, kendisini bütünüyle illegal faaliyete vermenin, profesyonel devrimcinin bu özel niteliğini onu kitlelerden koparacağı kanısındaydılar. Oysa Yakov Sverdlov'un devrimci faaliyeti, bu kanının ne kadar yanlış olduğunu ve tam tersine, birçok hapisane görmüş, Sibiryanın en ücra köşelerine sürgün gönderilmiş insanların hayatını belirleyen devrim davasına bu sonsuz bağlılığı böyle önderler yetiştirdiği, proletaryamızın çiçeklerini yetiştirdiğini kanıtlamıştır. Devrim davasına duyulan

Ekim Devriminin uluslararası proletarya hareketinin bu ilk ve en büyük zaferinin anısına 60 yılında Lenin'in örnek bir parti militanı ve yöneticisi olan Sverdlov için verdiği söylevi, önümüzde bulunan somut görevlerimize ışık tutacağına inanarak yayınıyoruz.

EKİM DEVRİMİ 60. YILINDA YOLUMUZU AYDINLATIYOR

bu bağlılık, insan tanıma ve örgütleme yetenekleriyle birleştiğinde büyük örgütleyiciler yaratmıştır. Hiç kimsenin Yakov Sverdlov kadar eksiksiz bir biçimde cisimleştiremediği ve gerçekleştirmediği illegal çevreler, devrimci yeraltı çalışması ve illegal Parti: İşte onu yetiştiren pratik okul buydu; onu ilk sosyalist Sovyet Cumhuriyetinin önde gelen şahsiyeti, geniş proletarya yığınlarının ilk örgütleyicisi durumuna yükseltebilecek biricik okul buydu.

Yoldaşlar, benim gibi Sverdlov yoldaşla günler boyu birlikte çalışma fırsatım elde eden herkes, bugüne kadar gurur duyduğumuz, haklı olarak gurur duyduğumuz şeyi bize verenin, onun olağanüstü örgütleme yeteneği olduğunu en açık bir şekilde görmüştür. Yakov Sverdlov, bizim örgütlü proletarya kitlelerine layık ve proletarya devriminin ihtiyaçlarına cevap veren, uyumlu, verimli ve gerçekten örgütlü faaliyetler yürütmemizi mümkün kıldı. Bu uyumlu ve örgütlü faaliyetler olmasaydı, tek bir başarı elde edemez, karşılaştığımız sayısız güçlüklerin hiç birinin üstesinden gelemez, geçmişte geçirdiğimiz ve bugün geçirmekte olduğumuz çetin sınavlardan hiç birine dayanamazdık.

Devrim denilen fırtınalı mücadele içinde, her devrimcinin kendi nöbet yerinde, küçük de olsa her grubun çalışmasının tartışmalarına bogulduğu bir sırada, mücadele içinde kazanılmış yüksek ahlaki saygınlığın, tartışmasız kabul edilen ve güçlü bir şüphesiz söyüt bir ahlaaktan değil de devrimci savaşçının ahlağından, devrimci kitlelerin ahlağından alan bir saygınlığın çok büyük önemi vardır.

Bir yılı aşkın bir zamandır dar bir sağlam devrimciler çevresinin karşısına dikilen büyük güçlüklerin üstesinden gelebilmiş olmamız, önder grupların en çetin sorunları böylesine kararlılıkla, böylesine çabuk ve böylesine elbirliğiyle çözebilmiş olmasını, Yakov Mihayloviç gibi son derece yetenekli bir örgütleyicinin onlar arasında önde gelen bir yeri olmasına borçluyuz. Proletarya hareketinin önder militanlarını hayret verecek kadar tanımayı bir tek o başardı; burada ancak çok kısa olarak sözünü edebileceğim uzun mücadele yılları boyunca, bir uygulayıcının harikulade sezgisini, bir örgütleyicinin olağanüstü yeteneğini ve asla tartışılmaz bir saygınlığı kendinde toplamayı bir tek o başardı. Bütün bunlar sayesinde, bütün Rusya Merkez Yürütme Komitesinin ancak bir grup insanın üstesinden, bütün Rusya Merkez Yürütme Komitesinin ancak bir grup insanın üstesinden gelebileceği en önemli çalışmalarını o tek başına omuzlamasını bildi. O şöyle bir mertebeye ulaşmıştı ki, örgütlenmeyi ilgili son derece büyük ve önemli birçok pratik sorunları toplandırlara, resmi oylamalara gerek kalmadan tartışmasız ve kesin olarak çözümleri için onun bir tek sözü yetiyordu. Ve herkes, bu sorunların derin bir pratik bilgi ve örgütleme sezgisi temelinde çözülmüş olduğuna ve dolayısıyla bu çözümün sadece yüzlerce ve binlerce ileri işçi tarafından değil, aynı zamanda kitleler tarafından da nihai çözüm olarak benimseneceğine yürekle inanırdı.

Tarih, büyük devrimlerin mücadele içinde büyük adamlar yaratmış ve daha önce imkansız sayılan yetenekler doğurduğunu çok önceleri kanıtlanmış bulunmaktadı. Ama illegal eğitim çevreleri ve yeraltı faaliyetleri okulunun, ağır bakışlara uğrayan küçük bir Parti ve Turhanşak hapisanesi okulunun, tartışılmaz bir saygınlık kazanan böyle bir örgütleyiciyi; Sovyet devletini Rusya'nın dört bir yanında örgütleyen bu insanı; Sovyetleri yaratan ve Sovyet iktidarını, bugün dünyanın bütün halklarına ve ülkelerine doğru zoru, açılı, kanlı, ama muazzaf bir şekilde yayılmakta olan bu iktidarı kuran Parti çalışmasının, eşsiz bilgisiyle, örgütleyicisi olan bu insanı yaratacağı kimin aklına gelirdi!

Böylesine olağanüstü bir örgütleme yeteneğini geliştirmiş olan bu insanın yeri hiç bir zaman doldurulamaz, tabii eğer yerini doldurmak derken, yerini bütün bu özelliklere sahip tek bir insanla, tek bir yoldaşla doldurmayı anlıyoruz. Yakov Sverdlov'u yalından tanıyan ve onun çalışmalarını sürekli izlemiş bulunan bir kimsenin, onun bu anlamda yerinin doldurulamayacağından asla şüphe edemez. Örgütlenme, insanların seçimi ve onların çeşitli kesimlerdeki somut görevlere atanması konusunda Sverdlov yoldaşın tek başına gerçekleştirdiği çalışmaları, onun tek başına yönettiği büyük faaliyet dallarından her birine onun çizdiği yoldan gidecek bir grup insan etesak ancak gerçekleştirilebilir.

Ama proletarya devriminin gücü, köklerinin derinde olmasında yatar. Biliriz ki, proletarya devrimi, mücadelede gözlerini kormadan hayattaları feda edenlerin yerini dolduracak yeni insanlar yaratır. Bu insanlar başlangıçta daha az tecrübeli, daha az bilgili ve daha az eğitilmiş olabilirler, ama kitlelerle sıkı bağları vardır ve aramızdan ayrılmış bulunan dahilerin yerini alacak, onların davasını sürdürecektir. Onların yolunu izleyecek ve onların başladığı işleri tamamlayacak yeni insan grupları yaratılabilir. Bu yüzden, Rusya'daki ve bütün dünyadaki proletarya devriminin, onlar olmadan milyonluk proletarya ordusunu zafere ulaştıramayacağı pratik hayat bilgisine ve bireysel değilse bile kolektif örgütleme yeteneğine sahip gittikçe daha çok sayıda insanlardan, işçilerden ve geniş proleter ve emekçi köylü kesimlerinden gruplar yaratacağına olan inancımız tamdır.

Yakov Sverdlov yoldaşın anısı, sadece bir devrimcinin davaya bağlılığını ölümsüz bir simgesi ve pratik uyanıklığı, pratik ustalığı, kitlelerle sıkı bağı ve kitlelere önderlik etme yeteneğini birleştirir; bir örneği olarak kalması, aynı zamanda gittikçe çoğalan proletarya kitlelerinin onun örneğinden ilham alarak dünya komünist devriminin nihai zaferine doğru ilerleyeceğine dair edilmiş bir yemin olacaktır.

Pravda Sayı 60, 20 Mart 1919

Toplu Eserler, Cilt 29 tutanağına uygun olarak ve Pravda'daki metinle karşılaştırılarak yayınlamıştır.